پدیده شهر
هفته‌نامه

شنبه ۲۳ مرداد ۱۳۹۵ | سال سوم | دوره جدید، شماره: ۳ | ۱۲ صفحه | قیمت: ۳۰۰۰ تومان

Instageram:padidehshahrweekly | Telegram:@padideshahr | WWW. padidehshahr.com | August 13 , 2016

ابوالفضل قناعتی:

بیشترین تذکر را به شهرداری داده‌ام

۳

فرماندار ری:

این یک دروغ بزرگ است

۱۱

در نشست هم اندیشی دبیران شورایاری منطقه ۲۰ با سردبیر هفته نامه «پدیده شهر» مطرح شد:

احساس متفاوت شورایاران منطقه ۲۰ از عدالت در تهران

حکایت وصل تهران و ری

دکتر احمد مسجدجامعی

توسعه ری و تهران همزمان در دوره صفویه آغاز شد، با این تفاوت که ری، پیش از حمله مغول، یکی از شهرهای آباد عالم بود و اغلب راه‌های ارتباطی آن روزگار از آن می‌گذشت. پس از صفویه نیز این شاهراه همچنان شرق و غـرب را به هم پیوند مـی‌داد. کهن‌ترین نقشـه‌ای که از ایران وجـود دارد در دوره افشاریه و توسط افراد انگلیسی در سال ۱۷۴۷ م/ ۱۱۵۹ ق تهیه شد. در این نقشـه، ری تلاقی‌گاه راه‌های ارتباطی بین ساوه، طبرستان، قزوین، زنجان، همدان و تهران بوده است. شاه طهماسب اول صفوی؛ بنیانگذار نخستین تأسیسـات در ری است که بازار سنتی این شهر یکی از آن‌ها اسـت. در همـان زمان دور روسـتای تهران حصاری کشیدند و چهار دروازه برای آن پیش‌بینی کردند. به یکی از دروازه‌ها که به‌سمت ری بود، دروازه شاه عبدالعظیم می‌گفتند و بعدها به نام دروازه اصفهان نیز مشـهور شد. در این دروازه ورودی بازار حضرتی امروز قرار داشـت. در نقشـه‌های قدیم تهران نـام این دروازه آمده اسـت. در فاصله بین دروازه حضرتی و ری، روستاهای زیادی وجود داشـت. در دوره ناصرالدین‌شاه، به سـبب افزایش جمعیت تهران، تصمیم به گسـترش شـهر گرفتند و حصار طهماسبی را برچیدند. در گستره جدید، دروازه‌های تهران از چهار به دوازده دروازه افزایش یافت و دروازه حضرت عبدالعظیم حسنی(ع) به حوالی میدان شوش امروزی منتقل شد؛ همان جایی که نخستین متروی روزمینی تهران (یا ماشـین دودی) را راه انداختند تا مسـافران تهران را به میدان کنونی شـهر ری برسانند. ماشـین دودی، برخلاف مترو و راه‌آهن امـروزی، در اختیار بخش غیردولتی بـود. هرچند به دلیل اهمیت ایـن طرح، دروازه کوچکی هم برای مترو یا ماشـین دودی طراحی شـده بود که با فاصله اندکی از دروازه شـاه عبدالعظیم قرار داشت. همان روالی که در سـال‌های گذشـته در ایسـتگاه مرکزی و دیگر ایسـتگاه‌های مهم مترو از نظر شهرسازی و معماری رعایت می‌شد. محل سوارشدن مسافران به تعبیر آن روزگار گارآهن خوانده می‌شد.

ادامه در صفحه ۷

پدیده شهر
هفته‌نامه
۲
گزارش

ناوگان اتوبوسرانی پایتخت فرسوده تر شده است

مدیرعامل شرکت واحد اتوبوسرانی تهران با اشاره به فرسوده تر شدن ناوگان اتوبوسرانی گفت: تا پایان مرداد ماه ۵۰ اتوبوس تک کابین وارد ناوگان اتوبوسرانی می شود. پیمان سنندجی درباره نوسازی ناوگان اتوبوسرانی شهر تهران افزود: برای نوسازی ناوگان دو موضوع اهمیت دارد که یکی مربوط به نوسازی اتوبوس های فرسوده بوده و دیگری تأمین و ورود اتوبوس های جدید به ناوگان اتوبوسرانی است. وی ادامه داد: همچنین قرار است با همکاری بخش خصوصی ۵۰۰ دستگاه اتوبوس جدید(۴۵۰ تک کابین و ۵۰ مینی بوس) را بتوانیم تا اواخر مهر ماه وارد ناوگان اتوبوسرانی کنیم که تأمین اتوبوس های جدید اتفاق خوبی در این حوزه به شماره می رود. سنندجی در ادامه به نوسازی مینی بوس ها اشاره کرد و یادآور شد: مکاتباتی برای موضوع نوسازی مینی بوس‌ها انجام دادیم اما به دلیل عدم تعهدی که سازمان‌ها به این موضوع دارند، باید تغییر روش داده بنابراین برای نوسازی مینی بوس‌ها به ازای هر دستگاه ۲۰ میلیون تومان وام بلاعوض اعطا می شود و موضوع نوسازی مینی بوس ها امسال تعیین تکلیف خواهد شد.

instageram:padidehshahrweekly | telegram:@padideshahr | www. padideshahr.com | August 13 , 2016 | ۱۲صفحه | سال سوم | دوره جدید، شماره: ۳ | شنبه ۲۳ مرداد ۱۳۹۵

«پدیده شهر» فاکتور عدالت در جنوب و شمال تهران را بررسی می کند

دوپارگی کلانشهر تهران از کوهپایه‌های البرز تا حریم راه آهن شهری

ابهام در نتایج طرح‌های عدالت در شهر تهران

بهاره نـــوروزی: «عدالت» را در لغت به معنای میزان وتعادل معنا کرده‌اند، حکمی که بیشـــتر یاد روابط انســـانی را در ذهن می‌نشـــاند؛ در کالبد شهرها نیز معنا ومفهوم پیدا می کند. از زمانی که قرار گرفتن در چهار جهت شـــمالی وجنوبـــی وشـــرقی، ترازویی برای ســـنجش میزان رفـــاه و نوع برخورداری مردم شـــد، اصطلاح بالای شهر نشینی و پایین شهر نشینی نیز در میان مـــردم رواج پیدا کرد. اصطلاحی که حکایت از تفاوت‌های زندگی مردم شـــمال وجنوب شهر می‌کرد . با اینکه در ده سال اخیر طرح وپروژه‌های مدیریت شهری در جنوب و شـــرق تهران نیز مصداق معیار پیدا کردند، اما جمله بالای شـــهر وپایین شـــهر در گوشه وکنار تهران شنیده می‌شود. از آنجایی‌که که مشت نمونه خروار است چهار منطقه شمالی ۱،۲،۳و٤که نزدیک به ارتفاعات البرز هســـتند و چهار منطقه۲۰ و ۱۷،۱۸،۱۹نزدیک به حریم راه آهن را درکفه معیـــار قرار دادیم تا میزان بهره‌مندی این مناطق از رفاه و عدالت را مورد بررســـی قرار دهیم. اگرچه ســـنجش عدالت معیارهای گوناگونی دارد، اما فاکتورهای بودجه عمرانی، ســـرانه فضای ســـبز، قیمت مسکن و میزان دسترسی به حمل‌ونقل عمومی، تعدد فضاهای ورزشی و فرهنگی همه ابعاد مساوات در شهر را روشـــن نمی‌کند؛ اما آیینه‌ای است که بخشـــی از حقیقت زندگی مردم را نمایش می‌دهد . پدیده شهر در سلسله گزارش‌های عدالت در کلانشهر تهران تلاش می‌کند، به ابعاد عدالت و مساوات در کلانشهر تهران بپردازد. اگرچه که شهرها نیز همانند موجود زنده هر روز دارای تغییر وتحول می‌شوند و نمی‌توان به شکل قاطعانه به قضاوت نشست اما این شروع را می‌توان آغاز راه بررسی و کاوش در کالبد کلانشهری ۱۳ میلیونی تهران تلقی کرد.

طرح تفصیلی نمی تواند به همه ابعاد عدالت شهر جامعه عمل بپوشاند

طرح تفصیلی کلانشـــهر تهران با هدف برقراری عدالت در تهران نوشـــته و در سال ۹۱ اجرا شد. طرح تفصیلی شهر تهران طرحی بود که بر اساس معیارها و ضوابط کلی طرح جامع، نحوه استفاده از زمین‌های شهری را در سطح محلات مختلف شهر و موقعیت و مساحت دقیق زمین برای هر یک از آنها و وضع دقیق و تفصیلی شـــبکه عبور و مرور، میزان تراکم جمعیت، تراکم در واحدهای شـــهری، اولویت‌های مربوط به مناطق بهسازی، توسعه و حل مشکلات شهری و موقعیت تمامی عوامل مختلف شهری را تعیین می‌کرد. با وجود اجـــرای طرح فصیلـــی تهران ماجـــرای فروش تراکم‌ها، تغییر غیر قانونی کاربری‌ها در سطح شهر تهران حل نشـــد. بسیاری نبود درآمدهای پایدار برای شهرداری تهران را عامل اصلی حل نشدن این مشکل قلمداد می کردند.

محمد سالاری عضو کمیسیون شورای شهر در پاسخ به این پرسش که طرح تفصیلی می‌تواند راهگشای عدالت در مناطق شمالی وجنوبی شهر تهران باشـــد، به خبرنگار «پدیده شهر» گفت: مفاد طرح تفصیلی نمی‌تواند به همه ابعاد عدالت درشهر تهران جامعه عمل بپوشاند، اما در مفاد و در پیوست‌های طرح تفصیلی نشانه‌هایی ازعدالت را شاهد هستیم.»

وی با اشـــاره به مفاد اجرا نشده طرح تفصیلی تهران افزود:« بر اســـاس نظر کارشناسان طرح تفصیلـــی وطرح جامع در پهنه جنوب شـــرق تهران از محدوده بوســـتان آزادگان تا بوستان ولایت کـــه اراضی پادگان قلعه مرغی ســـابق ،پهنه ۱۰۷۰هکتار پهنه اداری تجاری وخدماتی درنظرگرفته شده اســـت. این پهنه جنوبی در شـــهر تهران یکی از ظرفیت‌هـــای ویژه طرح جامع وطرح تفصیلی تهران برای کاهش فاصله شـــمال وجنوب پیش بینی شده اما تاکنون به این ظرفیت توجهی نشده است.» وی با تاکید بر مغفول ماندن این ظرفیـــت ادامه داد:«این درحالی اســـت که شـــهرداری تهران می‌تواند از ایـــن امکان برای ایجـــاد بازارهای جهانی و ارتقا جایگاه کلانشـــهر تهران در مقیاس ملی ومنطقه‌ای اســـتفاده کند. بنابراین می‌توان با بهره‌گیـــری از ظرفیت این پهنه و با ســـاخت بازارهای چند منظوره در ایجاد اشـــتغال برای مردم جنوب شـــهر و پویا کردن اقتصاد و کم کردن فاصله شـــمال و جنوب شهر تهران این منطقه گام برداشت. قطعا ضرورت پیش‌بینی این پهنـــه در طرح تفصیلی بـــرای جلب نظر مالکان املاک واراضی این منطقه برای ساخت وسازهای بیشـــتر بوده است. شهرداری تهران باید با ایجاد بســـتر ســـازی‌های مناسب برای جذب سرمایه‌گذاران زمینه تحول این منطقه را فراهم کند که این هدف بارها درکمیسیون ماده ۵ با حضور شهردار تهران بررسی شده اما تاکنون این بستر فراهم نشده است.»

ســـالاری با ارائه راهکارهای اســـتفاده از مناطق جنوبی شهر تهران بیان کرد: « شهرداری تهران باید با ایجاد یک واحد مســـتقل مشابه سازمان سرمایه‌گذاری و مشارکت‌های مردمی شهرداری تهران برای ســـامان‌دهی این پهنـــه ایجاد کند. اگر این اتفاق صورت بگیرد مشـــاوران ذی‌صلاح می‌توانند با طراحـــی ایده‌ها و تعریف پروژه‌های مناسب ظرفیت بالقوه این پهنه جنوبی را به فعل برســـانند. با این اقدامات چشم‌انداز روشنی روبه روی متولیان ساخت وساز وسرمایه‌گذاران بخش خصوصی قرار می‌گیرد.

وی تاکیـــد کـــرد: اگر چنین شـــرکتی زیر نظر شـــهرداری و شورای شـــهر ایجاد شود، مسلما پروژه‌های مطابـــق با راهبردهـــای طرح جامع وتفضیلی خواهـــد بود و هم رونـــق اقتصادی و افزایش سرانه‌های رشد و ارتقا جنوب شهر تهران رخ خواهـــد داد. البته طرح‌های موضعی فراوانی نیز درراستای ارتقا وضعیت شهر تهران در شمال وجنوب پیش‌بینی شده است که این ظرفیت‌ها در جنوب شهر تهران بیشـــتر بوده و محدود به ارتفاعات شمال نیست زیرا نواحی جنوب توسعه نیافته اســـت. بنا به گفته کارشناســـان مناطق ۲۰، ۱۸ و ۱۹ اراضـــی بکر شـــهری زیادی دارند که می‌توان از این اراضی برای طرح‌های توســـعه شهری استفاده کرد که در طرح جامع وتفصیلی به آن پرداخته شـــده است به عنوان مثال طرح ســـاخت پارک ایرانیان وپـــارک دانش وطبیعت در منطقـــه ۱۸ و۱۹ در کمیســـیون معمـــاری وشهرسازی بررسی شـــد و طراحی آن به پایان رسیده است. اما شهرداری تهران به دلیل کاهش درآمد و داشتن بدهی امکان تملک املاک را پیدا نکرده و این طرح نتوانسته جامع عمل بپوشاند.

برخی شهرداری ها از مفاد طرح تفصیلی تخطی کردند

رئیس کمیســـیون معماری وشهرسازی شورای شهر تهران درباره میزان فروش تراکم درشمال و جنوب تهران قبل از طرح تفصیلی و بعد از اجرای آن توضیح داد: « زمانی که طرح تفصیلی نوشته و ابلاغ شد شهرداری تهران نقشی در تعیین میزان ساخت وساز در شمال وجنوب شهر تهران نداشت بلکه ســـرمایه گذاران و متولیان بنا به مرغوبیت وارزش اقتصادی، اقدام به ســـاخت وساز کردند. قاعدتا غرب و شمال شـــهر برای سرمایه‌گذاران جذابیت بیشـــتری دارد و شهرداری تهران تنها وظیفه دارد براساس تعداد طبقات، نوع کاربری ومیزان اشـــغال به آنها مجوز بدهد. متاســـفانه شـــهرداری مناطق بعضا تخلفاتی از مفاد طرح تفصیلی وجامع داشـــته‌اند که درتعداد طبقات و تغییـــر کاربری‌ها یا تعلل درپیگیری ســـاخت پارکینگ‌ها درساختمان‌ها داشته‌اند که به درآمد بیشتری برسند. اما قصور اینکه درشمال وغرب تهران ســـاخت وسازها بیشتر اســـت، به گردن شهرداری تهران نیست.»

ضرب آهنگ تند رشد عمرانی جنوب و شرق تهران

فاصله شـــمال وجنوب شهر در تعدد و مقیاس پروژه های عمران شـــهری نیز جلوه‌هایی داشته است. سال ۹۱ حمزه شکیب، رئیس کمیسیون عمران شهری شورای شهر سوم با اشاره به اینکه طرح‌های عمرانی در شمال وجنوب شهر به شکل ده برابـــری با یکدیگر فاصله دارند از این موضوع انتقاد کرده بود. مهدی چمران رئیس شورای شهر نیز در فروردین ماه امسال عنوان کرد که گسترش تهران بدون برنامه است به عقب ماندگی مناطق شمالی وجنوبی تاکید کرد.

علیرضا جاوید، معاون فنی و عمرانی شـــهرداری تهران در این خصوص معتقد است در این دوره تلاش‌های جدی‌ای برای کاهش فاصله شمال و جنوب انجام شده است.

جاوید به برخـــی از این تلاش‌ها اشـــاره کرد و گفت: « در این دوره از مدیریت شـــهری یکی از تدابیر شهرداری تهران، افزایش عدالت دسترسی شهروندان به امکانات شـــهری و کاهش فاصله امکانات جنوب در مقایسه با شمال تهران وکاهش فاصله شـــرق نســـبت به غرب تهران است. این حرکت به این مفهوم بود که با وجود ارتقای کمی وکیفی تهران در شمال و غرب که در پروژه‌هایی مانند بزرگراه طبقاتی صدر، تونل نیایش و بزرگراه شـــهید باکری خود را نشـــان داد و سرعت رشد عمرانی جنوب تهران نســـبت به شمال، و شرق نسبت به غرب نیز در دستور کار جدی شهرداری تهران قرار گرفت.»

وی بـــا اشـــاره به برخـــی از این پروژه‌هـــا ادامه داد:«می‌توان گفت بزرگراه آزادگان، امام علی(ع) به همراه ده‌ها تقاطع غیر همسطح؛ بوستان ولایت و آزادگان وپردیس سینمایی در مناطق۲۰و۱۸ نمونه‌ای از توجه به مقوله ارتقای کیفیت جنوب نسبت به شمال، وشرق نسبت به غرب است. همچنین توسعه خطوط مترو تهران از جمله خط سه به سمت منتهی‌الیه جنوب تهران زمینه ساز ارتقا کمی و کیفی این مناطق را فراهم کرد.»

بررســـی‌ها نشان می‌دهد توســـعه خط دو وسه به شرق و شـــمال غرب؛ بزرگراه شهید یاسینی، شهید زین‌الدین، بزرگراه شهید باقری و پروژه باغ پرندگان نیز زمینه ساز ارتقا و رشد مناطق شرقی تهران شد. بی‌شـــک بزرگراه امام علی(ع) از نظر حجم و عملیات عمرانی تا منتها الیه جنوب شرق تهران در مناطق ۱۹،۱۵،۱۴،۳و بزرگراه آزادگان در جنوب غربی از نظر تاثیرگذاری و عبور ترافیک مشـــابه پروژه‌های شـــمالی تهران مثل بزرگراه طبقاتی صدر هستند.

جاوید تلویحا به مشکلات و فاصله شمال و جنوب شهرتهران اشـــاره کرد و یادآورشد:«البته مسلما شـــمال وغرب تهران به شکل بالقوه جاذبه‌های سرمایه‌گذاری بیشتری نسبت به جنوب و شرق تهران دارد ولی بـــا روش‌های مدیریتی و تدابیر شهرداری تهران زمینه رشد نسبی شرق و جنوب تهران فراهم شده است. به عنوان مثال بازار مبل یافـــت آباد در منطقـــه ۱۷ ،۱۸ باعث ایجاد بازار فرامنطقه‌ای فروش مبل در این منطقه شده است. در منطقـــه ۱۶بازار فروش پارچه در عبدل آباد و در منطقه ۱۹ خیابان شوش بازار بلور درخیابان صابونیان وبازار مبل دلاوران در منطقه ۴ مشابه یافت آباد، بخشی از بازارهای فرا منطقه‌ای شرق و جنوب تهران هستند. البته می‌توان در آینده با ایجـــاد جذابیت برای ســـرمایه‌گذاران بخش خصوصی واســـتفاده از زمین‌هـــای بزرگ و بلا اســـتفاده، انبارهای بزرگ، سیلوها و کارخانجات متروکه در شرق و جنوب تهران، رشد عمرانی این مناطق را تسریع کرد.»

باید جذابیت‌های سرمایه گذاری در جنوب شهر را افزایش دهیم

ابوالفضل قناعتـــی عضو کمیســـیون عمران و حمل‌ونقل شورای شهر از زاویه دیگری به موضوع نگاه می‌کند و معتقد است:« در پروژه‌های کلان بین جنوب شهر وشمال شهر مساوات برقرار شده اســـت مثلا کمربندی آزادگان یا خط سه مترو تهران پروژه‌هایی هســـتند که می‌توان آنها را با پروژه‌های عمرانی در شمال شهر مقایسه کرد.

به گفته عضو کمیسیون عمران قطعا کسی جایی را برای سرمایه‌گذاری انتخاب می‌کند، به بازگشت سرمایه مالی خود فکر می‌کند بنابراین باید برای برای افزایش جذابیت ســـرمایه‌گذاری در جنوب کار کرد.

تلاش‌های مدیریت شهری برای سنجش عدالت شهر

از ســـال ۸۴ تا کنون موضوع سنجش عدالت در پایتخت از تاکیدات شهردار پایتخت بوده است. دغدغه ذهنی شـــهردار تهران تا آنجا پیش رفت که پیشرفت وعدالت را به عنوان شعار انتخاباتی خود برگزید. نابرابری‌های شـــهر تهران مدیریت شهری را بر آن داشت تا معیار و میزان‌هایی برای ســـنجش عدالت در کلانشهر تهران تعریف کند طرح سنجش عدالت درشهر تهران درسایه همین دغدغه متولد شد.

طرح ابزار سنجش عدالت درشهر تهران درسال ۷۸ در شـــهرداری تهران به اجـــرا درآمد. هدف این طرح سنجش شاخص‌ها ومعیارهای عدالت درشهر تهران بود.

در آن زمان دکترواعظ مهدوی معاون برنامه‌ریزی شهرداری تهران و مجری طرح سنجش عدالت در شهرتهران بود. وی هم اکنون سمت معاونت توسعه امور علمی و فرهنگی در سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور را برعهده دارد. وی با اشاره به هدف طرح ابزار ســـنجش عدالت درشهر تهران به خبرنگار پدیده شهر گفت: «تشخیص محلات برخوردار وغیر برخوردار از اهداف اصلی این طرح در شهرتهران بود. تلاش ما درآن بازه زمانی این بود که مصادیق عدم برخورداری شناسایی شده و برای آن برنامه‌ریزی شود.»

تعیین شاخص‌ها برای عدالت درشهر

وی با اشـــاره مدل طرحی شـــده در طرح ابزار ســـنجش عدالت بیان کرد:« برای ســـنجش تفـــاوت برخورداری وعدم برخـــورداری مدلی را مورد اســـتفاده قراردادیم. براساس این مدل حوزه برنامه‌ریزی اجتماعی به ۴ بخش تقسیم شد که این تقسیم‌بندی از کشور ژاپن اقتباس و به علاقمندان حوزه برنامه‌ریزی اجتماعی از جمله سازمان سلامت جهانی عرضه شده بود. حیطه حکمرانی خوب، حیطه زیرســـاخت‌ها و حیطـــه مســـائل اجتماعی و اقتصـــادی؛ در برنامه‌ریزی‌های اجتماعی لحاظ می‌شد. برای هـــر کدام از ایـــن بخش‌ها چند شـــاخص در نظرگرفته شـــد که شـــاخص‌ها بر اساس شهر و منطقه ســـنجیده می‌شـــود کـــه نتیجه این محاسبات در ماتریس دو ستونی نمایش داده می‌شد. در این مدل ســـتون افقی حیطه‌ها و شاخص‌ها و ســـتون عمودی شهرها ومناطق بودند، تبیین می‌شد.» .

بومی‌سازی طرح عدالت شهری

مهدوی با اشاره به تغییراتی که در مدل اقتباس شده ایجاد شد، افزود: «با اصلاح و ارتقا این مدل را گســـترده کردیم و برنامه ســـنجش وارزیابی برخورداری همگانی از مواهب توســـعه را تحت عنوان ســـنجش مطالعه عدالت درشـــهر مورد بررســـی قرار دادیم. براســـاس اقتضائات بومی و محلی ایران تغییراتـــی در این مدل انجام دادیم. حیطه تغذیه وسلامت را به این ۴ معیار افزودیم که بعدها در ســـال ۹۰ اصلاحاتی انجام شـــد و حیطه فرهنـــگ نیز به این حیطه افزوده شـــد. اگرچه بعدها زیر مجموعه‌های فرعی نظیر سرمایه اجتماعی سلامت روان و فعالیت بدنی و کیفیت زندگی مورد سنجش قرار گرفت.

واعظ مهدوی تاکید کرد:«در حقیقت برای بخش‌ها زیر بخش و برای زیربخش‌ها شاخص‌هایی در نظر گرفته شد و شاخص‌ها مورد تحلیل وارزیابی قرار گرفتند و اطلاعات برای سنجش‌ها احصا وتعیین شدند. پرسشنامه‌ای برای تهیه اطلاعات طراحی و پیمایش شدند. بعد از محاسبه شاخص‌ها، وضعیت شاخص‌های سنجش برخورداری و غیر برخورداری درقالب محله‌ها ومناطق مورد ارزیابی قرار گرفت. به گفتـــه مجری طرح اجرای عدالت در ســـطح شـــهر تهران در حقیقت این طرح تلاش می‌کرد و زندگی اجتماعی مردم در ۱۶ بخش و در قالب ۶۵ شاخص را بررسی می‌کند این طرح به مدیران و برنامه‌ریـــزان کمک می‌کند تا نســـبت به ابعاد اجتماعی زندگی مردم حساســـیت داشته باشند

ادامه در صفحه ۱۲

در این دوره از مدیریت شهری یکی از تدابیر شهرداری تهران، افزایش عدالت دسترسی شهروندان به امکانات شهری و کاهش فاصله امکانات جنوب در مقایسه با شمال تهران و کاهش فاصله شرق نسبت به غرب تهران است. این حرکت به این مفهوم بود که با وجود ارتقای کمی وکیفی تهران در شمال و غرب که در پروژه‌هایی مانند بزرگراه طبقاتی صدر، تونل نیایش و بزرگراه شهید باکری خود را نشان داد و سرعت رشد عمرانی جنوب تهران نسبت به شمال، و شرق نسبت به غرب نیز در دستور کار جدی شهرداری تهران قرار گرفت

می‌توان گفت بزرگراه آزادگان، امام علی(ع) به همراه ده‌ها تقاطع غیر همسطح؛ بوستان ولایت و آزادگان وپردیس سینمایی در مناطق ۲۰و۱۸ نمونه‌ای از توجه به مقوله ارتقای کیفیت جنوب نسبت به شمال، وشرق نسبت به غرب است. همچنین توسعه خطوط مترو تهران از جمله خط سه به سمت منتهی‌الیه جنوب تهران زمینه ساز ارتقا کمی و کیفی این مناطق را فراهم کرد

تفکیک نقش دولت و مدیریت شهری از بی عدالتی در تهران

عابدین سالاری اسکر

از حیـــث تئوریک در خصوص مفهـــوم عدالت در شهر اتفاق نظر وجود ندارد . در این حوزه مطالعات متعددی در سطح جهان انجام شده است . در ایران نیز مطالعاتی انجام شـــده لکن از عمق و گســـتره ی قابل توجهی برخوردار نیســـت . بخشی از این مطالعات در پایان نامه ها و مقالات دانشـــجویی انعکاس یافته و یک مورد نیز شـــهرداری تهران در طرح موسوم به سنجش عدالت در شهر به طور مفصل تر به آن پرداخته است. طرح مذکور گرچه نقاط قوتی در خود دارد، اما به دلیل ضعف بخش اقتصادی مطالعات آن و گرایش بیش از حد دست اندرکاران طرح به سمت بخش سلامت ،نمی تواند معیار مناسبی از وضعیت توزیع منابع و عدالت در شهر تهران ارائه دهد. از طرفی کارفرمای این طرح شـــهرداری تهران بوده اســـت و بخشی از فرایندهای تخصیص و بازتوزیع منابع جز حوزه های ماموریتی و کارکردی آن می باشد . از این رو نمی تواند قضاوت بی طرفانه ای در این خصوص ارائه دهد. با این حال خروجی این مطالعه حکایت از این دارد که در بسیاری از بخش ها و شاخص ها توزیع منابع و امکانات نابرابر بوده است . حال مسئله کلیدی این است که در شکل گیری این بی عدالتی کدام عوامل و فاکتورها موثر بوده است و این عوامل محصول کارکرد کدام بخش ها بوده است.در این نوشتار می کوشم بر اساس تکیه بر مطالعات انجام شده در این حوزه به سوالات فوق پاسخ دهم. هر کدام ازمطالعات انجام شده یکسری شاخص ها را برای توصیف وضعیت توزیع منابع و مقوله عدالت اجتماعی انتخاب کرده اند . از این رو در ابتدا باید این معیارها و شاخص ها را برشمرد و پس از توصیف وضع موجود تهران در آن شاخص ، باید تعیین کرد که این وضعیت محصول عملکرد کدام بخش است (دولت یا مدیریت شهری).

شـــاخص قیمت مسکن: مسکن در شهر یکی از شـــاخص های اصلی عمده سنجش عدالت اجتماعی است. و گویاترین شاخص نیز در مورد وضعیت مسکن قیمت خرید و اجاره واحدهای مسکونی است. بر اساس آمارهای رسمی موجود، تفاوت بین نقاط شمالی و جنوبی تهران بسیار جدی و در مواردی غیرقابل باور اســـت. حال نکته کلیدی این است که در بخش مسکن کدام عوامل بیشترین نقش را داشته اند.این شاخص ، یعنی قیمت مسکن هم تابع متغیرهای کلان مانند سیاست های اقتصاد کلان دولت ، نرخ تورم ،وضعیت بازارهای موازی مانند بازار پول ، ســـرمایه و بازار ارز و پدیده های جابجایی جمعیتی مانند مهاجرت گسترده ،قیمت نفت و هم فاکتورها و متغیرهای محلی مانند میزان فروش تراکم ،تغییر کاربری ،سیاست های طرح تفصیلی ،و زیرساخت های شهری و ... می باشد .بنابراین بخش مربوط به سیاست های کلان محصول کارکرد دولت ها و بخش دوم محصول عملکرد مدیریت شهری می باشد.

شاخص فقر، اشتغال ، شکاف درآمدی و توزیع نقدینگی: این شاخص در جای خود می تواند به صورت تفکیکی مورد بررسی قرار گیرد چرا که از حیث مفهومی و معیارهای محاسبه تفاوت های زیادی با هم دارند . اما به عنوان مثال بر اساس آمارهای موجود، در بخش فقر و مدل توزیع نقدینگی در شـــهر تهران وضعیت مطلوبی وجود ندارد و حتی در برخی موارد غیر قابل دفاع می باشد. طبیعتا به دلیل ســـاختار و مدل توزیع قدرت و اقتصاد در سطح ملی ، این بخش عمدتا محصول عملکرد دولت ها محسوب می شود . و نقش مدیریت شهری به طور غیرمســـتقیم و عمدتا در برخی فرایندهای بازتوزیعی به صورت کمرنگ قابل احصا می باشد.

شاخص پروژه های عمرانی بزرگ مقیاس و زیر ساخت های بزرگ شهری: این شاخص به نوعی یک معیار از مدل و تفکرحاکم بر توسعه شهر می باشد و در جای خود باعث پیشـــرف مناطقی از شهر شده است.در حالی که نبود این زیرساخت ها باعث رکود و عقب ماندگی بخش های دیگری از شهر شده است. از این نقطه نظر، گرچه شهرداری تهران مدعی است که به جنوب شهر نیز توجه کرده است اما واقعیت این است که بخش عمده منابع صرف پروژه های بزرگ مقیاس در مناطق شمالی و غربی تهران شده است. از این رو نتایج حاصل از این توزیع نابرابر در این بخش محصول عملکرد مدیریت شهری(شورا و شهرداری تهران)در چند دهه اخیر می باشد.

شـــاخص تخصیص بودجه: واقعیت این اســـت که دولت نفت می فروشـــد و شهرداری تراکم. به یک معنا بر اساس مفاهیم اقتصادی هر دو منبع درآمدی(چه فروش نفت ،چه فروش تراکم) رانتی و غیر تولیدی می باشـــد . (تئوری دولت رانتیر) . مســـاله کلیدی در این میان، مدل توزیع این منابع در ســـطح ملی و محلی بوده است . نحوه توزیع منابع ناشی از فروش نفت تابع فرایندهای اقتصاد سیاســـی بوده و نحوه توزیع منابع درآمدی حاصل از فـــروش تراکم نیز ،تابع سیاســـت های مدیریت شهری با تکیه بر علائق سیاسی و اجتماعی آنها بوده است . بررسی ها نشان میدهد که نه بودجه در سطح ملی و نه در سطح محلی به صورت نرمال توزیع نشـــده است . هر چند شهرداری تهران مدعی است که به مناطق جنوبی تهران در امر تخصیص بودجه توجه بیشـــتری داشته است .

شاخص سرانه فضای سبز و محیط زیست: از نقطه نظر این شاخص وضعیت پراکنش سرانه فضای سبز در تهران چندان نرمال نمی باشد.قهراً هر گونه بی عدالتی در این بخش محصول عملکرد مدیریت شهری(شورا و شهرداری تهران) می باشد.

شاخص آموزش، خدمات بهداشتی وپزشکی: توصیف وضعیت این شاخص نیز نشان از نابرابری در تهران می دهد و البته خروجی این بخش محصول عملکرد دولت ها و سیاست های اقصاد کلان و مدل توسعه ملی است.

شـــاخص خدمات حمل و نقل عمومی ، خدمات رفاهی،فرهنگی و ورزشی: از این نقطه نظر نیز پراکنش منابع نرمال نمی باشد و سهم مدیریت شهری(شورا و شهرداری تهران) در این بخش برجسته تر می باشد. البته باید سهم دولت ها در تخصیـــص منابع در بخش مترو و اتوبوس را نیز در این مورد توجه قرار داد. البته در برخی مطالعات شاخص هایی چون حکمرانی خوب ،تغذیه، موضوعات اجتماعی ، ســـالمندی ، کودکان و زنان و ... نیز به عنوان معیار مورد توجه قرار گرفته است .

آمارها و واقعیـــت از نوعی بی عدالتی اجتماعی وفضایی در تهران حکایت می کند و مساله اساسی این است که این مفهوم نباید در دعوای سیاسی به گروگان گرفته شـــود ، بلکه دولت و مدیریت شـــهری باید نقش و سهم خود را در این فرایند پذیرفته و ســـمت گیری های سیاستی خود را در جهت ترمیم و بهبود این وضعیت قرار دهند. ذکر این نکته ضروری است وضع موجود نتیجه عملکرد یک دولت یا یک دوره مدیریت شهری نیست، بلکه محصول عملکرد چندین دهه فرایندهای ملی ،فراملی و محلی می باشد . فقط نکته در اینجاست که در برخی ادوار این فرایندهادر جهت تشدید بی عدالتی و یا کاهش آن بوده است.

٤منطقه پاتوق گدایان تهران

معاون حمایت های اجتماعی سازمان خدمات اجتماعی شهرداری تهران با اشاره به اجرای طرح جمع‌آوری متکدیان از سطح پایتخت گفت: این طرح با همکاری شهرداری، بهزیستی، نیروی انتظامی، قوه قضائیه، فرمانداری و ... در حال اجرا است، به طوری که از ۹ تا ۱۹ مردادماه ۷۰۰ متکدی از نقاط مختلف شهر جمع آوری شده‌اند. محمد باصری با تاکید بر اقدامات شهرداری تهران در راستای ساماندهی وضعیت متکدیان در تهران افزود: مدیریت شهری طی سال‌های گذشته با احداث دو سامانسرای لویزان و اسلامشهر تلاش کرد تا از تعداد متکدیان در تهران بکاهد. وی با اشاره به تعداد متکدیان جمع آوری شده طی ۱۰ روز نخست اجرای طرح بیان کرد: از تاریخ ۹ تا ۱۹ مردادماه ۲۵۱ واحد گشت شهرداری در خیابان های تهران فعال بوده و با همکاری نیروی انتظامی تاکنون حدود ۷۰۰ متکدی جمع آوری شده اند. وی با اشاره به مهمترین کلونی‌های متکدیان در تهران تاکید کرد: فعالیت اغلب متکدیانی که جمع آوری شده‌اند در خیابان سعادت آباد در منطقه ۲، منطقه ۱، منطقه ۱۲ و منطقه ۱۹ بوده است. منطقه ۳ و ۶ نیز در رده های بعدی قرار دارند.

instageram:padidehshahrweekly | telegram:@padideshahr | www. padidehshahr.com | August 13 , 2016 | ۱۲صفحه | سال سوم | دوره جدید، شماره: ۳ | شنبه ۲۳ مرداد ۱۳۹۵

در گفتگوی هفته نامه «پدیده شهر» با مهندس ابوالفضل قناعتی، عضو هیئت رئیسه شورای اسلامی شهر تهران مطرح شد:

بیشترین تذکر را به شهرداری داده ام

قناعتی به لحاظ سیاسی در اردوگاه اصولگرایان شورای شهر تعریف می شود. اما عملکرد او در شورا در اغلب موارد غیرسیاسی و به گونه ای بوده است که حریت خود را در بیشتر مواقع حفظ کرده است. مصداق این ادعا تذکرات وی

وقتی کارنامه شما را در سال ۹۲ بررسی می‌کنیم؛ به‌نظر می‌رسد در این سال فعالیت کمرنگی در شورا داشته‌اید. به‌عبارتی تنها موضع‌گیری شاخص و جدی که شما در مهرماه سال ۹۲ داشتید، مربوط به پروژه ایران زمین بود. اکنون این مسئله به چه نتیجه‌ای رسیده است؟

در ابتدا لازم است موضوعی را در مورد کمیت تذکرات خود توضیح دهم. در سال ۹۲ ریاست شورا برعهده جناب آقای مسجد جامعی بود. براساس آخرین گزارش عملکرد اعضای شورا، هنگامی‌که ایشان ریاست شورا را به آقای چمران تحویل دادند، حداکثر آمار تذکرات از سوی بنده ارائه شده بود. نکته دیگری که باید در بررسی کارنامه کاری بنده به آن توجه شود، این است که برای من ارائه تذکرات در روزهای یک‌شنبه یا سه‌شنبه مهم نبوده؛ آنچه مهم بوده، طرح مسئله و حل آن است. در صورتی‌که برای برخی اعضای شورا مهم است تا در روزهای سه‌شنبه که جلسه علنی است تذکرات مطرح شود. در بحث بررسی تذکرات مهم این است که با پیگیری‌هایی که عضو تذکردهنده، مسئله مطرح شده در قالب تذکر، به طرح سؤال منجر شود. در واقع اهمیت تذکر دادن در این است که آن به طرح سؤال تبدیل گردد. با بررسی عملکرد اعضای شورا در این مورد، بنده و آقای حافظی نسبت به دیگر همکاران موفق‌تر بوده‌ایم. به شما پیشنهاد می‌کنم در مورد اعضایی که به شهردار تذکر داده‌اند، بررسی انجام دهید تا دریابید آیا تذکری که داده‌اند، حل شده و اگر حل نشده، با ذکر دلایل بفرمایند چرا حل نکرده‌اند! آیا مصلحت‌اندیشی بوده یا یک جریان فکری مانع از حل مشکل شده و یا اینکه خدای نکرده تخلف مالی بوده است! چه اتفاقی رخ داده که بعد از ارائه تذکر، با توضیحات ابتدایی قانع شده‌اند! اعضایی که تذکر آن‌ها به طرح سؤال منجر شده است، بدون شک مسئله بسیار مهمی از جانب آن‌ها مطرح شده که تا مرحله طرح سؤال رسیده؛ ولی برای بقیه مهم و جدی نبوده که آن را مورد بررسی قرار دهند. درمورد به سرانجام رسیدن مسائلی که مطرح شد نیز باید بگویم درست است که در برخی موضوعات تاکنون نتیجه‌ای نگرفته‌ام؛ اما تا کنون به‌طور مداوم آن‌ها را پیگیری کرده‌ام. پروژه ایران زمین ملکی است که آقای بابک زنجانی در شهرک غرب و منطقه ۲ خریداری و گودبرداری کرده بود؛ ولی مشخصات فنی نداشته و استانداردهای سازه آن نیز رعایت نشده بود. همین عوامل باعث ریزش این گودال خطرناک به شهرداری می باشد، وی در مقطعی حتی با سوال از شهردار تهران تا مرز استیضاح نیز پیش رفت. اما براساس گفته خودش زمانی که دید اکثریت شورا با وی همراهی نمی کنند، منصرف شد. قناعتی کارنامه کاری خود را قابل دفاع می شده که با اعتراض مردم روبه‌رو شد. در نخستین مورد تذکر داده شد و با کمیسیون عمران از پروژه بازدید گردید. ضمن این پیگیری‌ها تلاش شد با مردم ارتباط برقرار شود تا با ارائه شماره خود اعضای شورا، اندکی آرامش یابند؛ ولی پرونده به یک جایی رسید که صاحب ملک بیش از این در دسترس نبود تا شورا بتواند ورود پیدا کند و مسئله به شهرداری نیز مربوط نمی‌شد. فقط این توانایی وجود داشت که به شهرداری گفته شود موضوع پر کردن گود را در چند جلسه کمیسیون عمران پیگیری کند تا این کار انجام شود. همچنین در بازسازی خانه‌های آسیب‌دیده کمک‌هایی صورت گیرد. کمیسیون عمران پیگیری کرد و پر شدن گود انجام شد تا از حرکت زمین جلوگیری شود. کارهای اولیه صورت پذیرفت؛ اما همچنان تا تکلیف مالک مشخص نشود، کار بیشتری نمی‌توان انجام داد. این زمین مسئله حقوقی پیدا کرده و با توجه به مشکلاتی که مالک دارد، پرونده در دادگاه باز است و هیچ تصمیمی جدی برای آن نمی‌توان گرفت. اگر ملک تحویل شهرداری می‌شد، به‌طور قطع برنامه‌های آنجا قابل پیگیری بود تا تبدیل به فضای سبز شود یا این امکان وجود داشت شهرداری در آنجا بارگذاری کند تا از شرایط کنونی رهایی یابد.

اکنون وضعیت گود ایران زمین چگونه است؟

حدود ۵ متر خاکریزی انجام و تثبیت شده، تاکنون دیگر رانشی گزارش نشده است. بنده نیز تذکر داده‌ام که هرچند آن زمین محکم شده است؛ اما در نخستین زلزله و بارانی شدید که پیش آید، زمین آنجا سست می‌شود و برای ساکنان منطقه خطراتی ایجاد خواهد کرد. شهرداری به‌خاطر هزینه‌هایی که این طرح داشته؛ اما متولی و پاسخ‌گویی ندارد، اقدامات چندانی نمی‌تواند انجام دهد. تنها در حدی که سلامت مردم منطقه تأمین شود، از کمیسیون عمران اجازه گرفته و حدود ۵ میلیارد تومان برای مقاوم‌سازی آنجا هزینه کرده است. به نظر من هنوز نمی‌توان به مقاوم‌سازی این گود اعتماد کرد و هرچه سریع‌تر مقام قضایی باید تکلیف مالک را تعیین کند. اگر مالک به بیت‌المال بدهکار است، آنجا را گرفته و تحویل شهرداری یا دولت دهند و سریع‌تر برای آنجا تصمیم بگیرند تا در منطقه آرامش حاکم شود.

دومین تذکری که شما در سال ۹۲ مطرح کردید، آذرماه همان سال، درباره گرم‌خانه مشیریه و شرایط نابسامان آنجا بود.

داند و هرگونه نارسایی در این زمینه را بیشتر ناشی از خلاءِ قانونی و عدم همراهی دیگران در این حوزه می داند. یکی از نقاط قابل توجه در کارنامه قناعتی پیگیری مصداقی برخی پروژه‌ها و مشکلات مردم می باشد. وی در خصوص

خروجی این تذکر چه شد؟

خروجی این مسئله عدم توجه مدیریت شهری به تذکر شورا است. در مقطعی اتوبوس گذاشتند و کنترلی روی منطقه انجام دادند؛ اما الان دوباره منطقه رها شده است. دوباره همانند سابق یکسری افراد معتاد و مشکل‌دار شب‌ها آنجا دوش می‌گیرند، غذا می‌خورند و صبح هم با مواد مخدری که دارند، به اطراف محدوده مشیریه می‌روند و مشکلاتی را در پارک‌ها برای اهالی آن محله ایجاد می‌کنند.

درخواست‌های مکرری دادیم که گرم‌خانه را از این منطقه خارج کنند. گفتند؛ نمی‌توانیم جای دیگری ببریم و هر جایی ببریم مردم اعتراض می‌کنند. گفتیم؛ ببرید بیرون از شهر، گفتند؛ بیرون شهر هم با مأموریت ما همخوانی ندارد. در نهایت این تذکر نتوانست رضایت ما و شهروندان را جلب کند.

سال ۹۲ نخستین سالی بود که جنابعالی در شورا بودید. در پایان سال ۹۲ چه قضاوتی راجع به عملکرد خودتان داشتید؟

من امیدوار بودم که درباره چند پدیده در شهر با توجه به سوابق و تجربیاتم بتوانم در شورا اثرگذار باشم. ما در شورا به دنبال دو مورد بودیم. یکی افکار اعضا را با خودمان همسو کنیم و دیگر اینکه بتوانیم شیوه مدیریت شهری را با افکار خودمان هماهنگ کنیم. روزی که من وارد شورا شدم و با خبرنگاران مصاحبه کردم. وقتی خبرنگاران پرسیدند شما چه موضوعاتی را می‌خواهید دنبال کنید، بحث بافت‌های فرسوده یکی از موضوعاتی بود که به عنوان دغدغه‌ام مطرح کردم. این موضوع شاید دغدغه اعضای دیگر شورا نبود. اینکه در مورد موضوعی تنها یک نفر صحبت کند و دغدغه داشته باشد، خیلی تفاوت دارد تا اینکه موضوعی دغدغه تمام اعضا باشد و یک وحدت تصمیم‌گیری در مورد آن موضوع ایجاد شود و برای مدیریت شهری اثرگذار گردد. برای من در برخی موضوعات این همسویی با سایر اعضا ایجاد نشد. من در آخر سال احساس می‌کردم دو سه تذکری که دادم اثربخش بود و به‌خاطر تذکرات و پیگیری‌هایی که در مورد مطالبات و درخواست‌هایم به عنوان یک دغدغه انجام دادم، نمره ۵۰ به خودم می‌دهم. بنده در به ثمر رسیدن مطالباتم دو مشکل داشتم:

اول هماهنگ و همسو کردن اعضای شورا با خودم، بعد تأمین دستور یا امکانات و یا بودجه، تا موضوعی که مطرح کردم از طرف شهرداری محقق شود.

کارآمدی تذکرات خود معتقد است که همین تذکرات باعث شده میزان حساسیت و توجه به قانون در شهرداری تهران بالا رود. آنچه در زیر می خوانید ماحصل بررسی کارنامه ۳ساله وی در شورای شهر تهران می باشد.

در اردیبهشت‌ماه سال ۹۳ درباره ورزشگاه شهید کاظمی تذکر دادید و به بی‌توجهی شهرداری انتقاد کردید. نتیجه این تذکر چه شد؟

در بازدیدی که از آن مجموعه داشتیم و سؤالاتی که از مسئولان آنجا پرسیدیم، متوجه شدیم آنجا یک مجموعه مختص ورزش قهرمانی است و ماهیانه بالای ۱۰۰ میلیون تومان هزینه نگهداری آن است. قریب ۸۰ میلیارد تومان هزینه شده بود و ماهیانه ۱۰۰ تا ۱۵۰ میلیون تومان هزینه نگهداری آنجا بود. در حالی‌که هیچ‌گونه همخوانی با مأموریت ورزشی شهرداری که توسعه فضای ورزش همگانی است؛ نداشت.

در همین راستا بنده به آقای دکتر قالیباف تذکر دادم که این مجموعه با مأموریت شما که توسعه ورزش همگانی است، همخوانی ندارد. اولاً چرا چنین هزینه‌ای در اینجا شده است، در حالی‌که می‌توانستید با هزینه آن باشگاهی را تأسیس کنید که کاربرد همگانی داشته باشد. دوماً چرا این مجموعه با این هزینه‌ها بدون استفاده مانده است. بعد از پیگیری‌های ما سازمان ورزش ورود کرد؛ اما او هم نتوانست از این مجموعه بهره‌برداری کند. در نهایت با فشارهای ما برای برون رفت از این مشکل، برای بهره‌برداری از مجموعه البته بدون تملک، آن را به باشگاه استقلال و پرسپولیس واگذار کردند. این هزینه ماهیانه، از هزینه شهرداری خارج شد و برعهده آن دو باشگاه قرار گرفت. موضوع مهم‌تر اینکه اکنون مجموعه بهره‌برداری شده و دو تیم تهرانی از این فضا استفاده‌می‌کنند.

بحثی را در سال ۹۳ مطرح کرده و به طور مداوم در سال‌های بعد ادامه دادید که کاهش فاصله بین شمال و جنوب تهران بود. به نظرتان چه تغییری در این مدت ایجاد شده است و شما چه اقداماتی در جهت این تغییر انجام داده‌اید؟

به هرحال تذکرات ما در ایجاد مساوات و عدالت بین جنوب و شمال شهر بی‌تأثیر نبوده است و در چند موضوعی که ورود کردم، پیشرفت‌هایی انجام شد. رضایت من در ارائه خدماتی که از فاصله بین جنوب و شمال تهران می‌دهند، ۳۰ درصد است و تا رسیدن به ۱۰۰ درصد فاصله زیادی وجود دارد. من همین الان یکی از دغدغه‌هایم پلی است که در بلوار امام علی و ارتش درحال ساخت است که به نظرم ضرورتی ندارد یا در حال حاضر در اولویت‌های ما نیست.

یکی از معیارهایی که می‌توان در مورد فاصله

روزهای اول شورای چهارم که با قالیباف حرف می‌زدیم و بحث بودجه را می‌خواست در برنامه ۵ ساله بیاورد. در جمع اصولگرایان شورا با ایشان مسئله‌ای مطرح شد. وی در آن جلسه گفت: «من این مقدر در سال می‌توانم درآمد داشته باشم». من در آن جلسه به وی گفتم: «شرایط اقتصادی کشور به سمتی می‌رود که خرید و فروش مسکن راکد می‌شود، بیشترین درآمد ما هم در حوزه مسکن است و این اتفاق نمی‌افتد». وی در پاسخ به من گفت: «بزرگ‌ترین اشتباه شما اینجاست! از این به بعد وقتی اقتصاد مملکت به مشکل می‌خورد، تنها جایی که مردم مطمئن هستند و می‌خواهند سرمایه‌گذاری کنند، بخش مسکن است و من به شما می‌گویم که این عدد رو برو بالاتر، یعنی منظورش این بود ما بالاتر از این پول درمی‌آوریم».

حس نظارتی من می‌گوید که پروژه اتوبان ۷۶ متری شهید بروجردی که قالیباف بودجه‌اش را پارسال ۱۴ میلیارد و امسال هم ۱۵ میلیارد گرفته، چرا یک سال و نیم خوابیده است؟ این پروژه دست آقای جاوید است، در حالی که باید آقای قالیباف پاسخ‌گو باشد! می‌شود با این پروژه قالیباف را عوض کرد؟ پروژه پل تقی‌آباد و طغرل نیز از نمونه‌های دیگر است. در حالی که پول آن را گرفته‌اند؛ اما پروژه رها شده و هیچ کاری انجام نشده است. چه کسی باید پاسخ‌گو باشد؟ باید با مسئولان آن برخورد شود و اگر جوابی نداشتند، عزل شوند تا برای همه عبرت شود. این امر باعث می‌شود من هم که در شورای شهر هستم، انگیزه نظارتی و خدمتی‌ام بالا برود. بارها شده که برخی اعضا به من می‌گویند: «قناعتی بی‌خیال شو، با یه گل بهار نمی‌شه! با یه موضوعی که پیگیری می‌کنی اتفاقی نمی‌افته!»

ناصر امانی، معاون برنامه‌ریزی، توسعه شهری و امور شورا:

تبدیل عوارض شهری به مالیات در برنامه توسعه ششم به نفع شهرداری‌ها نیست

معاون برنامه‌ریزی، توسعه شهری و امور ورای شهرداری تهران گفت: در برنامه ششم توسعه عوارض محلی تبدیل به مالیات شده که این مالیات باید در اختیار وزارت کشور و استانداری‌ها قرار گرفته و سیر طولانی برای پرداخت آن به مدیریت شهری تبیین شده است.

ناصر امانی با بیان این مطلب افزود: در یکی از احکام برنامه ششم توسعه، شهرداری به شکل یک پیمانکار دیده شده و گفته شده است که نهادهای دولتی می توانند برخی از وظایفشان را به شکل خرید خدمت به شهرداری‌ها واگذار کنند.

وی ادامه داد: به نظر می رسد در این بخش، تلاش شده شهرداری‌ها تبدیل به پیمانکار سازمان‌های دولتی شده و وظایف این سازمان‌ها را به صورت یک پیمانکار تحویل گرفته و از طرف آنها این وظایف را انجام دهند که کاملا محل اشکال است.

معاون شهردار تهران با ابراز نگرانی نسبت به جایگاه مدیریت یکپارچه در برنامه ششم توسعه بیان کرد: نگاه ویژه‌ای که باید به مدیریت شهری داده می‌شد به هیچ عنوان دربرنامه ششم دیده نشده است.

وی با اشاره به اینکه بعضی از احکام برنامه ششم توسعه برای حوزه مدیریت شهری ایجاد تنگنا و مشکل می‌کند، یادآور شد: یکی از این احکام موضوع مالیات بر ارزش افزوده است که در لایحه برنامه ششم توسعه کاملا متمرکز شده است.

امانی تاکید کرد: اعتقاد مدیریت شهری بر این است که جزوی از ساختار نظام بوده و باید وظایفی که در اختیار دولت است طبق آنچه در قانون برنامه پنجم پیش بینی شده بود به شهرداری منتقل شود، به‌طوری که بالغ بر ۲۰ وظیفه تعیین شده بود که باید با پیش‌بینی ساز و کارهای لازم تشکیلاتی و بودجه ای به حوزه مدیریت شهری منتقل شود اما نه تنها این موضوع مورد توجه قرار نگرفته بلکه در صورت تصویب احکام برنامه ششم توسعه، مشکلات جدی در مقابل مدیریت شهری قرار می‌گیرد.

به گفته وی؛ متاسفانه احکام پیشین در لایحه برنامه ششم تغییر کرده‌اند به طوری که این‌گونه پیش‌بینی شده است که شهرداری‌های بالای یک صد هزار نفر جمعیت می توانند اگر خودشان داوطلب بودند، وظایف پیش‌بینی شده را عهده‌دار شوند .

معاون برنامه‌ریزی و توسعه شهری افزود: اینکه شهرداری‌ها با چه امکاناتی و توانمندی بتوانند این کار را انجام دهند طبیعتا از موضوعاتی است که در برنامه ششم ابهام دارد و در صورت تصویب، حوزه مدیریت شهری را دچار مشکل می‌کند.

امانی با اشاره به دغدغه‌های اصلی شهرداری در حوزه مدیریت شهری همانند بحث محیط‌زیست، حمل‌ونقل عمومی، پیشگیری و بحران و آلودگی هوا تاکید کرد: متاسفانه همه این موارد در لایحه برنامه ششم مغفول مانده است.

به گفته معاون شهردار تهران؛ توقع داشتیم حداقل در مورد هر یک از موضوعات مهم شهری در بحث‌های محیط‌زیستی و حمل‌ونقل یک حکم در برنامه ششم توسعه تعیین شود و حتی یک فصل جداگانه برای موضوع مدیریت شهری در لایحه پیش‌بینی شود که متاسفانه این اتفاق نیفتاده است.

امانی یادآور شد: در یکی از احکام لایحه برنامه ششم کل آئین نامه‌های مالی و اداری شهرداری‌ها باید در وزارت کشور قطعی شده و تصویب شود و به نوعی از شوراهای اسلامی در شهرها سلب مسئولیت و سلب اختیار می‌شود که این باعث نگرانی ما است.

احمد حکیمی‌پور، رئیس کمیته میراث فرهنگی شورای شهر تهران:

تعیین روزی به نام «تهران» بهترین فرصت برای رفع مشکلات پایتخت

رئیس کمیته میراث فرهنگی شورای اسلامی شهر تهران گفت: روز تهران باید روزی برای مردم تهران باشد. هر سال می‌توان در این روز یک موضوع تهران را برای اداره بهتر شهر و رفع مشکلات پایتخت مطرح کرد.

احمد حکیمی‌پور با تاکید بر اینکه روز تهران تنها یک فستیوال و جشن نیست، افزود: به رویکردهای گردشگری و میراثی در این روز توجه می‌شود اما به دنبال خروجی‌های عملی برای اداره بهتر شهرمان هستیم.

عضو کمیسیون فرهنگی و اجتماعی شورای اسلامی شهر تهران ادامه داد: تهران مرکزیت کشور است و به نوعی از همه نقاط ایران در این شهر هستند تا آنجا که می‌توان تهران را ویترین ایران دانست از این رو انتخاب یک روز به نام تهران می‌تواند فرصتی برای در دیده شدن ابعاد مختلف مسائل پایتخت از بعد گردشگری و به ویژه طرح مسائلی شود که به اداره بهتر شهر در آینده کمک می‌کند.

رئیس کمیته میراث فرهنگی شورای اسلامی شهر تهران بیان کرد: تهران بیشترین قدمت را به عنوان پایتخت در تمامی تاریخ معاصر ایران دارد و این ویژگی سبب شده تا با نامگذاری یک روز این فرصت را ایجاد کنیم تا مردم از کانال مستقیم و نیز شورایاری‌ها نظرات خود را با بدنه مدیریت شهری درباره مسائل این شهر و ایده‌هایی که می‌تواند مختص تهران باشد، در میان بگذارند. وی با ابراز امیدواری نسبت به آنکه شورای فرهنگی انقلاب روز تهران را مورد تصویب قرار دهد، یادآور شد: تلاش مدیریت شهری آن است که با تامگذاری یک روز به نام تهران به عنوان شورا و شهرداری در این روز اقدامی عملی برای شهر انجام دهیم.

عضو کمیسیون فرهنگی شورای اسلامی شهر تهران تاکید کرد: تهران از زمانی که پایتخت شده تا کنون، مسائل زیادی را پشت سرگذاشته و اینکه این شهر چگونه پایتخت شده و فضاهای آینده باید به چه سمت و سویی هدایت شود از موضوعات مهمی است که در روز تهران جای طرح دارد تا مردم بدانند مشکلات کجاست و علاوه بر یک روز همراه فستیوال، تلاشی نیز در جهت آینده تهران صورت گیرد.

حکیمی پور به نقش اعضای شورایاری‌ها در باز شناساندن روز تهران و رهیافت های عملی در این روز اشاره کرد و گفت: فعالان مسائل شهری در تهران باید روز تهران را فرصتی برای طرح مسائل میراثی و آسیب اجتماعی ، سلامت و حتنی اقتصاد این شهر بدانند و از این روز به نحو مطلوب استفاده شود.

پدیده هفته‌نامه

۴ مهمان هفته

instageram:padidehshahrweekly | telegram:@padideshahr | www.padidehshahr.com | August 13 , 2016 | ۱۲صفحه | سال سوم | دوره جدید، شماره: ۳ | شنبه ۲۳ مرداد ۱۳۹۵

کاهش ۱۰ساله سن زنان سرپرست خانوار

رئیس ستاد توانمندسازی زنان سرپرست خانوار شهرداری تهران گفت: اطلاعات ستاد را در بازه زمانی ۸ ساله بررسی کردیم و به این نتیجه رسیدیم که سن سرپرستی خانوار توسط زنان از ۵۰ به ۴۰ سال کاهش پیدا کرد و در عین حال، آمار خانم هایی که به دلیل طلاق و بدسرپرستی مسئولیت سرپرستی خانوار را بر عهده گرفتند افزایش پیدا کرده است. ضمن اینکه تعداد فرزندان به کمتر از ۲ بچه رسیده است. فهمیه فعالیت مراکز کوثر در مناطق محروم به ویژه محله هرندی را یکی از اهداف مهم ستاد دانست و افزود: گستردگی فعالیت مراکز کوثر در محله هرندی به گونه ای است که با وجود استقبال بانوان این محله هنوز ظرفیت کوثرها در این محله تکمیل نشده و در صورت تکمیل نیز با توجه به استقبال بانوان مکان جدید را از شهرداری منطقه برای اشتغال بانوان دریافت می‌کنیم. فیروزفر در ادامه با تاکید بر همکاری ستاد با سایر سازمان ها و ارگان‌های مسئول در حوزه زنان ادامه داد: در صورت تقاضا با تمامی سازمان هایی که در حوزه توانمندسازی فعالیت می کنند اعم از نهاد ریاست جمهوری، وزارتخانه ها و استانداری ها همکاری می کنیم.

لزوم بررسی کارنامه ۳۱ عضو شورا

سوال اصلی این است که چرا باید کارنامه این ۳۱ عضو شورای شهر تهران را به طور دقیق بررسی و در منظر افکار عمومی قرار داد؟

پاسخ را می توان این گونه صورت بندی کرد.

۱- براساس محاسبات کارشناسان حوزه شهری هر جلسه شورای شهر تهران هزینه ای معادل ۳۹۰ میلیون تومان برای مردم و شهروندان تهرانی در بر داشته است.

۲- براساس همین محاسبات، شهر تهران برای هر عضو حداقل ۵ میلیارد هزینه می کنند تا این اعضاء وظیفه نمایندگی خود را در این ۴ سال ایفا نمایند.

آنچه در بالا گفته شد فقط هزینه‌های صریح وآشکاری است که شهر برای اعضای شورای شهر تهران می‌پردازد. این در حالی است که تصمیمات و مصوبات این جمع نیز در مواردی می‌تواند هزینه‌های سنگینی به شهر تحمیل نمایند. (در صورت اتخاذ تصمیمات غیر کارشناسی و غیردقیق)

در مقابل این هزینه، این اعضاء فوائد و منافعی برای مردم و شهر تولید کرده‌اند. این فوائد می‌تواند در قالب نظارت فردی یا مصوبات وتصمیمات مثبت واثرگذار در اداره شهر مورد واکاوی قرار گیرد.

بر اساس یک منطق علمی باید در یک چارچوب هزینه / فایده به این معادله دوطرفه نگریست. همانگونه که هزینه‌های نمایندگی این جمع براساس شاخص‌های خاص خود محاسبه شد باید برای سمت فوائد معادله نیز معیارها و شاخص هایی تعریف و تبیین کرد. در این راستا دو نقش نظارتی و قانونگذاری هر عضو و کل شورا مورد توجه قرار گرفت. بدین معنا که در بخش نظارتی تذکرات موثر و مفید هر عضو در طی سه سال گذشته استخراج شده است. و در بخش قانونگذاری نیز پیشنهادات ویژه و خاص هر عضو و نیز مشارکت فعال وی در این فرایند استخراج شده است.

این دو بخش یعنی وظیفه نظارتی و قانونگذاری هر عضو در طی سه سال استخراج و سپس برای هر عضو ارسال شد و پاسخ‌ها و نظرات عضو در جلسات مصاحبه حضوری مورد بررسی قرار گرفت. همین روش در حوزه قضاوت راجع به عملکرد کل شورا(جمع ۳۱ نفره) نیز مورد بررسی قرار گرفت.

سبک قرار گرفتن مطالب در صفحات نیز چنین است که در ستون‌های سمت راست صفحه کارنامه استخراج شده هر عضو را چاپ کرده و در بقیه صفحات پاسخ های آن عضو به صورت سوال و جواب آمده است. به نظر می‌رسد این سبک از بررسی کارنامه می‌تواند هم برای عضو شورا یک فرصت مناسب فراهم سازد وهم به افکارعمومی این قدرت را دهد که در دوره بعدی انتخابات با لحاظ نمرات و کارنامه هر عضو تصمیمی قرین به منافع و مصالح شهر اتخاذ نماید.

در دومین شماره هفته‌نامه به سراغ ابوالفضل قناعتی رفتیم. قناعتی را می‌توان یکی از اعضای مفید و موثر شورا دانست با این حال مطالعه این بخش می‌تواند تصویر دقیق‌تری از وی به شما نشان دهد.

بر اساس آمارهای مربوط به بودجه شورای شهر تهران و یک چارچوب تحلیلی

هزینه تمام‌شده هر جلسه شورای شهر: ۳۹۰ میلیون تومان

هزینه تمام‌شده نمایندگی ۴ ساله هر عضو شورا: ۵ میلیارد تومان

هزینه - فایده شورای اسلامی شهر تهران

عابدین سالاری

شورای شهر تهران برای مردم و شهر تهران واجد هزینه‌ها و فواید مختلف است. هزینه‌هایی مثل هزینه‌های جاری (دستمزد و حقوق اعضا و کارکنان دفاتر آنها و...)، هزینه‌های ساختار اداری- تشکیلاتی شورا (و شوراياری‌ها و سمن‌ها)، هزینه تصمیمات، مصوبات و طرح‌های شورا (در صورت ناکارآمد بودن) و فوایدی چون نتایج ناشی از تصمیمات، مصوبات و طرح‌های شورا (در دو بعد نظارتی و قانونگذاری) در صورت کارآمد بودن و درست بودن آنها از نظر اجتماعی و اقتصادی. در این بین، کمی کردن این مولفه‌ها، به عنوان یک مساله کلیدی مطرح است و در یک بررسی دقیق، با هزینه آشکار (درج شده در بودجه سالیانه شورا) و هزینه پنهان برخورد می کنیم که یافتن هزینه‌های پنهان و فوائد شورا، قضیه را مقداری بغرنج و پیچیده می کند چرا که بخش عمده‌ای از این دو مولفه قابلیت کمی کردن ندارد. برخی بر این باورند که می توان مصوبات و تصمیمات شورا را بر اساس یکسری شاخص ها قابل ارزیابی نمود که این کار در نوع خود نیازمند مطالعه و پژوهش جدی است. براساس مفاهیم علمی وعقلانی باید فواید آشکار و پنهان شورا بزرگ‌تر و یا مساوی با هزینه‌های آشکار و پنهان شورا باشد. از آنجا که بخشی از معادله، قابل کمی کردن نیست باید طیفی از نگاه‌های کیفی را مورد بررسی قرار داد که در این زمینه سه دیدگاه مطرح است؛ یک دیدگاه بر این باور است که «فوائد ناشی از مصوبات و نظارت‌های مستمر شورا و اعضا آن عملاً چندین برابر هزینه‌هایی است که مردم شهر برای شورا می پردازند.» دیدگاه رقیب، این است که کارنامه شورا از حیث شاخص هزینه و فایده قابل قبول نیست. به عبارت دیگر شورا کارایی لازم را نداشته است و می تواند در شرایط بهینه تری عمل نماید. یک دیدگاه دیگر بر این مدعاست که اساساً چهارچوب هزینه و فایده، معیار مناسبی برای قضاوت در خصوص عملکرد شورا نیست. ودرخصوص نهاد شورا نمی توان حتی به فرض عدم اثربخشی بر روندها و فرآیندهای مدیریت شهری نهادی دیگر به جای آن گذاشت، معنای دقیق این گفتار این است که شوراها به عنوان بخشی از حقوق ملت برای تعیین سرنوشت خویش ایجاد می شود و به‌واسطه آنکه بخشی از مسئولیت حاکمیت برای مدیریت و پیشرفت کشور را انجام می دهد تحت هیچ شرایطی یک پروژه تلقی نمی شود و لذا با روش‌های ارزیابی پروژه هم قابل ارزیابی نیست. درخصوص ارزش و ضرورت فعالیت نهادی چون شورای اسلامی شهر و روستا، که در ذات خود در بر گیرنده ارزش‌ها و کارکردهای دیگری چون کارکرد و ارزش فرهنگی، کارکرد و ارزش معنوی، کارکرد و ارزش اجتماعی، کارکرد و ارزش نظارتی، کارکرد و ارزش مدنی، کارکرد و ارزش مقررات گذاری و مانند آن است، بایستی از روش ارزیابی عملکرد و تحقق و یا عدم تحقق کارویژه‌های آن بهره جست.

محمدرضا رضایی، رئیس کمیسیون عمران مجلس:

مجلس در انتظار دولت برای ارائه لایحه درآمد پایدار شهرداری‌هاست

رئیس کمیسیون عمران مجلس تاکید کرد: دولت باید هرچه سریعتر لایحه درآمد پایدار شهرداری‌ها را به مجلس ارسال کند.

محمدرضا رضایی با بیان این مطلب افزود: این لایحه در دولت قبل هم مورد بحث بود که متاسفانه اقدامی نشد و امیدواریم در این دولت به مجلس ارائه شود زیرا بودجه پایدار برای شهرداری‌ها بسیار ضروری است. با توجه به رکود مسکن درآمد شهرداری‌ها به شدت کاهش یافته است و آنها را با مشکل عمده ای مواجه ساخته است.

نماینده جهرم در مجلس ادامه داد: هر چند که دولت های مختلف با رویکرد غلط خود و بر خلاف قانون تشکیل شوراها، این نهاد را به سمت دولتی شدن برده اند اما شورا عضوی از قوه مقننه است.

رضایی با بیان اینکه جنس شورا از جنس مجلس است، توضیح داد: امروزه متاسفانه بیشتر امور شوراها مانند شوراهای حل اختلاف، احکام شوراها و شهرداران و بودجه آنها، در اختیار دولت و وزارت کشور است و دولت سیطره سنگینی بر بدنه شوراها دارد. به اعتقاد بنده شوراها باید کم کم از دولت جدا شده و به سمت قوه مقننه سوق پیدا کند.

رئیس کمیسیون عمران مجلس رویکرد اعضای کمیسیون عمران به شوراها را رویکردی مثبت خواند و بیان کرد: بیشتر اعضای این کمیسیون سابقه شورایی و شهردار بودن را دارند به همین دلیل با یک تعامل مثبت می توانیم از ظرفیت دو کمیسیون برای ارتقای جایگاه شوراها استفاده کنیم. نماینده جهرم در مجلس با اشاره به سخنان مثبت رئیس جمهور در روز ملی شوراها در تقویت شوراها یادآور شد: انتظار داشتیم بعد از سخنان سازنده وی در راستای تقویت شوراها گام برداریم اما متاسفانه بعد از ارائه لایحه مدیریت شهری برنامه ششم توسعه دیدیم که برخلاف انتظار ما بود. مهمترین بحث آن از بین بردن درآمد پایدار شهرداری‌ها بود که سیطره دولت بر بودجه شهرداری‌ها را بیشتر می کند و شهرداری‌ها را به سمت دولتی شدن می‌برد.

وی بحث مهم شوراها وشهرداری‌ها را حذف سهم شهرداری‌ها از مالیات بر ارزش افزوده خواند و تاکید کرد: نگرانی شوراها و شهرداری‌ها از این قابل قبول است. زیرا زمانی که پول وارد خزانه شود و بعد از آن در شورای برنامه‌ریزی استان توزیع شود ممکن است سلایق افراد در این تقسیم بودجه اثرگذار باشد که قابل پذیریش نیست. در ابتدا هم زمانی که مقرر شد مالیات بر ارزش افزوده به جای تجمیع عوارض در اختیار شهرداری‌ها قرار گیرد روال به این صورت بود که تمام ۹درصد از آن مدیریت شهری باشد در حالی که حدود ۳ درصد از آن به شهرداری‌ها پرداخت می‌شود.

رضایی آمار هزینه عمرانی شهرداری‌ها در سال گذشته را ۲۵ هزار میلیارد تومان خواند و افزود: با تمام مشکلات مالی، شهرداری‌ها به خوبی در زمینه عمرانی فعالیت کردند و به نوعی پا به پای دولت در توسعه عمرانی کشور فعالیت کرده‌اند. اگر هزینه کرد عمرانی دولت را نیز محاسبه کنیم بیش از این مبلغ در حوزه عمران هزینه نکرده است.

شمال و جنوب شهر تهران ارائه کرد شاخص پروژه های بزرگ مقیاس در شهر تهران می باشد برای مثال پل صدر مجموعه‌ای است که در منطقه شمال تهران با هزینه‌ای بسیار سنگین ساخته شده است. آیا در جنوب تهران پروژه‌ای در این مقیاس انجام شده است؟

یکی از مطالبات ما از مدیریت شهری این است که بدهی و هزینه‌های تمام شده پروژه‌ها را دقیق و شفاف مشخص کند. پروژه مورد صدر یک پروژه مورد نیاز برای شمال تهران بوده است که آقای مازیار حسینی در کمیسیون عمران هزینه آن را حدود ۳۰۰۰ میلیاردتومان اعلام کردند. به نظر من شهرداری با این مبلغ می توانست در پروژه‌های دیگری سرمایه گذاری کند که اولویت آن‌ها بالاتر از صدر بود. در حال حاضر اولویت ما پل تقی‌آباد، کمربندی تهران و... است. شهرداری یا شورای شهر در تصمیم‌گیری درباره این پروژه به این اولویت بندی توجه نکردند. چقدر برای این هزینه در شورای شهر کار کارشناسی انجام شده است؟ آیا ما در جنوب شهر مشکل پارکینگ، ترافیک، تملک، سرای محله، اتوبان، فرهنگسرا، مشکلات سلامت و محیط زیست نداریم؟ برای مثال یکی از موضوعاتی که نسبت به آن کم توجهی شده، فاصله خدماتی بین جنوب و شمال شهر تهران است

برگشت ۶۰۰ میلیارد از پول مترو به خزانه دولت یکی از انتقادهایی بود که در سال ۹۳ مطرح کردید. حتی در ادامه همان جلسه درخواست کردید به جای خرید آسفالت، ساخت کارخانه آسفالت اجرایی شود. این دو موضوع به کجا رسید؟

با توجه به حساسیت‌هایی که همه اعضای شورای شهر تهران به کاهش آلودگی هوا و توسعه حمل‌ونقل عمومی به ویژه در بخش ریلی دارند، ما اعتبار قابل توجهی را برای مترو تخصیص داده بودیم. آن زمان پیگیری‌های زیادی از آقای درویش مدیر مترو داشتیم که چرا ساخت خط ۳ مترو پیشرفتی ندارد. خط ۶ هم که پیمانکار آن قرارگاه خاتم‌الانبیا بوده، کار را تعطیل کرده و خطوط دیگر هم به نوعی متوقف شده بود! ایشان دلایلی آوردند مبنی بر اینکه به علت عدم پرداخت‌ها کار روند نزولی دارد. تحقیق کردم که ۶۰۰ میلیارد تومان از بودجه ۷۰۰ میلیارد تومانی محقق نشده است. علاوه بر آن قرار بود طبق متمم بودجه در سال ۹۳، ۱۰ درصد از بودجه ۳۵۰۰ میلیارد تومانی شهرداری؛ یعنی معادل ۳۵۰ میلیارد تومان به مترو اختصاص داده شود. در نهایت پیگیری‌ها منجر به دریافت این مبالغ و شدت‌گرفتن کار راه‌اندازی خطوط ۳ و فعال شدن خط ۶ مترو شد. در سال ۹۴ نیز شاهد افتتاح خط ۳ مترو بودیم.

در بودجه‌ای که در سال ۹۲ و ۹۳ برای آسفالت مناطق تخصیص داده بودیم، بررسی‌هایی انجام شد و محاسبه کردیم که با درصد پایین‌تری از هزینه خرید آسفالت می‌توانیم کارخانه آسفالت راه‌اندازی کنیم. طرحی در این مورد از طرف شورا و کمیسیون عمران ارائه شد؛ اما متأسفانه به دلیل وجود این نگرانی که ممکن است میزان آسفالت تولیدی، نیاز ما را در آن مقیاس برآورده نکند؛ انجام نشد. این تذکر نبود؛ بلکه یک طرح پیشنهادی بود، بنابراین پیگیری چندانی برای اجرا آن انجام ندادم.

مهم‌ترین نقطه قوت کارنامه جنابعالی موضوع تذکر در خصوص تخریب طبقات مازاد پاساژ علاءالدین است. با توجه به اینکه شروع آن در سال ۹۳ بوده و تاکنون نیز ادامه دارد، نتایج به‌دست آمده چه بود و دلیل طولانی شدن آن چیست؟

در شهر تهران تنها مجتمع علاءالدین نیست که چنین تخلفی انجام داده است؛ اما با توجه به موقعیت مکانی این مجتمع در مرکز شهر و جمعیت زیادی که در آن کار می‌کنند یا روزانه برای خرید به آنجا می‌رود و با توجه به این نکته که سازمان آتش‌نشانی سیستم ایمنی سازه آنجا را تأیید نکرده است، حساسیت ما برانگیخته شد. این حساسیت ما را بر آن داشت تا در جهت اجرای حکم ماده صد در مجتمعی که بزرگ و مشهور است، برخوردی صورت گیرد تا برای سایر متخلفان درس عبرتی شود. با تذکر و پیگیری‌های ما رأی به دیوان عالی کشور رفت و بعد از صدور رأی دیوان، حکم دیوان مورد تجدیدنظر قرار گرفت و این مراحل حدود ۶ ماه به طول انجامید. بعد از آن از شهردار برای تخریب آنجا درخواست کردیم، این کار انجام شد و کسب و کار در آن طبقات تعطیل شد؛ اما مصالح تخریب شده در طبقات بالا ماند و همچنان نیز تخلیه نشده است و بر بدنه سازه سنگینی می‌کند. برای جمع‌آوری کل آن طبقات و پایین آمدن مصالح هم پیگیری‌هایی انجام داده‌ایم؛ ولی مالک آنجا به طرق مختلف با برخی از اعضای شورا و مسئولان ذی‌ربط در این حوزه ارتباط برقرار کرده، در نهایت تصمیمی گرفته شد که بر طبق آن رئیس دادسرای شعبه ۷ تهران، یک برنامه زمان‌بندی از اول تیرماه تا پایان شهریورماه برای تخریب پاساژ علاءالدین مشخص کرده است. همزمان با آن قاضی پرونده به شهرداری ابلاغ کرد تا با پیمانکاری قرارداد ببندد که اگر تا پایان شهریورماه مالک دیوارها و مصالح خراب پاساژ علاءالدین را جمع‌آوری نکند، آن پیمانکار با حکم دادستان وارد پاساژ شود و با تخریب، آنجا را خراب کند. اما تاکنون که یک ماه از شروع این ابلاغ گذشته است، هیچ اتفاقی نیفتاده است. درخواستی که ما داریم، این است که اگر احساس می‌کند این برنامه طبق آن فرایند زمانی که برای تخریب و جمع‌آوری مشخص شده است؛ انجام نمی‌شود تا ۳ ماه آینده صبر نکنیم و همین حالا برای تخریب اقدام کنیم. ما اصرار داریم این اتفاق بیفتد و حکم ماده صد در این مقیاس اجرا شود تا مردم احساس نکنند عدالت در اجرا محقق نمی‌شود.

پرونده دیگری از همین نوع که مدت‌ها فضای رسانه‌ای را تحت تأثیر قرار داد، پروژه اسپیناس بود که فراز و فرودهای زیادی داشت. این پرونده به کجا رسید؟ ورود به این پرونده با چه مبنایی صورت گرفته و آیا ورود به آن کار درستی بود؟

در پروژه اسپیناس شورای معماری منطقه بدون برنامه و در قالب کمیسیون شورای معماری به مالک مجوز ساخت ۳ طبقه داده بود که در پروانه ساخت نبود و رأی کمیسیون ماده ۵ را هم نداشت. در بعضی از پهنه‌ها با توجه به طرح جامع و تفصیلی، اگر بخواهند اضافه بر آن طرح کار کنند، باید رأی کمیسیون ماده ۵ را داشته باشند که این پروژه رأی کمیسیون ماده ۵ را نداشت. بنابراین ۳ طبقه تخلف انجام داده بود. با تذکری که دادیم و پیگیری‌هایی که انجام شد، تذکر را تبدیل به سؤال کردیم. وقتی بخواهید طرح سؤال را به استیضاح بکشید باید ۱۱ امضا جمع کنید؛ اما من متوجه شدم که ۱۱ امضا نمی‌توانم جمع کنم. متأسفانه اعضای شورای شهر می‌دانستند که حق با من است؛ ولی به‌جای اینکه در این تذکر با من همراهی کنند و شهردار تهران هم طبق قانون پاسخ‌گوی طرح سؤال من باشد، ۱۹ نفر از اعضای شورای شهر بر علیه من صحبت کردند. به‌رغم اینکه دوستان من در کمیسیون شهرسازی اذعان داشتند که مستندات من درست است؛ اما ملاحظات دیگری را در صحبت‌هایشان لحاظ کردند. من قانع نشدم و کوتاه نیامدم. مدارک و مستندات محکمی هم داشتم. بعد از این جریان آقای قالیباف صحبتی را در صحن شورا انجام داد و گفت؛ من در شهر تهران مشکل هتل، شهربازی و... دارم و حالا شخصی آمده و در جهت رفع این مشکل سرمایه‌گذاری کرده است. حالا ۲۰۰۰ یا ۳۰۰۰ متر تخلف هم کرده! آیا واقعاً ما باید در اقتصاد شهری تنگ‌نظر باشیم و نخواهیم بخش خصوصی سرمایه‌گذاری کند؟ ایشان از یک زاویه دیگر با فکر اعضا بازی کرد و نظر آن‌ها را به سمت خود کشاند. اعضای شورا می‌دانستند تخلف شده؛ اما مصلحت‌اندیشی کردند که اگر تخلفی هم شده، تخلفی در جهت خدمات شهری و اقتصاد شهر است. رویکرد من یک رویکرد شهرسازی بود، رویکرد برخی اعضا ملی و کلی بود و از دایره نگاه من خارج بود. بنابراین در این موضوع همراهی نداشتم. این ماجرا ادامه داشت تا اینکه مالک آنجا گفت؛ از میراث فرهنگی و شهرداری پیگیری کرده و گفته‌اند که آقای قناعتی قانع نشده است، اداره برق و گاز به من انشعاب نمی‌دهند و به نوعی ملک من تحت‌الشعاع مخالفت آقای قناعتی قرار گرفته است. آقای مسعود سلطانی‌فر که عضو شورای شهر و از دوستان بنده است. ساعت ۱۰ شب با من تماس گرفت و گفت: «من شما را قبول دارم و می‌دانم حرف شما حق است؛ اما اینجا ساخته شده و تخریب هم نمی‌تواند کند، کار به جایی رسیده که انشعاباتش مشکل دارد و سازمان‌ها و نهادهایی که می‌خواهند به این هتل انشعاب بدهند، به دلیل صحبت‌های تند شما کار را قفل کرده‌اند. این مالک می‌گوید؛ من این سرمایه را اینجا هزینه کردم و اگر می‌بردم در کشور دیگری سرمایه خود در بانک می‌گذاشتم، منفعت بیشتری می‌بردم و اشتباه کردم. برای چشم‌انداز ۱۴۰۴ ما باید در کشور ۴۰۰ هتل داشته باشیم. ما خدمت مقام معظم رهبری رسیدیم. ایشان گفتند؛ چرا در این حوزه‌ها کمرنگ عمل می‌کنید. حمایت از این سرمایه‌گذار هم رویکرد مقام معظم رهبری و هم رویکرد نظام است و کمک می‌کند که بخش خصوصی موضوعاتی که مورد نیاز ما است، حل کند. من از شما خواهش می‌کنم که نسبت به این موضوع رویکردتان را تغییر دهید. این توسعه اقتصاد شهر ماست و اشتغال‌زایی شده و آبروی کشور در گرو برخی موضوعات این چنینی است.»

جدا شدن ری از تهران، یک اتفاق تاریخی

سابقه و قدمت ۶۰۰۰ ساله شهرری و وجود اماکن و عناصر با ارزش تاریخی و همچنین جذب زوار حرم حضرت عبدالعظیم (ع) ویژگیهای بسیار بارز و خاص تاریخی ـ مذهبی به این منطقه بخشیده و آن را نسبت به سایر مناطق تهران، مجزا و متفاوت کرده است. جداافتادگی کالبدی منطقه از تهران که تا سالیان اخیر نیز ادامه داشته است از خصایص بارز این منطقه به شمار می‌رود. علاوه بر ویژگی‌های منحصر به فرد فوق جایگاه این منطقه در نظر فضای شهری نیز بسیار شاخص است و به عنوان عنصر اصلی و انسجام بخش فضای شهری تهران بشمار می‌آید. علاوه بر خصلت‌های بارز تاریخی و مذهبی و فرهنگی مذکور می‌توان به وجود چشم اندازهای باز به واسطه همجواری با کوه بی‌بی شهربانو و حریم جنوبی شهر تهران نیز اشاره کرد که پتانسیل مناسب و مطلوبی را جهت توسعه آینده منطقه به همراه دارد. دسترسی مناسب با توجه به عبور کمربندی تهران (آزادگان) از شمال منطقه و نیز وجود ایستگاه های فعال مترو و امکان ارتباط سریع با مرکز تهران و سایر نقاط اصلی آن نیز از ویژگی‌های مطلوب منطقه به شمار می‌رود.

instageram:padidehshahrweekly telegram:@padideshahr www. padidehshahr.com August 13 , 2016 ۱۲صفحه سال سوم دوره جدید، شماره: ۳ شنبه ۲۳ مرداد ۱۳۹۵

در نشست هم اندیشی دبیران شورایاری منطقه ۲۰ با سردبیر هفته نامه «پدیده شهر» مطرح شد:

احساس متفاوت شورایاران منطقه ۲۰ از عدالت در تهران

«پدیده شـــهر» پس از گفتگو با شـــورایاران منطقه یک، تصمیـــم گرفت تا در قدم بعدی به قبله تهران یعنی شـــهر ری برود. سفر از شمال تهران به جنوب آن می تواند در برخی حوزه ها حس کنجکاوی انســـان را بر انگیزد . شـــاید مهم تریـــن موضوعی کـــه به ذهن متبادر میشود فاصله و شـــکاف بین شمال و جنوب تهران اســـت . با این ذهنیت و کنکاش در خصـــوص آن، در جمع گـــرم و صمیمی شـــورایاران منطقـــه ۲۰ (شـــهر ری) حاضر شـــدیم. این گفتگو در ۲۳ تیرماه در ســـرای محلـــه جوانمرد قصاب برگزار شـــد. فضای دردمندانه و جدی جلســـه فرصتی را فراهم کرد تا دبیران شورایاری محلات شهر ری به بررسی دیدگاه‌های خود بپردازند.

در این نشست چند ساعته موضوعات مختلفی از جمله ساختار شورایاری، نقاط ضعف و قوت، باید و نبایدها، ارتباط شـــورایاری با شـــورای شـــهر، شـــهرداری، نهادها و مراکز خدماتی مورد بحـــث و تبادل نظر قرار گرفت. طرح مشـــکلات محله ها از دیگر موضوعات مورد علاقه شـــورایاران در این جلســـه بود . شاید بتوان گفت بحث برانگیز ترین قســـمت این نشســـت به موضوع عدالت در شهر تهران و حســـی که مردم شـــهر ری نیز نسبت به توزیـــع منابـــع و امکانات در تهـــران دارند ، اختصاص یافت. در این مساله بین همه اعضا حاضر در جلسه نوعی اشـــتراک نظر وجود داشت البته هر کدام از شورایاران با سبک و ســـیاق متفاوتی به موضوع عدالت در تهران پرداختند . آنچه در زیر می‌آید ماحصل این نشست و جلسه هم‌اندیشی است.

اختیارات نظارتی شورایاری‌ها بر شهرداری؛ حلقه مفقوده

جعفر شـــریبانی؛ دبیر دبیران شورایاران منطقه ۲۰ و دبیر شـــورایاری محله اقدسیه به عنوان نخستین سخنران این گفتگو ضمن بیان جایگاه و تعریف ماهیت تشکیل شورایاری اظهار داشت: شورایاران؛ از یک سو یاران شورای شهر تهران و از سوی دیگر یاران محله‌ها و لایه‌های اجتماعی هستند. به‌عبارت ساده‌تر آن‌ها به عنوان نمایندگان مردم، تشکیل‌دهنده نخستین حلقه ارتباطی با مسئولان خواهند بود.

شریبانی مهم‌ترین عامل موفقیت شورایاری را در شناخت ظرفیت این ساختار مدیریتی محلی از سوی لایه‌های مختلف اجتماعی و مردم دانسته و در عین حال یادآور شد: در حال حاضر تنها بخش کوچکی از افراد شـــورایاری مورد شناسایی قرار گرفته، بنابراین یکی از مهم‌ترین وظایف شورایاران شناساندن شورایاری‌ها به تمام اقشار جامعه است. ایشان رسانه را مهم‌ترین رکن تداوم حکومت‌های محلی و موفقیت شـــورایاری دانســـته و افزود: متأسفانه یکی از ضعف‌های شورایاری در ۱۴ سال گذشته؛ عدم رسانه مستقل در این نهاد بوده است. بنابراین وجود یک رسانه برای شورایاری که جزء اولین سطوح مدیریت شهری در محله‌ها محسوب می‌شـــود، بسیار ضرورت دارد. شـــریبانی ضمن اشاره به عدم توجه رسانه‌ها و خبرنگاران به مسائل مربوط به شورایاری بیان کرد: میزان تلاش رسانه‌های نوشتاری و دیداری برای شناساندن شوارایاری به اقشار مختلف جامعه بسیار پایین بوده و اندکی از اخبار به این موضوع اختصاص داده می‌شود. وی در بخش دیگری از سخنان خود به این سؤال که رابطه شورایاری و شهرداری چگونه باید باشد، پاسخ داد: ارتباط شورایاری با شهرداری، نیازمند تعریف جدید است؛ زیرا پس از گذشت ۱۴ سال و به بلوغ رسیدن شورایاری، باید این ارتباط یک‌بار دیگر تعریف شود. به‌نظر می‌رسد اعطای اختیارات نظارتی بیشتر در مقیاس محله‌ای و ناحیه‌ای به شورایاری حلقه مفقوده‌ای است که می‌تواند در عملکرد، مؤثر و پاسخگوی خواسته‌های مردم باشد. ایشان وجود شورایاری را به‌عنوان بازوهای نظارتی شورای شهر تهران مهم و تأثیرگذار دانسته و بیان کرد: به‌طور طبیعی در یک کلان‌شهر با جمعیت ۱۰ میلیون نفر، شورای ۳۱ نفره نمی‌تواند نظارت ویژه‌ای بر تمام مسائل شهر داشته باشد. در حالی‌که شورایاری‌ها در تمام محله‌های ارتباط چهره به چهره با افراد جامعه دارند و بهتر می‌توانند مشکلات را به اطلاع اعضای شورای شهر برساند و با تصمیم‌گیری مدیریتی حل کنند. همچنین به‌عنوان یک دیده‌بان برای نهاد نظارتی و مدیریت شهری عمل کنند. البته تأکید می‌کنم که این باور باید در اعضای شورای شهر نیز وجود داشته باشد. ایشان در پایان اظهار داشت: در حال حاضر تلاش شورایاران برای برقراری ارتباط با کمیسیون‌های تخصصی شورای شهر برای حل مشکلات تأثیر بسیاری داشته است.

پل ارتباطی میان شورایاری و نهادهای دیگر متزلزل است

مسعود امان‌الهی دبیر شورایاری محله ابن‌بابویه-غیوری، محله‌ای که در تاریخ خود شخصیت‌های مهم مذهبی، سیاسی، عرفانی‌ای مانند شیخ صدوق، رجبعلی خیاط، دهخدا، فدائیان اسلام، نسیم شـــمال و ابن بابویه را در خود دیده است؛ ضمن نقد ساختار شورایاری‌ها می‌گوید: شورایاری به عنوان یک نهاد هنوز در بین ارگان‌ها و اداراتی که در محلات می‌توانند تاثیر گذار باشـــند؛ جا نیفتاده‌است.

وی تلاش‌های مرتضی طلایی (نایب رئیس شورای شهر تهران به عنوان رأس هرم ستاد شورایاری که آیین‌نامه‌های مختلف از سوی ایشان تهیه می‌شود)، ناکافی دانســـته و در این راستا بیان کرد: هرچند تلاش‌هایی از سوی شورایاری برای معرفی خود و انتقال مسائل محله صورت می‌گیرد؛ اما همچنان توجهی به این نهاد نشـــده و نظرات آن‌ها در رفع مشکلات تأثیرگذار نبوده است.

امان‌الهی در بخش دیگری از سخنان خود به ارتباط شـــورایاران با نهادهای تأثیرگذار در مدیریت شهر تهران اشاره کرد: در حال حاضر شورایاری تنها با شهرداری ارتباط متمرکزی دارند که البته فقط برگزاری جلسه با شهرداران نواحی یا شهرداران منطقه این ارتباط میان حوزه شهرداری و شورایاری نیز نمی‌تواند تأثیرگذار باشد. وی ضمن انتقاد از عدم استفاده از نظرات شوراياران در تصمیم‌گیری‌ها اظهار داشت: به‌طور شایسته‌ای از نظرات شورایاری‌ها استفاده نمی‌شود. به‌همین دلیل اعتقاد دارم پل ارتباطی شورایاری با ارگان‌های مختلف متزلزل است، در صورتی که اگر این رابطه محکم شود، چه بسا ۵۰ درصد در هزینه و زمان اداره شهر صرفه‌جویی خواهد شد. دبیر شورایاری محله ابن‌بابویه ضمن اعتراض به برخی از اظهارنظرهای غیر کارشناسی مبنی بر اینکه دیدگاه شـــورایاری کارشناسی نبوده، بیان کرد: هر شورایاری از محله خود شناخت عمیق و دیدگاه مؤثری دارد، اما متأســـفانه بیشتر اوقات دیده می‌شود، بدون نظر شورایاری برنامه‌هایی برای محله‌ها تدارک می‌بینند که متناسب با نیازهای آن محله نیست. برای مثال شهرداری هزینه‌های هنگفتی را در مسائل فرهنگی صرف می‌کند؛ اما اگر به نظرات شورایاری محله‌ها توجه شود، از موازی‌کاری جلوگیری می‌شود و محله‌ها می‌توانند برنامه خاص خود را بهتر به نتیجه برسانند. وی در بخش پایانی سخن خود در مورد مشکلات محله ابن‌بابویه بیان کرد: این محله دارای ۱۷۰۰۰ نفر جمعیت است که هر سال نیز بر تعداد آن افزوده می‌شود؛ اما متأسفانه به بافت شهری محله ابن‌بابویه توجهی نشده است. از ۱۵ سال گذشته (جمعیت این محله ۱۰۰۰۰ نفر بوده)، تاکنون هیچ امکاناتی در اختیار افراد این محله قرار نگرفته است. از مشکلات دیگر محله این است که اقدام خاصی در زمینه مرمت و بازسازی مدارس یا مساجد انجام نشده، همچنین وجود گاراژها، از نظر زیست‌محیطی و امنیتی این محله را دچار مشکل کرده‌اند.

هر شورایاری از محله خود شناخت عمیق و دیدگاه مؤثری دارد، اما متأسفانه بیشتر اوقات دیده می‌شود، بدون نظر شورایاری برنامه‌هایی برای محله‌ها تدارک می‌بینند که متناسب با نیازهای آن محله نیست. برای مثال شهرداری هزینه‌های هنگفتی را در مسائل فرهنگی صرف می‌کند؛ اما اگر به نظرات شورایاری محله‌ها توجه شود، از موازی‌کاری جلوگیری می‌شود و محله‌ها می‌توانند برنامه خاص خود را بهتر به نتیجه برسانند

به‌طور شایسته‌ای از نظرات شورایاری‌ها استفاده نمی‌شود. به‌همین دلیل اعتقاد دارم پل ارتباطی شورایاری با ارگان‌های مختلف متزلزل است، در صورتی که اگر این رابطه محکم شود، چه بسا ۵۰ درصد در هزینه و زمان اداره شهر صرفه‌جویی خواهد شد

وجود یک رسانه برای شورایاری که جزء اولین سطوح مدیریت شهری در محله‌ها محسوب می‌شود، بسیار ضرورت دارد. میزان تلاش رسانه‌های نوشتاری و دیداری برای شناساندن شوارایاری به اقشار مختلف جامعه بسیار پایین بوده و اندکی از اخبار به این موضوع اختصاص داده می‌شود

مشکلات و اولویت‌های شهر ری

جعفر شربیانی؛ دبیر دبیران شورایاری منطقه ۲۰

بافت فرسوده در ری

در حال حاضر یکی از بزرگ‌ترین مشکلات کالبدی موجود در شهر ری، وجود بافت فرسوده به‌ویژه در محدوده بلافصل حرم حضرت عبدالعظیم(ع) است. در حال حاضر طولانی شدن طرح توسعه حرم و نقش کمرنگ میراث فرهنگی در حفظ و احیای بافت‌های قدیمی و عدم همکاری برخی نهادها و مستقل عمل کردن آن‌ها سبب مشکلات بسیاری در حوزه سطح منطقه به‌خصوص اطراف حرم شده است. یکی از این مشکلات تخریب بافت‌های قدیمی آن در بخش جنوب‌شرقی (هاشم‌آباد و نفرآباد) سبب شده که کوچه پس کوچه‌ها و خانه‌هایی که از قدمت بیش از ۲۰۰ سال برخوردار بودند، تخریب و هویت یک محله قدیمی از بین برود. در حال حاضر ساکنان این محدوده (جنوب‌شرقی حرم) در بلاتکلیفی به سر می‌برند؛ زیرا شهرداری هنوز برنامه خود را به‌صورت مشخص به آن‌ها اعلام نکرده که آیا ملکشان در محدوده طرح است یا نه؟ در نتیجه، چه ساکنان بومی (تعدادشان بسیار کم است) و چه ساکنان غیربومی (حس تعلقی به این محلات ندارند)، خانه‌های با قدمت خود را به علت عدم حمایت برای بازسازی رها کرده یا به اتباع خارجی دادند که به مرور زمان تبدیل به خرابه و مرکزی برای تجمع معتادان و اراذل و اوباش یا مراکز تجمع زباله و حیوانات موذی شده است.

گردشگری ری

شـــهر ری از ســـویی به دلیـــل قرارگیری موقعیـــت جغرافیایی و نوع اقلیم، دارای جاذبه‌های طبیعی فراوانـــی از جمله کوه‌ها و رودخانه‌ها و چشـــمه‌های است و از سوی دیگر این شـــهر در دوره‌های تاریخی، دارای مشخصات ویژه‌ای از نظر شهرسازی، معماری، فرهنگی و هنری بـــوده که هر کدام از آثار بر جـــا مانده گویای وقایع مهم تاریخی دوره خود است.

رابطه همکاری مشـــترک شورای اسلامی شهر تهران با سازمان میراث فرهنگی و گردشـــگری در تدوین برنامه‌ها در این مشترک گردشگری می‌تواند شهر ری را به‌صورت یکی از نقاط خاص گردشگری کشورهای اســـلامی درآورد. از موارد همکاری آن‌ها می‌توان به موارد زیر اشـــاره کرد:

۱- احیا و حفظ بناهای تاریخی و آماده‌ســـازی جاذبه‌های گردشگری شهر تهران به‌ویژه ری

۲- شناســـایی محورهای گردشگری در شهر تهران، مانند خیابان‌های قدیمی و تبدیل آن‌ها به محورهای پیاده

۳- ســـاماندهی و تبدیل بناهای تاریخی بـــه خانه‌های فرهنگی برای دیدار علاقه‌مندان و اســـتفاده مطلوب در زمان فراغت شـــهروندان در تهـــران، به‌ویژه آن دســـته از بناهایی که واجـــد ارزش‌های تاریخی و فرهنگی شاخص هستند.

۴- گسترش فضاهای باز جمعی و ایجاد مراکز فراغتی به‌ویژه فضاهای گردشگری که منجر به تحقق اهداف اقتصادی، زیست محیطی، تعادل بخشی گذران فراغت و تأمین سلامت جسمی و روانی شهروندان شده است.

ری منطقه‌ای اســـت که می‌تواند هر گردشگری، با هر سلیقه و هدفی را به خود مشـــغول داشته و او را برای روزهای متمادی در خود مقیم سازد.

مشکلات ری

از لحاظ محیط زیستی:

ســـالانه حدود ۳۵۰ میلیون‌متر مکعب آب ســـطحی از شهر تهران به شهرستان ری وارد می‌شود، این آب از کانال سرخه حصار و فیروزآباد و ارتفاعات شهر تهران به‌سمت شهرستان ری حرکت کرده و در طول مســـیر به دلیل فاضلاب‌ها و زباله‌هایی که وجود دارد، آلوده شـــده و تبدیل به فاضلاب می‌شوند.

حدود ۵۰ واحد از کارخانه‌های رنگرزی، سنگ‌شـــویی و قالی‌شویی در شهرک صنفی عشق آباد و دهستان قلعه نو قرار دارند، این کارخانه‌های آلاینـــده انواع مواد شـــوینده و پاک‌کننده و آبی کـــه با آن پارچه‌ها و لباس‌ها را می‌شـــویند، وارد منابع آبی کرده و برخی در فرایند خود از سنگ نمک استفاه می‌کنند که موجب شوری آب می‌شوند. متأسفانه قالی‌شـــویی‌ها مجهز به سیســـتم تصفیه فاضلاب نبوده و روزانه حجم زیادی از آب‌های زیرزمینی را به‌صورت غیرمجاز برداشت می‌کنند.

سایر مشکلات:

- عدم وجود پـــارک عمومی فرامنطقه‌ای علی‌رغم جمعیت بیش از ۱ میلیون نفر در منطقه ۲۰
- عدم وجود زائرسرا و هتل مناسب: شهر ری سالانه حدود ۸ میلیون زائر دارد و عدم هتل در منطقه ۲۰ مانعی بر سر راه توسعه صنعت توریسم بوده و در حال حاضر نیز متولی خاصی برای رفع این مشکل وجود ندارد.
- وجود صنایع آلاینده: روغن نباتی ورامین، مارگارین، سیمان تهران، ذوب مس، گاراژهای واقع در محلات مسکونی مانند گاراژ جوکار
- عدم پارکینگ طبقاتی: با توجه به تردد جمعیت شـــناور در منطقه و رشـــد جمعیت وجـــود پارکینگ مکانیزه ضروری اســـت. همچنین مشکلات ناشی از آلودگی هوا و آلودگی صوتی به‌علت عدم مکان‌یابی درســـت برای ایجاد پارکینگ‌ها و ایســـتگاه‌های مینی‌بوس و اتوبوس اســـت. با تخریب بافت محله نفرآباد از قسمت مرکز و تبدیل بافت به دو قســـمت شمالی و جنوبی و ایجاد یک بلوار عریض و پارکینگ‌ها در وسط آن سبب شـــده گاهی اوقات پارک خودروهای زائرین تا نزدیک منازل مردم کشیده شود که خود ســـبب بروز مشکلات ویژه‌ای برای شهروندان گردیده و آرامش را از آن‌ها سلب می‌کند.
- کمبـــود ســـرانه‌های بهداشـــتی و درمانی: بازســـازی و نوســـازی بیمارســـتان‌های فیروزآبادی و شـــهدای هفتم تیر یکی از اولویت‌های منطقه بوده که متأسفانه این روند بسیار طولانی شده است.
- بخش جنوب‌شـــرقی ری که به شدت با فرسودگی روبه‌رو است به شکلی که طبق مصوبه شورای عالی شهرسازی و معماری شهر تهران ۵۵/۵ درصد از آن فرســـوده اســـت. به‌همین علـــت محله به تدریج از ساکنان محلی خالی شده و مهاجران در آن جایگزین گردیده‌اند.

پدیده هفته‌نامه

۶ شورایاری

instageram:padidehshahrweekly | telegram:@padideshahr | www.padidehshahr.com | August 13 , 2016 | ۱۲صفحه | سال سوم | دوره جدید، شماره: ۳ | شنبه ۲۳ مرداد ۱۳۹۵

چشم انداز ری در سال ۱۴۱۴

ری در افق چشم انداز ۱۴۱۴ منطقه‌ای منسجم، هوشمند، خلاق، دانایی محور، جذاب برای زندگی و فعالیت با هویت اسلامی است. چشم انداز توسعه منطقه ۲۰ براساس مجموعه ویژگی‌ها، پتانسیل‌ها، منابع و نیز مسائل و مشکلات و محدودیت‌های منطقه ۲۰، تدوین شده است. این چشم انداز معطوف به نقش و جایگاه منطقه در شهر ارتقاء کیفیت و سکونت در منطقه، توسعه امکانات کار و فعالیت با توجه به استعدادهای منطقه، توسعه فضاهای عمومی و گردشگری، حفظ و احیاء بافت‌ها و اماکن تاریخی و ارزشمند و نیز بهره‌برداری مطلوب پتانسیل‌های منطقه در تمامی زمینه‌ها است. از آنجا که منطقه ۲۰ در حال حاضر از اغلب پتانسیل‌های لازم جهت ارتقاء وضعیت در تمامی زمینه‌ها و تبدیل شدن به یک منطقه منحصر به فرد شهری برخوردار است، سعی شده تا از طریق تدوین اهداف و راهبردهای لازم و ضروری در جهت تحقق چشم انداز مطلوب در منطقه گام برداشت. بنابراین نقش غالب منطقه به ترتیب شامل نقش تاریخی گردشگری ، کار و فعالیت و دروازه ای در سطح تهران بزرگ است.

نگاهی دوباره به قبله فرهنگی- مذهبی تهران

مرتضی طلایی
نایب رئیس شورای شهر تهران

جنوبی‌ترین منطقه تهران «ری» نام دارد که روزگاری نه چندان دور قلب تپنده اقتصاد، سیاست و فرهنگ بوده است. درواقع غلبه توسعه نامتوازن شهری و گسترش بی‌حد و حصر تهران بار سنگینی از معضلات و مشکلات را پیشکش این منطقه تاریخی و باستانی کرده، هر چند که از دست روزگار نیز نامهربانی‌های زیادی دیده است. این یاداشت مختصر در نظر دارد تا با دفاع از حقوق مردمان این دیار از معضلاتی نام ببرد که رهاورد توسعه نامتوازن شهر تهران است.

شهر ری به‌واسطه قرارگیری در جنوبی‌ترین بخش تهران و با وجود ۵،۸ هکتار بافت فرسوده، بیش از ۱۳،۸ درصد از ساختمان‌های مسکونی آن نیاز به نوسازی دارد. اهمیت این مسئله در حالی بیشتر آشکار می‌شود که فعال‌ترین گسل زلزله‌خیز در حوزه تهران، در شهر ری قرار دارد. رشد فزاینده تهران در سال‌های گذشته شهر ری را از کانونیت و مرکزیت شهری دور کرده است.

همچنین این فاصله باعث شده که فعالیت نوسازی بافت فرسوده در شهر ری به بخش‌های حاشیه‌ای یا مناطق شمالی شهر تهران کشیده شود. بنابراین نوسازی و احیای بافت فرسوده در اغلب طرح‌ها و بسته‌های تشویقی این منطقه علاوه بر اینکه به چهره مذهبی و فرهنگی شهر نمای خوبی می‌دهد، به آن‌ها کمک می‌کند که پایداری و امنیت زندگی مردم نیز بهتر تأمین شود.

در کنار معضل بافت فرسوده، دفن زباله در منطقه کهریزک که به‌عنوان دروازه ورودی شهر تهران است، یکی از مسائلی بوده که از تهران به شهر ری سرازیر می‌شود. تخلیه بیش از ۸۰۰۰ تن زباله علاوه بر بوی نامطلوبی که در منطقه ایجاد کرده، سبب به‌وجود آوردن استخرهای شیرابه و انتشار گازهای سمی به‌واسطه دفن زباله در سال‌های گذشته شده است. بدون تردید تأثیر مواد سمی برای سلامتی شهروندان بر کسی پوشیده نیست. مسافرانی که از این مسیر به تهران وارد یا از آن خارج می‌شوند؛ درود و بدرود آن‌ها با استشمام بوی زباله انجام می‌شود که این موضوع زیبنده «ام القرای» شهرهای اسلامی نبوده و نباید باشد!

همچنین کهریزک و باقر شهر با قرار گرفتن در حاشیه آسیب‌های شهر تهران از نابسامانی‌های بسیاری رنج می‌برند. درواقع با قرار گرفتن بهشت زهرا (س) در محدوده این شهر در کنار آلودگی کارخانجات و پالایشگاه، این منطقه در حال تبدیل شدن به قبرستان مردگان تهرانی است. اگر در حوزه باقر شهر محدودیت‌هایی برای توسعه بهشت زهرا وجود دارد و شهروندان و اعضای شورای آن نسبت به گسترش بهشت زهرا حساسیت دارند، باید به آن‌ها حق داده شود و سخنشان را پذیرفت. این کار وظیفه مدیریت شهری تهران است که برای دفن اموات تهرانی چاره‌جویی اساسی داشته باشد.

هر چند که این یادداشت مختصر، اشاره‌ای جامع به تمام معضلات ایجاد شده برای شهروندان شهر ری و توابع آن نداشته و راهکارهای لازم را نیز ارائه نمی‌دهد؛ ولی هدف این بود تا بیان شود در مجموعه مدیریت شهری تهران براساس کاهش معضلات و آسیب‌ها که از مجموعه شهر تهران به پیرامون ورود می‌کند، در این میان اهمیت شهر ری بیشتر است. با توجه به سخن مقام معظم رهبری شهر ری به سبب وجود بقاع متبرکه حضرت عبدالعظیم الحسنی و امامزادگان حضرت حمزه ، طاهر و قبور مطهر علمای بزرگی مانند شیخ صدوق و وجود مرقد منور امام خمینی(ره)، شایستگی آن را دارد که انشاالله توجه و تصمیم‌های بیشتری در راستای حل مسائل برای آن در نظر گرفته شود.

مشکلات و اولویت‌های شهر ری

ادامه از صفحه ۵

- عدم پرداخت وام برای بهسازی و نوسازی منازل قدیمی و تاریخی از سوی شهرداری منطقه
- ساخت‌وساز بی‌رویه (بیش از ۲ طبقه) در بافت اطراف حرم که این ساخت و سازها در آینده سبب خواهد شد، دید بصری حرم از قسمت شرق و جنوب گرفته شود. نمونه بارز این مسئله، احداث بازار جدید است؛ به‌طوریکه گلدسته‌ها و گنبدهای حرم از قسمت‌های غربی و شمال غربی دیگر دید ندارند.
- عدم بازارچه‌ها و مراکز خرید در دو قسمت شرق و جنوب حرم: روزانه با توجه به افزایش توقف زوار در این دو قسمت، شهروندان ساکن و زائران ناچارند برای تأمین نیازهای اساسی خود و خرید سوغات به بازارهای شمالی و غربی حرم مراجعه کنند. در نتیجه موجب ازدحام بیش از حد جمعیت در این محدوده و پیمودن مسیر طولانی برای ساکنان می‌شود.
- نامتناسب بودن معابر در ضلع شمال غربی و مشخص نبودن مسیر پیاده‌رو و سواره‌رو که سبب کندی حرکت در مسیر می‌گردد.
- تفاوت شدید قیمت واحدهای تجاری کنار شبکه اصلی معابر (جداره خیابان اصلی) با واحدهای مسکونی و غیرمسکونی درون بافت
- شلوغی و ازدحام جمعیت در حال ورود و خروج به ویژه در محدوده زیارتی (حرم حضرت عبدالعظیم)
- عدم سرویس‌های بهداشتی در سه قسمت شمال، جنوب و شرق حرم حضرت‌عبدالعظیم
- توان محدود مدیریت شهری در بهسازی و نوسازی کل بافت مرکزی
- تعدد عوامل دخیل در بافت محدوده مورد پژوهش به دلیل عدم تعریف وظایف هر کدام از نهادها در مدیریت شهر
- ضوابط و مقررات مربوط به حریم میراث فرهنگی و ضوابط و مقررات ویژه طرح تفضیلی که عملاً اقدامات نوسازی در محدوه شرقی حرم محدود ساخته است.
- عدم وجود مراکزی برای راهنمایی و کمک توریست‌های خارجی و مسافران داخلی

بحث عدالت و توزیع آن در شهر تهران واقعاً آزاردهنده است

داوود فاتحی، دبیر شورایاری محله ۱۳ آبان در ابتدای سخن خود به جایگاه و ساختار شورایاری اشاره کرد وگفت : اولین دوره شورایاری در سال ۱۳۷۹ شکل گرفت. محله ۱۳ آبان نخستین شهرکی است که در تهران و ایران با مهندسی جدید ساخته شده است؛ به‌همین علت شورایاری این محله نیز مانند بسیاری از شورایاری محله‌های تازه تأسیس، قادر به انجام کار خاصی نبوده و نتوانستند خود را به‌طور کامل به مردم معرفی کنند.

فاتحی به نقش شورایاری در اداره محله‌های تهران نیز خوش‌بین نبوده، به‌همین دلیل اظهار داشت: با توجه به اینکه از دوره اول، عضو شورایاری محله بوده و از نزدیک با عملکرد این نهاد مردمی آشنایی دارم، به جرأت می‌توانم بگویم؛ پس از ۱۴ سال فعالیت شورایاری، این نهاد نقش مؤثر و تأثیرگذاری در مدیریت محله ایفا نمی‌کند. این در حالی است که یک نهاد مردمی مانند شورایاری یکی از نیازهای مهم شهرها و کلان‌شهرهایی مثل تهران است. بنده با تجربه ۳۰ ساله‌ای که بعد از انقلاب در مراکز مختلف از جمله مساجد، مدارس و بسیج به‌دست آورده‌ام، اعتقاد دارم بهترین جایی که می‌توان به مردم خدمت کرد، شورایاری است.

دبیر محله ۱۳ آبان شهر ری اهمیت شورایاری را به اندازه کارشناسان و بازوان مطالعاتی مجلس در شهرهای مختلف کشور دانسته و در این مورد توضیح دادند: تصور کنید نمایندگان مجلس قانونی را تصویب کنند ،این احتمال وجود دارد که این مصوبه در زندگی افراد محله‌های مختلف تأثیرات متفاوتی داشته باشد . بنابراین وجود افرادی در لایه‌های پایین‌تر که همان محله‌ها هستند، برای تدوین درست قوانین ضروری است.

در حال حاضر شورایاری در تهران حکم همان رابطان و مدیران محله‌هایی را داشته که مطالعات آن‌ها می‌تواند در تأثیرگذاری مصوبات شورای شهر و اجرای طرح‌های شهرداری تأثیرگذار باشد.

وی با اشاره به وجود همه تأثیراتی که شورایاری می‌تواند در اداره محله و رفع مشکلات آن داشته باشد؛ رابطه شورایاری با مردم را خوب ارزیابی نکرده و اظهار داشتند: هرچند شورایاری در این گسست ارتباطی مقصر است و در طول ۱۴ سال گذشته کم‌کاری بسیاری در این مورد انجام شده است؛ اما باید قبول کرد که رسانه‌ها نیز در این ناشناخته ماندن شورایاری مقصر هستند.

به اعتقاد فاتحی؛ با وجود آنکه نقش رسانه‌ها در آشنایی افراد جامعه با شورایاری و اهمیت آن در زندگی‌شان کلیدی است، اما متأسفانه تاکنون در این زمینه از سوی رسانه‌ها فرهنگ‌سازی انجام نشده است. وی در این زمینه بیان کرد: نتیجه این عدم توجه این است که افراد آن‌طور که باید شورایاری را باور ندارند.

دبیر شورایاری محله ۱۳ آبان، ضمن مقایسه‌ای اجمالی بین ارتباط شورایاری با شهرداری و شورای شهر؛ تنها روابط شورایاری با شهرداری را در سطح خوبی دانست و توضیح داد: شورایاری به عنوان یک نهاد نظارتی، تصمیم‌ساز و مؤثر در محله نه تنها باید با شهرداری بلکه با تمام دستگاه‌ها تعامل و ارتباط خوبی داشته باشد. همچنین باید شهرداری و تمام دستگاه‌های اجرایی، شورایاری را سر و سامان داده و در خدمت مردم قرار دهند؛ اما در این شرایط تنها عملکرد شهرداری مناسب بوده و متأسفانه تاکنون ارتباط شورایاری با شورای شهر بسیار ضعیف است.

وی در ادامه به انتقاد از اعضای شورای شهرتهران پرداخت و بیان کرد: درست است ما به عنوان بازوی شورای شهر هستیم؛ اما عملاً به جز حضور در یکی دو جلسه و برعکس حضور چند نماینده شورای شهر در جلسات شورایاری ارتباط مؤثری دیده نشده و تا کنون نیز کار خاصی انجام نشده است. متأسفانه باید تأکید کنم شورای شهر نتوانسته آن‌طور که باید، شورایاری را سرو سامان دهد و بودجه‌ای برای آن در نظر بگیرد.

ایشان در ادامه درباره مشکل تغییر نام محله ۱۳ آبان اظهار داشت: در گذشته نام این محله ۹ آبان بود؛ اما کمی بعد یعنی در سال ۱۳۴۲ هنگامی‌که آلونک‌نشین‌ها و حاشیه‌نشین‌های اطراف تهران را به این محل انتقال دادند، نام آن تغییر کرد و به‌تدریج مشکلات این محله نیز شروع شد. متأسفانه باید تأکید کنم که اگر در شرایط فعلی، مسائل فرهنگی ناشی از وجود قومیت‌ها در این محله ریشه‌یابی نشود؛ در آینده نه چندان دور شاهد نزاع و دعواهای قومی در محله خواهیم بود.

فاتحی بافت فرسوده و شرایط نامناسب مدارس و مشکلات زیست‌محیطی را از دیگر مشکلات محله ۱۳ آبان دانست و یادآور شد: چند مدرسه به علت فرسایش و غیرقابل استفاده بودن، تعطیل شده‌اند. برای رفع مشکلات این مدارس نیازمند کمک خیرین هستیم. در مورد مشکلات زیست‌محیطی محله نیز باید به این مسئله اشاره کرد که حضور اعضای کمیسیون محیط‌زیست شورای شهر و بررسی معضلات محله از نزدیک بسیار تأثیرگذار است؛ اما همچنان مشکلات محیط زیستی دیگر وجود دارد که ناشی از وجود مجتمع آهن، به عنوان یک مجتمع صنعتی و خدماتی که در میان بافت مسکونی محله صالح‌آباد و ۱۳ آبان قرار دارد و باعث تردد چند صد دستگاه خودرو سنگین از درون محله می‌شود، باید مورد بررسی قرار گیرد.

دبیر محله ۱۳ آبان در پایان قضاوت خود در خصوص مسئله عدالت و توزیع عادلانه امکانات شهری در تهران را چنین بیان کرد: از آن‌جایی که عدالت به معنای توزیع عادلانه ثروت، امکانات، فرصت‌ها و تمام ملزوماتی است که در زندگی افراد جامعه نقش دارد، در توزیع امکانات بین منطقه یک و ۲۰ چیزی به اسم عدالت دیده نمی‌شود. بحث عدالت و توزیع آن در شهر تهران واقعاً آزاردهنده است. سؤال من از مسئولان این است که آیا کسانی‌که در توزیع عدالت و توزیع بودجه نقش دارند؛ در هنگام شب به‌راحتی سر بر بالین‌می‌گذارند؟

> درست است ما به عنوان بازوی شورای شهر هستیم؛ اما عملاً به جز حضور در یکی دو جلسه و برعکس حضور چند نماینده شورای شهر در جلسات شورایاری ارتباط مؤثری دیده نشده و تا کنون نیز کار خاصی انجام نشده است. متأسفانه باید تأکید کنم شورای شهر نتوانسته آن‌طور که باید، شورایاری را سرو سامان دهد و بودجه‌ای برای آن در نظر بگیرد

اینجا کابل دوم است!

نسرین باقری؛ دبیر شورایاری محله بهشتی منطقه ۲۰، در ابتدا تاریخچه و تغییرات جمعیتی این محله قدیمی را این‌طور بیان کرد: اسم اصلی این محله «مبارک‌آباد» بود که به‌علت سرسبزی و وجود باغ‌ها از سوی پادشاهانی که از این محل رد می‌شدند، نام آن تغییر کرد. در حالی است که اکنون به دلیل ساخت‌وسازها و خشکسالی در دوره‌های مختلف دیگر باغ‌های سرسبز وجود ندارند. در حال حاضر محله بهشتی از بیمارستان هفت تیر شروع شده و تا سه راهی شرکت نفت پایان می‌یابد. این محله افراد بومی و مهاجران زیادی را در خود جای داده است. به‌عبارت ساده‌تر نه تنها قومیت‌های مختلف از جمله کله‌کو، یزدی، اصفهانی، شهر بابکی و ترک در اینجا سکونت دارند، بلکه به تازگی محله میزبان مهاجران افغان نیز بوده، به‌صورتی که احساس می‌شود این محله کابل دوم است. علت مهاجرپذیر بودن این محله نیز وجود بافت فرسوده و ارزان بودن مسکن نسبت به سایر نقاط شهر ری است.

تنها شورایار زن در منطقه ۲۰، ارتباط شورایاری با مردم را بسیار مثبت دانسته و بیان کرد: افراد جامعه شورایار را به عنوان امین و حلال مشکلات خود می‌دانند، به‌صورتی که تمامی مسائل زندگی‌شان را با شورایار در میان می‌گذارند. البته گاهی نیز تصور می‌کنند شورایاری بانک است و می‌تواند به آن‌ها وام دهد! در حال حاضر روابط شورایاری با مردم محله به‌صورتی است که گویا همه با هم فامیل هستند. به‌همین دلیل از اینکه ساکن شهر ری هستم، واقعاً لذت می‌برم.

دبیر محله بهشتی از کیفیت ارتباط شورایاری با نهادهای مدیریتی در شهر تهران نیز رضایت داشت و در این زمینه تأکید کرد: هر زمانی که احساس می‌کنم مشکل محله به مراکز مختلف امنیتی، بخشداری و فرمانداری مربوط است، به آنجا مراجعه و از فرصت‌ها و امکانات موجود استفاده کرده و با ستاد شورایاری ارتباط تنگاتنگی داریم. آن‌ها در رابطه با مسائل و مشکلاتی که برای محله پیش می‌آید تا کنون همراهی خوبی داشته‌اند.

باقری در ادامه ارتباط شورایاران با شورای شهر و شهرداری آن را وسیع و مناسب دانسته و یادآور شد: اعضا شورای شهر ارتباط خوبی با شورایاری دارند. در مورد ارتباط با شهرداری نیز هر زمان که پیگیری انجام شده، مشکلات محله حل گردیده است. به رغم آنکه شهرداری برای نوسازی بافت فرسوده تلاش‌های انجام داده؛ اما کافی نبوده است. باید کمک‌های اساسی و بنیادی‌تری در این زمینه انجام شود تا نیازهای مالی مردم در امر نوسازی برطرف شود. به عبارت ساده‌تر هرچند شهرداری دلسوزانه برای محله بهشتی هزینه می‌کند؛ اما پیمانکارانی که برای بهبود وضعیت محله در نظر گرفته می‌شوند، ایده‌آل نیستند. بنابراین باید نظارت و بازرسی بر پیمانکاران از سوی شهرداری بیشتر و بهتر شود.

وجود مدیریت چندگانه در محله از دیگر مشکلاتی است که دبیر محله بهشتی به آن اشاره کرد: در یک سوی خیابان شهید رجایی محله‌ای به نام بهشتی و شهرک فاطمیه قرار دارد که زیر نظر ناحیه ۵ شهرداری و منطقه ۲۰ است؛ اما کمی آن طرف‌تر محله صاحب‌الزمان و به‌عبارتی محله بهشتی پایین قرار گرفته که تحت نظر ناحیه ۶ اداره می‌شود و این چند پاره بودن محله از نظر مدیریتی مشکل ایجاد کرده است. همچنین وجود دو کلانتری در دوسوی یک خیابان از دیگر نمونه‌های مدیریت چندگانه است. به‌عبارت دیگر امنیت یک سوی محله توسط کلانتری ۱۶۸، ۱۳ آبان و آن سوی دیگر توسط کلانتری ۱۷۲ حضرت عبدالعظیم اداره می‌شود. این روند در حالی است که عدم امنیت، ایستگاه پلیس، مرکز درمانی، مسائل زیست محیطی، مدارس فرسوده، عدم تعریض خیابان‌ها (مانند خیابان شهید رجایی)، عدم پله برقی برای پل هوایی از دیگر مسائلی است که محله بهشتی با آن روبه‌رو است. همچنین مردم این محله احساس می‌کنند با ساخت پل شهید آوینی گویا از شهر ری جدا شده‌اند.

وی در پایان سخن خود بیان کرد: باید نگاه ویژه‌ای به شهر ری داشت. هر چند ۲۲ منطقه در تهران بزرگ وجود دارد و هر کدام مشکلات خاص خود را دارند؛ اما باید توجه کرد که شهر ری نیز یکی از مناطق بسیار گسترده پایتخت است که متأسفانه بودجه‌ای که برای این محله در نظر گرفته می‌شود، به‌هیچ وجه نیازهای آن را رفع نمی‌کند. تشخیص صحیح تقسیم بودجه و چگونگی استفاده از آن شرط اصلی خدمت واقعی به ملت است.

ملک آباد به هرندی ۲ تبدیل شده است!

کریم وهابی؛ دبیر شورایای محله جوانمرد قصاب توضیح داد: محله جوانمرد قصاب به‌عنوان یک بخش قدیمی ۵۰ ساله و بقیه شهرک‌های اطراف آن، از شمال به اتوبان آزادگان، از جنوب به اتوبان کریمی، از شرق به فدائیان اسلام و از غرب به خط ریل راه آهن ـ سیزده آبان منتهی می‌شود. محله جوانمرد قصاب ۶۰۰۰ خانوار را در خود جای داده است که اکثراً کرد و آذری زبان‌هستند.

وی که ۱۴ سال است به عنوان شورایار محله جوانمرد قصاب از سوی ساکنان محله انتخاب شده، اعتقاد دارد: شورایاران درد اهالی را خوب فهمیده و آن را به نهادهای مربوطه انعکاس می‌دهند.

دبیر شورایاری محله جوانمرد قصاب با بیان اینکه ارتباط شورایاری با شهرداری خوب است؛ اما کافی نیست، ادامه داد: با وجود استعدادها و قابلیت‌های زیاد محله، کمک‌ها از جانب شهرداری متأسفانه ضعیف است. برای مثال با وجود ۶۰ نفر کشتی‌گیر توانمند، فقط یک زمین خالی در اختیار داریم! شهرداری یک خانه کشتی در اختیار ما قرار نمی‌دهد!

وهابی درباره ارتباط شورایاری با سایر نهادها و دستگاه‌ها نیز توضیح داد: هرچند به‌عنوان یک شورایار و معتمد محله با ارگان‌های دیگر نیز ارتباط برقرار می‌کنیم؛ اما متأسفانه کاری برای محله ما انجام نمی‌دهند. هیچ ارگانی ما را تحویل نمی‌گیرد و کارمان پیش نمی‌رود، مگر اینکه از رابطه استفاده کنیم.

وی درباره مشکلات محله جوانمرد قصاب نیز بیان کرد: یکی از مشکلات ضعف در برنامه‌های فرهنگی است. برای مثال در گذشته برای رفتن به زیارت زمانی ۲۰ دستگاه اتوبوس در اختیار ما قرار می‌دادند؛ اما درحال حاضر حتی یک اتوبوس وجود ندارد. این روند نشانگر ضعف مدیریتی است. همچنین به عنوان معتمد مردم برای رفع مشکل تاریکی محله به فرمانداری، بخشداری و اداره برق مراجعه کردم، در حالی‌که پاسخی که به ما داده می‌شود، این است: «لامپ تیرها را خودتان خریداری کنید تا آن‌ها را عوض کنیم!» آیا برای منطقه یک نیز چنین اتفاقی می‌افتد؟ آیا این عدالت است؟ آیا فرمانداری و دیگر نهادها از نظر خدمات‌دهی ویژه هستند؟ بازسازی مدارس و مساجد یکی دیگر از مشکلات این محله است. با وجود ریزش سقف مسجد جامع با قدمت ۵۷ سال، شهرداری بدون آنکه برای رفع نیازها؛ به معتمد محله، امام جماعت و شورایاران مراجعه کند، در بیابان‌های جوانمرد قصاب در حال ساخت مسجد است. این اقدام دلیل محکمی برای هدر دادن بودجه و عدم اعتماد به شورایاران است.

بر اساس سخن وهابی مشکل دیگر محله که بسیار مهم است؛ قرار گرفتن ۳۰۰ منزل مسکونی در حریم برق فشار قوی و تهدید خانواده‌ها با سرطان و مرگ است. چندی پیش خانمی برای پهن کردن لباس به پشت بام رفته و دچار برق گرفتگی شد. این محله سالیانه یک کشته می‌دهد. متأسفانه همه این مشکل را می‌دانند؛ اما کاری نمی‌کنند. سؤال بنده این است که عدالت کجاست؟

دبیر شورایاری محله جوانمرد قصاب وجود خانواده‌های بی‌بضاعت در این محله را یکی دیگر از مشکلات می‌داند و در این مورد توضیح داد: خانواده‌های بی‌بضاعت که به معنای واقعی به نان شب خود نیز محتاج هستند، در این محله زندگی می‌کنند. بر اساس بررسی‌های که انجام شد؛ ۳۱۰ خانوار بی‌بضاعت در این محدوده زندگی می‌کنند. این افراد از آوردن فرزند خود به سرای محله که در حال حاضر نیز سوت و کور است، ناتوان هستند. هر چقدر درخواست سوبسید فرهنگی کردیم که بتوانیم کودکانی که در کوچه و خیابان بازی می‌کردند، جذب کنیم؛ اما به نتیجه‌ای نرسیدیم.

به گفته دبیر محله جوانمرد قصاب تأمین امنیت مشکل آخر محله جوانمرد قصاب است. او در این مورد بیان کرد: ملک آباد به هرندی ۲ تبدیل شده است؛ زیرا تعداد معتادان، کارتون خواب‌ها، خفت‌گیری‌ها در حال افزایش است. بنابراین لازم است که کانکس نیروی انتظامی در محله ایجاد شود.

این شورایار فعال و با سابقه در پایان چنین اظهار داشت: هر چند از سوی افراد محله به عنوان معتمد و شورایار انتخاب شدم؛ اما هنوز نتوانسته‌ام وعده‌هایی که داده‌ام، اجرا کنم. چرا در حق شهر ری این‌گونه اجحاف می‌شود!؟

> قرار گرفتن ۳۰۰ منزل مسکونی در حریم برق فشار قوی و تهدید خانواده‌ها با سرطان و مرگ است. چندی پیش خانمی برای پهن کردن لباس به پشت بام رفته و دچار برق گرفتگی شد. این محله سالیانه یک کشته می‌دهد. متأسفانه همه این مشکل را می‌دانند؛ اما کاری نمی‌کنند. سؤال بنده این است که عدالت کجاست؟

شورایاران

شورایاری‌ها حلال مشکلات محله‌ها هستند

هرچند شورایاری در این گسست ارتباطی مقصر است و در طول ۱۴ سال گذشته کم‌کاری بسیاری در این مورد انجام شده است؛ اما باید قبول کرد که رسانه‌ها نیز در این ناشناخته ماندن شورایاری مقصر هستند. با وجود آنکه نقش رسانه‌ها در آشنایی افراد جامعه با شورایاری و اهمیت آن در زندگی‌شان کلیدی است، اما متأسفانه تاکنون در این زمینه از سوی رسانه‌ها فرهنگ‌سازی انجام نشده است. نتیجه این عدم توجه این است که افراد آن‌طور که باید شورایاری را باور ندارند. شورایاری به عنوان یک نهاد نظارتی، تصمیم‌ساز و مؤثر در محله نه تنها باید با شهرداری بلکه با تمام دستگاه‌ها تعامل و ارتباط خوبی داشته باشد. همچنین باید شهرداری و تمام دستگاه‌های اجرایی، شورایاری را سر و سامان داده و در خدمت مردم قرار دهند؛ اما در این شرایط تنها عملکرد شهرداری مناسب بوده و متأسفانه تاکنون ارتباط شورایاری با شورای شهر بسیار ضعیف است.

instageram:padidehshahrweekly | telegram:@padideshahr | www. padidehshahr.com | August 13 , 2016 | ۱۲صفحه | سال سوم | دوره جدید، شماره: ۳ | شنبه ۲۳ مرداد ۱۳۹۵

یک متر زمین در منطقه یک: ۲۰ میلیون تومان در منطقه بیست: ۱ میلیون تومان

علی قبادی، دبیر شورایاری محله تقی‌آباد، یکی دیگر از شورایاران حاضر در این نشست اعتقاد دارد؛ شورایان توانسته‌اند با مردم ارتباط خوبی برقرار کنند. وی در این مورد توضیح داد: هر چقدر خدمات‌رسانی بهتری به محله داشته‌باشیم؛ به‌طور قطع ارتباط بهتری با مردم خواهیم داشت و برعکس، اگر موفق نباشیم روز به روز محبوبیتمان کمتر می‌شود.

وی با اشاره به ۱۲ سال تجربه در شورایاری، به لزوم پاسخ‌گویی و ارائه خدمات سازمان‌ها و ارگان‌ها در برابر شوراها و افراد جامعه تأکید کرد: متأسفانه در این رابطه سیر نزولی طی کرده‌ایم، علت این مسئله نیز عدم همکاری ارگان‌ها با شورایاری است.

قبادی ارتباط شورایاری تقی‌آباد با شهرداری را در سطح نسبتاً خوبی دانسته و عنوان کرد: از شهرداری به واسطه خدماتی که تاکنون ارائه داده و زحماتی که متحمل شده، قدردانی می‌کنم. در مقایسه با نهادهای دیگر ارتباط ما با شهرداری بهتر است. این ارتباط خوب به دلایلی که اغلب مالی بوده و شهرداری با آن مواجه است؛ گاهی در فراز و نشیب قرار داشته است. از شهرداری تهران می‌خواهم تا پروژه عمرانی که در کنار محله تقی‌آباد شروع کرده، آن را به پایان برساند. با توجه به اینکه این طرح فرامحله‌ای که در ابتدا به‌خوبی پیش می‌رفت؛ اما اکنون با تأخیر روبه‌رو شده است که این روند بر زندگی ۱ میلیون نفری که هر روز در محور ورامین در حال تردد هستند، تأثیر می‌گذارد.

دبیر شورایاری محله تقی‌آباد درباره ارتباط شورایاری با ادارات و نهادهای دیگر نیز چنین توضیح داد: ارتباط ما با اداره‌ها و ارگان‌های دیگر مانند اداره برق، سازمان آب و فاضلاب بسیار ضعیف است و علت این روند عدم پاسخ‌گویی به این نهادها است. به‌عبارتی به جز شهرداری، هیچ ارگان و سازمانی دیگری ما را به رسمیت نمی‌شناسد. برای مثال در اسفند ماه سال گذشته و قبل از ماه مبارک رمضان سال ۱۳۹۵ نامه‌ای نوشتیم که محله تقی‌آباد مشکل روشنایی دارد که باعث ناامنی شده؛ اما دریغ از یک خط پاسخ! در ضمن ارتباط با شورای شهر تهران فقط از طریق هیئت رئیسه منطقه میسر است. همچنین با وجود زحماتی که آقایان جعفر شربیانی دبیر دبیران شورایان منطقه ۲۰ و دبیر شورایاری محله اقدسیه، کریم وهابی دبیر محله جوانمرد قصاب و دیگر دبیران می‌کشند، ارتباط شورایاران خارج از هیئت رئیسه بسیار ضعیف است. به‌همین علت اعتقاد دارم باید تمهیداتی دو سویه میان شورایاران با دبیران و اعضای شورای شهر در نظر گرفته شود.

قبادی در ادامه مشکلات محله تقی‌آباد می‌گوید: افزایش ناامنی، سرقت، خفت‌گیری به دلیل تاریکی کوچه‌ها تنها بخشی از مشکلات این محله به‌شمار می‌رود. بارها برای تاریکی محله مراجعه کرده؛ اما شهرداری آن را مرتبط با اداره برق می‌داند و اداره برق نیز مشکل را از سوی شهرداری جلوه می‌دهد. طرح تعریض خیابان ناصر رضا یکی از آرزوهای دیرینه مردم محله است. عمده مشکل خیابان ناصر رضا در طرح تعریض قرار دارد، البته تقریباً چند پلاک آن خریداری شده و در نهایت سه پلاک که متشکل از سه بنگاه تجاری است، باید خریداری شود. در کنار توسعه کالبدی محله لازم است تا پروژه‌های فرهنگی و تفریحی برای این محله در نظر گرفته شود. با توجه به ساخت‌وسازهایی که در طول دو دهه گذشته در محله تقی‌آباد صورت گرفته، باید به مقوله فرهنگ و بحث تفریح مردم نیز رسیدگی شود. برای مثال شهرداری منطقه می‌تواند زمین نسبتاً بزرگی که در پشت سرای محله قرار گرفته (با توجه به موقعیتی که اتوبان ورامین دارد)، به یک مجتمع ورزشی ـ تفریحی تبدیل کند.

وی با اشاره به مشکلات زیست‌محیطی محله تقی‌آباد، یادآور شد: وجود کارخانجات آلاینده در صنف‌های مختلف مانند کارخانه مارگارین و شرکت واحد یک معضل است. همچنین رسیدگی به کانال فاضلاب سرخه حصار محله تقی‌آباد نیز ضروری است.

قبادی در ادامه به لزوم ساماندهی اتباع بیگانه و توجه به وضعیت بهداشت، تحصیل، افزایش جمعیت آن‌ها (زاد و ولد) اشاره کرد: اگر این جمعیت رو به افزایش رها شوند، در آینده شاهد ناهنجاری زیادی در محله خواهیم بود.

دبیر شورایاری محله تقی‌آباد اعتقاد دارد که عدالت در تهران به طور کامل صورت نگرفته است. وی یکی از دلایل مهم در این مسئله را توزیع نابرابر امکانات اجتماعی، فرهنگی، زیرساختی و مالی دانست: قابل ذکر است که این مسئله باعث می‌شود مبلغ ۱ متر زمین در منطقه یک؛ ۲۰ میلیون تومان و در منطقه ۲۰؛ ۱ میلیون تومان باشد. در حالی که فاصله هوایی میان این دو منطقه پنج دقیقه بیشتر نیست و چرا قیمت زمین این‌قدر متفاوت است؟ آیا چیزی غیر از توزیع ناعادلانه منابع شهری است؟ تمام هزینه‌هایی که برای منطقه ۱ صورت گرفته، شاید لازم و ضروری باشد؛ اما باید به این مسئله تأکید کرد که منطقه ۲۰ نیز نیازمند تمام آن امکانات موجود در مناطق شمالی شهر است.

وی در ادامه اشاره کرد: از توزیع منابع گرفته تا فیش‌های حقوقی همه چیز نابرابر است. امکانات در شهر تهران به‌شدت ناعادلانه توزیع می‌شود و منطقه ۲۰ لایق بیشتر از امکانات موجود است.

اختلاف منطقه ۲۰ با منطقه یک تفاوت جهان سوم با اروپاست!

هاشم شاه‌ملکی، دبیر محله دیلمان در ابتدا با مشخص کردن موقعیت جغرافیایی محله دیلمان در منطقه ۲۰، به فرصت‌ها و تهدیدهای آن پرداخت: این محله از شمال به خیابان شهید کریمی، از جنوب به خیابان شهید یزدان‌خواه، از شرق به خیابان فداییان اسلام و از غرب به میدان نماز و خیابان کمیل منتهی می‌شود. اجرای برنامه‌های فرهنگی مناسب مانند ساخت مدارس، مساجد و حسینیه‌ها از نکات مثبت و در مقابل عدم امنیت، میدان‌های میوه و تره‌بار و سرای محله مناسب نقاط منفی محله دیلمان محسوب می‌شود. به رغم آنکه شهر ری قبل از تهران بزرگ وجود داشته، اما بیکاری، اعتیاد و ناامنی از مشکلات مهم همه محله‌های آن است.

شاه‌ملکی درباره اطلاع‌رسانی از سوی رسانه‌ها و ارتباط شورایاری‌ها با بیان اینکه در گذشته تنها ضمیمه محله‌های روزنامه همشهری با شورایاری ارتباط داشت، بیان کرد: دو سال است که دیگر این منبع اطلاع‌رسانی وجود ندارد. با توجه به اینکه شورایاران پل ارتباطی مردم با ارگان‌های ذی‌ربط مانند شهرداری، اداره برق، آموزش و پرورش هستند، بنابراین وجود حداقل یک نشریه برای این قشر ضروری است؛ زیرا می‌توان از طریق آن مشکلات محله را به مسئولان و دست‌اندرکاران منتقل کرد.

دبیر محله دیلمان درباره ارتباط شورایاری با شهرداری و نهادهای دیگر توضیح داد: شورایاران از هیچ سو حمایت نمی‌شوند، تنها گاهی با شهرداری ارتباط مستقیم دارند. سالیانه چند بار جلسه‌ای با شورای شهر برگزار می‌شود که تمام این کارها با تلاش دبیران محله‌ها انجام می‌گردد. نکته جالب این ارتباطات یک سویه اینجاست که با وجود شرکت در این جلسات و بیان مشکلات و مسائل محله‌ها، در جلسه‌های بعد تمام موارد مطرح شده جلسه‌های گذشته؛ به راحتی از سوی مسئولان فراموش خواهد شد.

وی که چهار دوره دبیری در شورایاری محله را در کارنامه خود دارد، درباره جایگاه کنونی شورایاری در محله‌ها بیان کرد: در حال حاضر فقط فعالیت بنده تأیید کارهای اداری افراد جامعه مانند نامه برای ثبت‌نام دانش‌آموزان و... خلاصه می‌شود. در صورتی که وظایف شورایاری و تأثیرهای که آن‌ها در محلات می‌توانند داشته باشند؛ به مراتب بیشتر از این کارها است.

این شورایار افزود: با وجود آنکه می‌کوشیم مشکلات محله را به گوش مسئولان برسانیم؛ اما متأسفانه کارها به کندی پیش می‌روند و شورای شهر آن‌طور که باید از شورایاری حمایت نمی‌کند.

شاه‌ملکی درباره چگونگی توزیع منابع و مسئله عدالت در تهران تأکید کرد: هنگامی که منطقه ۱ با منطقه ۲۰ مقایسه می‌شود؛ گویی از یک کشور جهان سوم به اروپا سفر کرده‌ایم. در شمال شهر از سوی شهرداری تهران برای ساخت پروژه‌های شهری هزینه‌های شده (مانند تونل صدر و نیایش، هر چند که ساخت آن‌ها برای شهر ضروری بوده) که در مقایسه با منطقه ۲۰ بسیار زیاد است. انتظار شورایاری منطقه ۲۰ کاهش اختلاف طبقاتی است.

آیا ری قبله همه آقایان است؟

پازوکی؛ دبیر شورایاری محله فیروزآبادی به عنوان آخرین سخنران این گفتگو محله خود را این‌گونه توصیف کرد: این محله با ۲۳۰۰۰ نفر متراکم‌ترین محله در منطقه ۲۰ است که مراکزی مانند بیمارستان فیروزآبادی، کلانتری شهر ری، پلیس امنیت و فرمانداری شهر ری در این محدوده قرار دارند.

وی در سخنان خود به ارتباط شورایاری با مردم محله پرداخت و ضمن اشاره به خوب بودن آن اظهار کرد: از آنجایی که در مساجد، پایگاه‌های بسیج و هیئت‌های مذهبی شرکت می‌کنم، مشکلات مردم را شنیده و بررسی خواهد کرد.

دبیر شورایاری محله فیروزآبادی در خصوص نحوه تعامل و ارتباط شورایاری با شهرداری نیز عنوان کرد: از زمان شهردار جدید؛ مهندس سیداحمد صفوی انصافاً تلاش‌های زیادی صورت گرفته است. همواره مشکلات محله را با شهرداری در میان گذاشته‌ایم، آن‌ها هم تاکنون چند طرح خوب برای ما داشته‌اند. شهردار منطقه به‌صورت ناحیه‌ای هر فصل جلسه‌ای را با دبیران داشته باشد.

پازوکی ارتباط شورایاری با شورای شهر تهران را ضعیف توصیف کرد و افزود: متأسفانه روابطمان با شورای شهر تهران خوب نیست؛ زیرا تنها به برگزاری جلسات و نشست‌ها محدود می‌شود. یکی از دلایل این امر عدم دفتر شورای شهر تهران در شهر ری است. اگر شورای شهر در این منطقه دفتری داشته باشد که مردم بتوانند به آن مراجعه کنند، شاید این رابطه بهبود یابد.

مشکلات محله فیروزآبادی آخرین موردی است که پازوکی درباره آن صحبت کرد. وی در این زمینه اظهار داشت: با توجه به اینکه بهشت زهرا، مرقد حضرت امام(ره)، سیدالکریم و بقاع متبرکه در این منطقه قرار دارند و جمعیت زیادی روزانه در رفت و آمد به آنجا هستند؛ بنابراین فقدان هتل مناسب علتی بر ناتوانی سرویس‌دهی کافی در شهر ری به زائران است. مشکل دیگر این محله؛ آلودگی ناشی از بیمارستان فیروزآبادی است (پشت بیمارستان فیروزآبادی حوضچه تصفیه آب قرار دارد که متأسفانه بوی بسیار بد آن محله را تحت‌الشعاع قرار داده). با شهردار منطقه و رئیس بیمارستان از حوضچه‌ها بازدید شد؛ اما نه تنها مشکل حل نگردید، بلکه هفته بعد وسایل دیگری از قبیل ملحفه یا لباس بیماران نیز در آنجا سوزانده شد، به‌طوری که دود آن در فضای محله پخش گردید. به گفته وی دفن مخفیانه درگذشتگان مشکل دیگر این محله است. این شورایار در این مورد بیان کرد: در قبرستان قدیمی امامزاده عبدالله چند سال است که از دفن اموات جلوگیری می‌شود؛ اما هنوز در نیمه‌های شب تدفین مردگان مشاهده می‌گردد. در نتیجه این کار حیوانات موذی که از قبرستان بیرون می‌آیند، وارد محله می‌شوند و به مشکلات زیست‌محیطی دامن می‌زنند.

پازوکی بوی تعفن فاضلاب خیابان شهید صمدی را یکی دیگر از مشکلات این محله می‌داند و در این مورد نیز توضیح داد: چند بار مسئولان از آنجا دیدار کرده‌اند تا اینکه صفوی شهردار منطقه قول دادند تا پایان سال ۱۳۹۵ این مشکل حل شود. همچنین عدم امنیت و بروز چند قتل، فضای سبز قابل دسترسی، زمین ورزشی، پله برقی برای پل عابر پیاده و کشته شدن انسان‌ها در اثر عبور از خیابان از جمله مشکلات دیگری است که دبیر شورایاری محله به آن پرداخت.

دبیر شورایاری محله فیروزآبادی درباره وجود عدالت در شهر تهران تأکید کرد: با توجه به اینکه مقام معظم رهبری فرمودند که ری قبله تهران است؛ می‌توان این پرسش را مطرح کرد آیا همه آقایان هم این‌گونه می‌نگرند و آیا ری قبله همه آقایان است!؟

حکایت وصل تهران و ری

ادامه از صفحه یک:

ماشین دودی ماجراهای بسیاری داشت که گاهی در سطح مناسبات بین دولت‌ها نیز مسئله‌ساز بود. یک بار نوجوانی در اثر تصادف با ماشین دودی درگذشت. لوکوموتیوران آن بلژیکی بود و مردم به او اعتراض کردند. لوکوموتیوران که از اعتراض گسترده مردم و کشته‌شدن نوجوان به وحشت افتاده بود، برای دفاع از خود تیرهایی شلیک کرد که به کشته‌شدن یک تن دیگر انجامید و بر خشم مردم افزود. در نهایت او گریخت و قطار به آتش کشیده شد. پس از فروکشی تنش جامعه، کمپانی بلژیکی در پی درخواست غرامت آمد و رقمی کلان برای آن طلب کرد؛ اما شاه از پرداخت چنین رقمی سرباز زد.

امام جمعه تهران که داماد شاه بود، نمایندگان کمپانی بلژیکی را خواست و به آن‌ها هشدار داد چنانچه از رقم درخواستی عدول نکنند، فتوا می‌دهد که سوارشدن به ماشین دودی حرام است. بلژیکی‌ها که از تأثیر این کلام مطلع بودند، قضیه را با گرفتن مبلغی اندک فیصله دادند.

وقتی بحث توسعه تهران مطرح شد، الگوی پاریس را برای آن برگزیدند و تهران طهماسبی که چهارضلعی غیرمنتظمی داشت به هشت‌ضلعی نامتقارنی تبدیل شد. به احتمال زیاد نیز به سبک شهرسازی رومی به چهار پهنه (یا محله اصلی) به نام‌های عودلاجان، سنگلج، بازار و چال‌میدان تقسیم شد. نام مشاوران فرانسوی این طرح بوهلر (یا شاید الگر) بود که زیر نظر میرزا یوسف مستوفی‌الممالک (صدراعظم سال‌های بعد)، این کار را به نتیجه رسید. گسترش تهران از ابعاد شمالی به طول ۱۸۰۰ زرع و از دیگر ابعاد ۱۰۰۰ زرع بود.

چهار دهه پس از گسترش تهران، نقشه‌ای که بر آن نام احمدشاهی نهاده شد، تهیه گردید. این کار ارزشمند به همت مهندس بغایری (۱۲۴۸-۱۳۳۲هـ‌ش) صورت گرفت و او در این نقشه آبادی‌های پیرامون تهران را به‌دقت برشمرد. در ضلع جنوبی تهران، مجموعه‌ای از روستاها وجود داشت که تهران را به ری وصل می‌کرد. این مجموعه نام مشترکی داشت که به آن «دهستان غار» می‌گفتند و با برخی روستاهای ری، روی‌هم‌رفته بیش از چهل پارچه آبادی را دربرمی‌گرفت.

بنا بر نقل‌های شفاهی و مکتوب، یکی از فرزندان حضرت موسی‌بن‌جعفر(ع) که تحت تعقیب دستگاه حکومتی بود، در روستاهای این مجموعه سرگردان می‌شد تا اینکه سرانجام به غاری پناه برد و از نظرها پنهان شد. به‌همین دلیل، به یکی از ۱۲ دروازه تهران که در کنار میدان هرندی امروز بود، دروازه غار می‌گفتند.

ناصرالدین شاه سفرهای پرهزینه‌ای به فرنگ رفت، به نحوی که خزانه شاهی را خالی کرد. برای جبران این کمبودها از زمان او، و به‌ویژه در دوره مظفرالدین شاه، املاک خالصه را به اشراف فروختند تا کمکی به هزینه‌های دستگاه دولتی شود. روستاهای بین تهران و ری نیز فروخته شد و تقریباً به‌صورت بخش خصوصی کنونی درآمدند. بنابراین تحولی در نحوه بهره‌برداری آن‌ها رخ داد، مباشران جدیدی به عرصه آمدند و به بسط و توسعه روستاها و ساخت‌وساز آن‌ها پرداختند.

در زمان رضا شاه، کارگاه‌ها و کارخانه‌های صنعتی در ری احداث شد که مهم‌ترین آن‌ها کارخانه سیمان ری و کارخانه گلیسیرین بود که لوازم بهداشتی مانند صابون و مواد شوینده تولید می‌کرد. با گسترش کارخانه‌ها در دوره پهلوی دوم، از جمله کارخانه‌های روغن نباتی ورامین، اطلس بافت، پارچه مقدم و چیت ری، نیروی کار جذب شد. روستاهای اطراف میزبان مهمانان جدیدی شدند که نیاز به مسکن داشتند و نخستین ساخت‌وسازها در اطراف همین کارخانه‌ها آغاز شد.

در همان زمان پهلوی اول، در کنار احداث ایستگاه راه‌آهن تهران در جنوب شهر تأسیساتی صنعتی ایجاد شد؛ مانند دخانیات، سیلو، چیت تهران، بلورسازی و کشتارگاه که زمینه‌ساز شکل‌گیری کارگران صنعتی را فراهم ساخت. بعدها اسکان این گروه‌ها سبب پیدایش شهرک‌ها و محلات جدیدی مانند نازی‌آباد، علی‌آباد و جوادیه شد و به گسترش تهران به سمت ری انجامید.

پس از پایان جنگ جهانی دوم و آغاز مهاجرت‌های پیوسته به تهران بار دیگر زمین‌های دهستان غار ارزش یافت. توسعه تهران از شمال، به دلیل گران‌بودن زمین، امکان‌پذیر نبود؛ اما ناحیه دروازه غار به دلیل نزدیک بودن به محل کارخانه و به‌واسطه ارزانی زمین و خدمات، برای مهاجران کم‌درآمد یا کارگرانی که در صنایع کار می‌کردند، مناسب بود. بنابراین گرایش به سکنی‌گزیدن در این مناطق افزایش یافت.

دولت‌آباد، نخستین منطقه‌ای بود که به‌صورت گسترده و اصولی در سال ۱۳۵۰ به دست شرکت عمران دولت‌آباد به قطعات مسکونی تبدیل شد و ساخت‌وساز مهندسی در آن شکل گرفت. اولین بار پای کارمندان دولت به این مناطق باز شد و گروه‌هایی از حزب رستاخیز، روزنامه کیهان و سازمان آب‌وبرق در آن سکنی گزیدند. دولت‌آباد از روستاهای این ناحیه در گذشته روستایی آباد بود و گاهی هم ماشین دودی در آن توقفی کوتاه داشت.

پس از انقلاب اسلامی، شدت مهاجرت به‌سوی تهران ادامه یافت و بر جمعیت آن افزود. علاوه بر ساخت‌وسازهای معمول و مردمی، تعاونی‌ها، سازمان‌ها، شرکت‌ها و کارخانه‌های نیز دست به‌کار شدند و شروع به ساخت مسکن برای کارکنان خود شدند. به این ترتیب، زمین‌های بین تهران و ری از شکل کشاورزی به شکل امروزی درآمد و پیوند بین دو منطقه شهری را ادامه داد.

همین وضعیت برای اطراف حرم حضرت عبدالعظیم حسنی(ع) نیز به وجود آمد. مناطقی از ری، مانند دیلمان، منصورآباد، منصوریه، منگل و ظهیرآباد که در زمان رضا شاه جدای از ری بود، نیز وضعی مشابه داشتند و در همین راستا به مجموعه شهری پیوستند.

با گسترش ری از یک سو و گسترش تهران از سوی دیگر، این دو منطقه مهم شهری به هم وصل شدند و قصد دارند امروز را به دیروز پیوند دهند.

پشت بیمارستان فیروزآبادی حوضچه تصفیه آب قرار دارد که متأسفانه بوی بسیار بد آن محله را تحت‌الشعاع قرار داده. با شهردار منطقه و رئیس بیمارستان از حوضچه‌ها بازدید شد؛ اما نه تنها مشکل حل نگردید، بلکه هفته بعد وسایل دیگری از قبیل ملحفه یا لباس بیماران نیز در آنجا سوزانده شد، به‌طوری که دود آن در فضای محله پخش گردید. به گفته وی دفن مخفیانه درگذشتگان مشکل دیگر این محله است. این شورایار در این مورد بیان کرد: در قبرستان قدیمی امامزاده عبدالله چند سال است که از دفن اموات جلوگیری می‌شود؛ اما هنوز در نیمه‌های شب تدفین مردگان مشاهده می‌گردد. در نتیجه این کار حیوانات موذی که از قبرستان بیرون می‌آیند، وارد محله می‌شوند و به مشکلات زیست‌محیطی دامن می‌زنند

۱۲صفحه ۱۲ سال سوم ۱۲ دوره جدید، شماره: ۳ ۱۲ شنبه ۲۳ مرداد ۱۳۹۵ ۱۲ August 13 , 2016 ۱۲ www. padidehshahr.com ۱۲ telegram:@padideshahr ۱۲ instageram:padidehshahrweekly

محله تقی‌آباد نیازمند تامین امنیت و رفع مشکلات زیست محیطی‌است

افزایش ناامنی، سرقت، خفت‌گیری به دلیل تاریکی کوچه‌ها تنها بخشی از مشکلات محله تقی آباد به‌شمار می‌رود. بارها برای تاریکی محله مراجعه کرده؛ اما شهرداری آن را مرتبط با اداره برق می‌داند و اداره برق نیز مشکل را از سوی شهرداری جلوه می‌دهد. طرح تعریض خیابان ناصر رضا یکی از آرزوهای دیرینه مردم محله است. عمده مشکل خیابان ناصر رضا در طرح تعریض قرار دارد، البته تقریباً چند پلاک آن خریداری شده و در نهایت سه پلاک که متشکل از سه بنگاه تجاری است، باید خریداری شود. در کنار توسعه کالبدی محله لازم است تا پروژه‌های فرهنگی و تفریحی برای این محله در نظر گرفته شود. با توجه به ساخت‌وسازهایی که در طول دو دهه گذشته در محله تقی‌آباد صورت گرفته، باید به مقوله فرهنگ و بحث تفریح مردم نیز رسیدگی شود. برای مثال شهرداری منطقه می‌تواند زمین نسبتاً بزرگی که در پشت سرای محله قرار گرفته (با توجه به موقعیتی که اتوبان ورامین دارد)، به یک مجتمع ورزشی ـ تفریحی تبدیل کند.

توزیع امکانات شهری بین مناطق یک و ۲۰ ناعادلانه است

محمد اکبری، دبیر شورایاری محله صفاییه (چشمه علی) یکی دیگر از شورایاران حاضر در این گفتگو با معرفی محله چشمه علی بیان کرد: این محله تاریخی با قدمت ۲۰۰۰ تا ۷۰۰۰ سال، اسرار بسیاری درون خود نهفته دارد. جریان چشمه آب از زیر تپه سنگی در طول سالیان سال، نقش سنگی فتحعلی‌شاه قاجار، وجود شخصیت‌های فرهنگی از جمله باغچه‌بان و آثار باستانی مانند کوه رشکان (معروف به کوه سرسره)، از جمله شاخص‌های محله صفاییه (چشمه علی) است. همچنین ۱۱ مسجد و حسینیه، ۱۲ مرکز فرهنگی و ۲۰ مرکز آموزشی در این محله وجود دارد.

اکبری با بیان اینکه شورایاری محله، یک مجلس محلی است، ادامه داد: شورایاران مطالبه‌گران حقوق مردم هستند و به عنوان نمایندگان مردم در این مجلس حضور دارند. وی رابطه شورایاری محله با مردم را بسیار خوب دانست و بیان کرد: ساکنان محله به‌طور کامل به ما اعتماد دارند و تمام موضوعات خود را با شورایاران در میان می‌گذارند. همچنین می‌دانند که شورایاران خالصانه موضوعات را پیگیری می‌کنند تا به نتیجه برسند.

اکبری بحث خود را با اشاره به اینکه در همایش اقتصاد شهری به عنوان یکی از محله‌های برتر از محله صفاییه تقدیر شده است، یادآور شد: طرح اقتصاد محله به عنوان یکی از طرح‌های موفق این محله بوده که ابتدا آن را اجرا کرده، سپس در سطح محله‌های شهر تهران به عنوان طرح برتر انتخاب گردید. این روند نشانگر توانمندی شهر ری با وجود فقدان همه امکانات و مظلوم واقع شدن آن است.

دبیر شورایاری محله صفاییه با اشاره به رابطه شورایاری با شهرداری عنوان کرد: شورایاری با شهرداری ارتباط مستقیمی داشته و در وضعیت مناسبی قرار دارد. همچنین شورایاران از انتظارات مردم درک صحیحی دارند؛ اما متأسفانه سایر دستگاه‌های اجرایی و اداره‌ها هنوز آن‌طور که باید شوریاری را به رسمیت نشناخته‌اند.

وی با تأکید بر اینکه باید شورایاران به عنوان نمایندگان مردم جدی گرفته شوند، از نمایندگان مجلس خواست تا ضمن توجه به این مسئله مشکلات قانونی در این زمینه را رفع کنند. از فرماندار شهر ری نیز خواست تا ابلاغ‌های لازم را به سازمان‌های ذی‌ربط بفرمایند.

اکبری اعتقاد دارد رابطه شورایاری با شورای شهر تهران بسیار ضعیف است. وی درباره این ادعای خود بیان کرد: در حالی که شورای شهر باید به شهر ری به عنوان یک منطقه ویژه نگاه کند؛ اما رابطه شورایاری فقط در حد جلساتی است که برگزار می‌شود. در حال حاضر اعضای برخی از کمیسیون‌های شورای شهر با دبیران منطقه ارتباط برقرار کرده‌اند. برای مثال کمیسیون بهداشت و محیط زیست شورای شهر تهران از جمله کمیسیون‌هایی است که مشکلات را به‌خوبی پیگیری می‌کنند. در این رابطه از آقای دکتر رحمت‌اله حافظی؛ رئیس کمیسیون سلامت، محیط زیست و خدمات شهری شورای شهر تهران که به شهر ری نگاه ویژه‌ای داشته و پیگیر مسائل بوده‌اند، تشکر می‌کنم.

دبیر شورایاری محله صفاییه در ادامه به مشکلات محله خود پرداخت: وجود چهارشنبه بازار عاملی برای بروز مشکلات امنیتی، فرهنگی و اجتماعی است. افراد ناشناس از بیرون محله وارد می‌شوند، کسب درآمد می‌کنند و می‌روند؛ اما مشکلاتی مانند سد راه برای اهالی محله، سلب آسایش و انواع آلودگی‌ها باقی می‌ماند. از مشکلات دیگر این محله؛ وجود مشاغل مزاحم و آلودگی‌های زیست محیطی است. خیابان قلمستان واقع در میدان صفاییه تبدیل به قبرستان کمپرسورهای اسقاطی و تعمیری شده است. گاهی نیز به پارکینگ ماشین‌آلات سنگین مکانیکی تبدیل می‌شود. وقتی از اتوبان امام علی عبور می‌کنید، می‌توانید این منظره زشت را ببینید که به‌هیچ وجه در شأن شهری ری نیست.

وجود کارخانه سیمان ری، یکی از مشکلات دیگر این محله است که وی در این مورد بیان داشتند: سال‌های بسیاری این کارخانه متروک و قسمت‌های مختلف آن به افراد اجاره داده شده است. هر کدام از آن‌ها منبع درآمدی راه‌اندازی کردند که بیشتر مشاغل مزاحم هستند. عبور کمپرسورهای بتن از محل و آلودگی‌های آن از عواقب این اقدام است.

اکبری با اشاره به ضعف امنیت و عدم وجود ایستگاه پلیس به عنوان مشکل دیگر محله بیان کرد: محله به‌دلیل داشتن فضای باز در روزهای تعطیل میزبان افراد زیادی از مناطق مختلف است؛ اما به دلیل اینکه یک کانکس نیروی انتظامی و ایستگاه پلیس نداریم، متأسفانه شاهد درگیری‌های بسیار از جمله قمه‌کشی و ضرب و شتم هستیم.

ایشان عدم رسانه مستقل را نیز یکی دیگر از مشکلات این محله دانسته و تأکید کرد: شورایاران باید رسانه‌ای داشته باشند تا موفقیت‌ها و مشکلات خود را در آن مطرح کنند. رسانه کنونی قدرت بزرگی است و موفقیت‌های زیادی را در پی دارد. دبیران منطقه ۲۰ نیز این توانایی را دارند که یک رسانه داشته باشند و موضوعات آن را پیگیری کنند. لازم به توضیح است که همراه با تمام مشکلات ذکرشده؛ عدم میدان تره‌بار، ورزشگاه سرپوشیده به‌خصوص برای بانوان، روشنایی معابر و تعداد بسیار اندک بوستان‌ها از دیگر مسائل این محله است.

اکبری در پایان با اشاره به مفهوم توسعه پایدار شهری و مسئله عدالت در شهر تهران یادآور شد: لازمه توسعه پایدار تحقق عدالت اجتماعی و تضمین کیفیت مناسب شهری است. با زندگی در محله است که می‌توان مسائل و مشکلات را لمس کرد، باید پرسید چند درصد مسئولان در این محله ساکن هستند؟ آیا اگر در منطقه ۱ تهران ساکن بودیم، به همین اندازه مشکل داشتیم؟ آیا وضع مسکن و سرپناه، آموزش، بهداشت، فضای سبز، بهره‌مندی زنان، کودکان و سالمندان از خدمات در مناطق ۱ و ۲۰ یکسان است؟ عدالت در شهر به معنای از بین بردن شکاف میان فقیر و توانمند است، باید سرانه‌های اختصاص یافته در مناطق مختلف بررسی و حقوق شهر ری ادا و پرداخت شود.

> لازمه توسعه پایدار تحقق عدالت اجتماعی و تضمین کیفیت مناسب شهری است. با زندگی در محله است که می‌توان مسائل و مشکلات را لمس کرد، باید پرسید چند درصد مسئولان در این محله ساکن هستند؟ آیا اگر در منطقه ۱ تهران ساکن بودیم، به همین اندازه مشکل داشتیم؟ آیا وضع مسکن و سرپناه، آموزش، بهداشت، فضای سبز، بهره‌مندی زنان، کودکان و سالمندان از خدمات در مناطق ۱ و ۲۰ یکسان است؟ عدالت در شهر به معنای از بین بردن شکاف میان فقیر و توانمند است، باید سرانه‌های اختصاص یافته در مناطق مختلف بررسی و حقوق شهر ری ادا و پرداخت شود

سیر تاریخی شهر ری

رقیه رحیمی شادهی محقق و پژوهشگر: شهر ری تاریخچه‌ای دیرینه با فراز و نشیب‌های بسیاری دارد. «رگ» یا «ری» در ایران باستان نام کلان‌شهری پهناور و گسترده‌ای بوده که در کتاب‌های باستان نام این شهر در کنار دولت شهرهای بزرگ آن زمان از جمله سومر و فنیقیه آمده است.

در اوستا درباره ورود آریایی‌ها به فلات ایران و چگونگی سکونت آن‌ها در ۱۶ نقطه ایران مطلبی آمده است که یکی از آن‌ها «رگ» یا «ری» می‌باشد. در زمان مادها، ری «مادرازی» نام داشت که ماد سوم بود و دو ماد دیگر عبارت از ماد بزرگ که عراق عجم قرون بعد و ماد کوچک که آذربایجان و قسمتی از کردستان بود. در زمان هخامنشیان بارها در کتیبه‌ها از ری نام برده شده و در کتیبه شاهان این سلسله نیز به کلان‌شهر ری اشاره می‌گردد. برای مثال در کتیبه داریوش آمده است: «... پس از آن سپاه را از ری نزد «ویشتاسب» فرستادم.» دمرگان می‌گوید: «در این زمان از ری چند راه به آتروپاتکان (آذربایجان)، هگمتانه (همدان)، شهر صددروازه، مازندران و پری تکان (فریدون شهر اصفهان) امتداد داشت که در آن‌ها رفت و آمد می‌شد». این یادداشت نشان می‌دهد که ملک ری دارای مقام و ارزش والایی بوده تا آنجا که حتی در تورات هم از آن نام برده شده است. ری در زمان اشکانیان، پیشرفت زیادی کرد تا جایی که آتنه می‌گوید: «... که اقامتگاه شاهان اشکانی در بهار بوده و آن را «ارشکیه» می‌نامند».

شهر ری کنونی در زمان ساسانیان بنا شده است. فیروز پسر یزدگرد، پسر بهرام گور ساسانی در زمان پادشاهی خود این شهر را بنا کرد و آن را «رام فیروز» نامگذاری کرد که به‌سرعت ترقی نمود. چنان که در ابتدای ورود اسلام به ایران، ری شهری بزرگ بود.

این شهر در سال ۲۰ هجرت در دوره خلافت عمر به‌دست عمر بن زید و به دستور عمار یاسر استاندار کوفه گشوده شد و اهالی دین اسلام را پذیرفتند. با رواج مذهب تشیع و روی کار آمدن حکومت آل بویه، این شهر راه ترقی و پیشرفت را به سرعت طی کرد.

در آن دوران علوم فنون و ادب رونق و ارزش والایی یافت. کتابخانه‌ها و مدارس مشهوری در آنجا ساخته شدند. رواج علم و ادب در عهد عضدالدوله دیلمی پسر رکن الدوله در این شهر به حدی رسید که به نقل از آرتور پوپ در ری کتابخانه صاحب بن عباد، به تنهایی به اندازه تمام کتابخانه‌های آن زمان اروپا کتاب داشت. آرتور پوپ؛ نویسنده کتاب شاهکارهای ایران می‌نویسد: «شهر ری در این زمان یکی از بزرگ‌ترین پایتخت‌های فرهنگی و هنری جهان به شمار می‌رود»، جانبداری فرمانروایان آل‌بویه از ادیبان و عالمان؛ همچنین ایجاد مراکز علمی و هنری سهم عمده‌ای در پیشرفت و ترقی این شهر در آن زمان داشته است.

وجود مردان بزرگی مانند ابن بابویه متکلم بزرگ شیعی در این زمان، در این شهر و مرکز تجارت داخلی، موجب شد که ری به نقطه اوج ترقی و کمال فرهنگی، هنری و تجاری خود برسد. اما پیشرفت آن خیلی طول نکشید؛ زیرا محمود غزنوی در اواخر عمر خود و بعد از وفات سیده خاتون به ری حمله کرد. بدخواهی او از شیعیان، موجب اذیت و آزار اهالی این شهر گردید.

زمانی که محمود، ری را تصرف کرد به کتابخانه بزرگ و معروف آن که به نوشته مورخان اسلامی دارای بیش از ۱۲۰۰۰ جلد کتاب مذهبی و فلسفی شیعه بود، دست یافت و آن را به آتش کشید. بعدها ری در سال ۴۳۴ هـ‌ق به‌دست سلجوقیان فتح شد، سپس طغرل سلجوقی با تشریفات خاصی به ری آمد و فرمان داد پایتخت از نیشابور به این شهر منتقل گردد. در آن زمان طبق فرمان طغرل، چند بنای جدید ساخته شد که یکی از آن‌ها برج طغرل است و هنوز در شرق شهر ری پابرجاست. یکی دیگر از مصادیق پیشرفت و ترقی آن دوران کثرت مدارس علمی این شهر است. در آن زمان (ملک‌شاه) شیخ عبدالجبار بن عبدالله بن علی المقری رازی مدرسه‌ای را برای شیعیان احداث کرد که آن ۴۰۰ شاگرد داشت. همچنین مدرسه بزرگ تاج‌الدین محمد کیکی، در یکی از محله‌های شیعه‌نشین ری ساخته شد.

در حال حاضر بعد از سپری شدن قرن‌ها بر اثر حمله مغول، زلزله‌های ویرانگر، تخریب و بازسازی آن‌ها از این همه ابنیه و آثار علمی و فرهنگی گذشته هیچ چیزی بر جای نمانده و حتی محل دقیق آن‌ها در دل این شهر تاریخی مشخص نیست. گویا با افول عظمت گذشته این شهر، این آثار در دل خاک گم شده‌اند.

در تاریخ مغول آمده است که ایلخانان مغول، شهر ری را به عنوان شهر تفریحی خود انتخاب کرده بودند. با روی کار آمدن سلسله صفویه که منادیان حکومت شیعی بودند و چون شهر ری به عنوان شهری مذهبی تلقی می‌شد، رفت و آمد شاهان این سلسله، به این شهر ارزش دیگری داد؛ ولی با انتخاب قزوین و پس از آن اصفهان در مرکز ایران به‌عنوان پایتخت و توسعه و ترقی آن‌ها، همچنین دست نامردمی و بی‌مهری‌ها در حمله افغان‌ها و به‌خصوص حکومت افشاریه که پیشرفت خود را در برقراری مالیات‌های سنگین و جنگ و گریز می‌دانستند، بیش از پیش این شهر رو به سراشیبی نهاد. اما با همه تنزل در زمان زندیه، ری یکی از ۱۶ ولایت ایران بود و دارالخلافه ری نامیده شد. حاکمی از طرف مرکز بر آنجا حکومت می‌کرد و هر سال ۱۲۰۰۰ تومان مالیات می‌پرداخت.

در زمان قاجاریه شهر ری به عنوان یک شهر مذهبی قلمداد می‌گردید، در زمان ناصرالدین شاه، اولین راه‌آهن تهران ـ شهر ری ساخته شد تا تردد و مسافرت آن آسان‌تر انجام گیرد. در زمان مشروطه حرم مطهر عبدالعظیم(ع) محل تجمع مشروطه‌گران و روحانیون بلند مرتبه آن دوران شد.

با روی کار آمدن حکومت پهلوی و با رسوخ هر چه بیشتر فرهنگ غربی در شهرهای ایران به خصوص تهران که با پیشرفت‌های تکنولوژی جهان، به‌صورت شهری مدرن درآمده بود، شهر ری که هنوز بافت قدیمی و فرهنگ اصیل خود را حفظ کرد، در حاشیه زندگی شهرنشینی قرار گرفت.

بعد از مرگ رضاخان جسدش در شهر ری و در کنار مرقد مطهر حضرت عبدالعظیم(ع) دفن شد. آرامگاه باشکوهی در آن محل بنا گردید و کوششی در جهت احداث پارک و خیابان‌های وسیع اطراف آن شد. از معروف‌ترین آن‌ها خیابان آرامگاه و پارک آرامگاه را می‌توان نام برد. در اواخر حکومت پهلوی با اوج‌گیری مهاجرت روستاییان، حاشیه‌های تهران با احداث زاغه‌های و حلبی‌نشین‌ها، خانه‌های بی‌قواره و خارج از ساختار شهری روبه رشد نهاد. شهر ری نیز که در جنوب تهران قرار داشت، شروع به رشد و توسعه در راستای این‌گونه بناها کرد.

در اوایل انقلاب اسلامی ایران، این مهاجرت بیش از پیش ادامه یافت تا آنجا که شهر ری به تهران وصل شد و بیش از ده‌ها روستا و قریه در اطراف آن رشد و توسعه یافت. به‌همین علت بر مشکلات و معضلات شهری شهر ری افزوده شد. در حال حاضر این منطقه با طرح‌های در دست اجرا به‌خصوص طرح گسترش اطراف صحن حرم مطهر حضرت عبدالعظیم(ع) هویتی تازه گرفته است.

پدیده

زبان گویا و گوش شنوای شورایاری‌ها

شورایاران

رسانه‌های متعددی در حوزه‌های اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی و سیاسی در کشور وجود دارند. بررسی ها نشان می‌دهد با توجه به فعالیت ۱۵ ساله شورایاری‌ها به عنوان اصلی‌ترین ارکان تشکیل حکومت محلی، رسانه تخصصی‌ای در این زمینه وجود ندارد. به همین دلیل است که در سال‌های فعالیت و تلاش شورایاری‌ها به عنوان نخستین مدیران محلی؛ صدای آنها هیچگاه به گوش مدیران و اعضای شورای شهر به عنوان گردانندگان شهر نرسیده است. «پدیده شهر» آمده است تا حلقه وصل بین شورایاری‌ها، شورای شهر، مدیران شهری، شهروندان و سایر دستگاه های نظارتی و خدماتی در پایتخت باشد. آمده‌ایم تا سال‌های بی توجهی به شورایاری‌ها را جبران کنیم. آمده‌ایم تا زبان گویا و صدای شورایاری‌ها باشیم چرا که اعتقاد داریم شورایاران دیده‌بانان این کلانشهر هستند.

«پدیده شهر» رسانه محلات، شورایاری‌ها و شهروندان مسئول است. رسانه‌ای که با طرح مباحث به صورت علمی و کارشناسی در نظردارد تصویری اصولی و منطبق با استانداردهای جهانی نشان دهد.

آنچه ما از شما می‌خواهیم

برای برقراری ارتباط دو سویه لازم است تا شورایاری‌ها «پدیده شهر» را ازآن خود بدانند. ما پای درد دل‌های شما می‌نشینیم. لازم است اخبار، اطلاعات، اولویت ها ، مشکلات و دغدغه‌های محله خود را در قالب پیام، یادداشت، برای تهیه گزارش به ما اطلاع دهید. عکس‌هایی که شما از موضوعات محله خود تهیه می‌کنید حتما جایگاه ویژه‌ای در هفته نامه خواهد داشت و می‌تواند آغازگر یک جریان تاثیرگذار در هفته نامه «پدیده شهر» وسایر رسانه‌های مکتوب ، دیداری و شنیداری شود.مطالب خود را به آدرس ایمیل: salari.abedin@gmail.com ارسال و یا با شماره های ۸۸۳۲۰۶۵۴-۰۹۱۲۲۲۵۷۸۹۷ تماس بگیرید.

«پدیده شهر» در نظر دارد تا بعد از انتشار هر شماره یک نسخه از آن را به صورت رایگان به آدرس پستی شورایاران ارسال نماید. بنابراین ضروری است تا با یک تماس کوچک و یا ارسال پیامک به شماره موبایلی که در بالا آمد، نام و نام خانوادگی، آدرس دقیق پستی، کدپستی، نام محله‌ای که شورایار آن هستید را به ما اطلاع دهید. از همین امروز اقدام کنید تا خانواده بزرگ شورایاری‌های شهر تهران بتوانند با «پدیده شهر» به عنوان تنها رسانه این قشر زحمت‌کش به هم نزدیک شوند.

نصب کارت خوان و راه‌اندازی «کال سنتر» برای تاکسی‌های پایتخت

رئیس سازمان تاکسیرانی شهر تهران از نصب دستگاه‌های کارت خوان و اجرای پروژه کال سنتر برای تاکسی‌های پایتخت خبر داد. میثم مظفر در مورد سرانجام نصب دستگاه‌های کارت‌خوان در تاکسی‌ها، با بیان اینکه به زودی این مهم به صورت پایلوت در برخی خودروها انجام می‌گیرد؛ گفت: بانک شهر متعهد به خرید تجهیزات لازم برای اجرای این طرح شده است و تا پایان شهریور ماه این طرح به صورت پایلوت انجام می‌شود. وی همچنین از راه‌اندازی سامانه «کال‌سنتر» در تاکسیرانی پایتخت تا پایان سال خبر داد و با بیان اینکه به دنبال آن هستیم که عرضه و تقاضای سفر را به صورت سیستماتیک و هوشمند در شهر تهران و در ناوگان تاکسیرانی مدیریت کنیم، ادامه داد: «کال‌سنتر» تاکسیرانی از طریق اپلیکیشن موبایل فعالیت کرده و براساس آن نزدیک‌ترین تاکسی را به نزدیک‌ترین مسافری که تقاضای تاکسی دارد وصل می‌کنیم.

instageram:padidehshahrweekly telegram:@padideshahr www. padidehshahr.com August 13 , 2016 ۱۲صفحه سال سوم دوره جدید، شماره: ۳ شنبه ۲۳ مرداد ۱۳۹۵

دلیل قناعتی برای انصراف از پیگیری تخلف پروژه هتل اسپیناس؛

به‌خاطر منافع شهر کوتاه آمدم

ادامه از صفحه ٤

از طرفی من همراهی نداشتم و از طرفی هم رویکرد ملی داشتم که کشور در حوزه اقتصادی آسیب نبیند. بنابراین صحبت‌های آقای سلطانی‌فر را قبول کردم. در جلسه شورا گفتم با توجه به توصیه آقای سلطانی‌فر با وجود اینکه از نظر فنی و شهرسازی قانع نیستم؛ ولی برای اینکه کشور و اقتصاد شهر آسیب نبیند، به این نتیجه رسیدم که کوتاه بیایم.

در دی‌ماه سال ۹۳ در مورد وضعیت بازنشستگان شرکت واحد تذکر دادید. این تذکر به کجا رسید؟

کارکنان بازنشسته شرکت واحد نزدیک به ۱۷ میلیارد تومان طلب داشتند. با پیگیری‌هایی که انجام دادیم توافقی بین شرکت اتوبوسرانی، سازمان بازنشستگی شهرداری تهران و معاونت برنامه و بودجه انجام شد. آقای قالیباف این مبلغ را پرداخت کردند و بازنشستگان حقوق و مطالباتشان را دریافت نمودند.

در اسفندماه ۹۳ در مورد عدم تعریض خیابان ۲۰ متری افسریه تذکر دادید، این تذکر به کجا رسید؟

در ۲۰ متری افسریه به‌خاطر حجم تردد از غرب به شرق و بالعکس و اضافه شدن خط تندرو (BRT) محدوده بار سنگین ترافیکی داریم. وقتی خط تندرو اضافه کردند، خواستند خیابان را تعریض کنند. یکسری از مغازه‌ها و خانه‌ها را خریدند و تخریب کردند. یکسری را هم نخریدند که این خرابه‌ها در کنار مکان‌های آباد برای شهروندان ایجاد مشکل کرده است؛ چون در محلی که خرابه باشد، معتادان جمع شده و باعث دزدی و... می‌شوند. من بازدیدی از آنجا داشتم و طی سخنرانی که در مسجد آنجا انجام دادم، مردم دغدغه‌هایشان را مطرح کردند که یا اجازه دهند مردم به خانه‌های خودشان برگردند یا کل مسیر را بخرند. تذکری در این خصوص به شهرداری دادم، جواب تذکر این بود که بودجه‌ای برای این کار نداریم. در سال‌های بعد لحاظ می‌کنیم و متأسفانه هنوز این اتفاق نیفتاده است.

با پایان سال ۹۳ و دومین سال حضور در شورا، چه تغییراتی در نگرش و کارکردتان اتفاق افتاد؟

شورا در پایان سال دوم به تجربه و بلوغ بهتر رسیده بود. تذکرات و مطالبات منطقی‌تر شده بود. شناخت کافی از وضعیت شهرداری و توانمندی‌هایش به‌دست آمده بود. عقلانیت جای احساسات را گرفته بود. اعضا واقعی‌تر بررسی و تصمیم‌گیری می‌کردند. این روند نشان می‌داد در این دو سالی که سپری شده، تجربه و مطالعات در تصمیمات آن‌ها خیلی اثرگذر بوده است. به‌خصوص در کمیسیون عمران که بودیم بحث‌ها دقیق‌تر شده بود و به‌سادگی از لوایح شهرداری در برنامه ۹۴ عبور نمی‌کردیم. همچنین بند به بند آن را بررسی و تحلیل می‌کردیم و این کمک کرد که نسبت به دوره‌های قبل دقیق‌تر بررسی کنیم. اگر دقت کنید در برنامه‌های ۹۴ نسبت به دوره‌های قبل آن از نظر کیفیت و کمیت و آنالیز دقت بیشتری وجود دارد. این نشان می‌دهد اعضای شورای شهر از تجربه گذشته برای بهبود آینده به‌خوبی استفاده کرده‌اند. اعضا یک خط‌کشی گذاشتند که نشان می‌داد ما داریم از برنامه ۵ ساله دوم از نظر کمی و نه کیفی انحراف پیدا می‌کنیم. از نظر کیفی با علم روز کارها بهتر انجام می‌شود و شهرداری، شورا و کمیسیون‌هایش به دنبال بالا بردن کیفیت خدمات و کارها هستند؛ ولی از نظر کمی با مشکل روبه‌رو شده‌ایم و آن هم به‌خاطر ضعف و رکود اقتصادی کشور است که بر اقتصاد شهری اثر گذاشته و درآمدهای ما پایین آمده و باعث شده از برنامه‌هایمان فاصله بگیریم.

در سال ۹۴ در خصوص تبدیل یک پهنه فضای سبز در خیابان شهید اندرزگوی واقع درمنطقه یک به ساختمان تذکر دادید. این تذکر به کجا رسید؟

در بازدیدی که از منطقه یک تهران داشتیم، فضای سبزی را دیدیم که در آن ساخت‌وساز انجام می‌شد. مشخصات ملک و پهنه را درآوردیم و در سیستم شهرسازی بررسی کردیم. متوجه شدیم که پهنه G (فضای سبز) است و در فضای آنجا نباید ساخت‌وساز انجام شود. پیگیری کردیم و به شهردار تذکر دادیم. البته شهرداری به نوعی از تذکر ما فرار کرد؛ چون می‌توانست ملک را بخرد، ولی نخرید. این پهنه مالک داشت و طبق قانون اگر پهنه G متعلق به کسی باشد، شهرداری باید آن پهنه را بخرد. اگر شهرداری نخرید، مالک نامه‌ای به شهرداری می‌نویسد تا ملک مرا بخرید و به شهرداری ۱۶ ماه برای خرید ملک مهلت داده می‌شود، در غیر این‌صورت به مالک اجازه ساخت‌وساز داده خواهد شد. بعد از ۱۶ ماه از ارسال این نامه توسط مالک به شهرداری، مالک برای کسب مجوز ساخت به شهرداری مراجعه کرد؛ اما نتوانست مجوز بگیرد. به دیوان عالی کشور مراجعه کرد و گفت طبق قانون من ۱۶ ماه پیش نامه زدم تا برای خرید این ملک که در طرح تفصیلی پهنهG اعلام کردید، اقدام کنید. اکنون ۱۶ ماه گذشته و من می‌توانم در آن ساخت‌وساز انجام دهم. البته شهرداری می‌توانست بخرد، ولی در این مورد کوتاهی کرد. ما هم نمی‌توانستیم به شهردار ایراد بگیریم؛ چون برای آن پهنه خاص بودجه تعریف نکرده بودیم. ما به شهرداری برای تملک برخی زمین‌های مورد نیازشان اعتبار داده بودیم، اما در آن ملک خاصی مشخص نشده بود. بنابراین این پهنه ساخته شد و اطراف این پهنه هم احتمالاً ساخته شود؛ زیرا شهرداری هنوز تملک نکرده است.

در تیرماه ۹۴ در مورد تخلف گسترده یک مجتمع تجاری اداری در منطقه یک به مقیاس ۳۲۶۰۰ مترمربع تذکر دادید و درخواست برخورد کردید. این تذکر به کجا رسید؟

در سال ۹۴ گزارشی برای ما آمد که ملکی پروانه ۵۶۰۰ متر داشته؛ اما ۳۲۰۰۰ متر ساخته است. البته ناظر آن می‌گوید ۳۸۰۰۰ متر. بررسی کردیم و دیدیم که شهرداری چنین تخلفی انجام داده است. تذکری را به شهردار دادیم. شهردار گفت؛ ما این ملک را مشارکت کردیم و درست است که در پروانه ۵۰۰۰ متر است، منتهی با مشارکت ما این متراژ ساخته شده است. ما گفتیم آیا اگر شهرداری بخواهد در جایی مشارکت کند یا خودش بسازد، نباید پروانه بگیرد؟ بنابراین نسبت به این موضوع تذکر دادیم و کماکان این تذکر در دستور کار ما است و رهایش نکردیم. این پرونده چون پروانه بالای ۵۶۰۰ متر ندارد، باید تماماً تصمیم‌گیری شود. آقای سالاری در کمیسیون ماده ۵، ۱۹۶۰۰ قلع و قمع زده است و از این ۱۹۶۰۰ تاکنون نزدیک به ۲۰۰۰ متر تخریب شده است و برای تخریب مابقی آن هم پیگیری می‌کنیم و پرونده همچنان باز است.

در آبان‌ماه سال ۹۴ به یک ملک را در منطقه یوسف‌آباد که ۵ طبقه مجوز قانونی داشته، ۳ طبقه شورای معماری مجوز داده و ۲ طبقه هم تخلف کرده است، تذکر دادید. این تذکر به چه نتیجه‌ای رسید؟

این مورد جزء تذکراتی است که پیگیری‌های آن در حال انجام است. پاسخ قانع‌کننده‌ای نشنیده‌ایم؛ ولی پیگیری‌های ما ادامه دارد.

شما در شورا دو مدل تذکر داشتید. یک مدل تذکر در خصوص موضوعات کلان و دیگر تذکرات مصداقی. همچنین جنابعالی از اعضایی بودید که تذکرات مصداقی‌تان زیاد بوده است. به جز چند مورد احساس کردم در اکثر موارد به دلایل مختلف به نتیجه ملموسی نرسیده‌اید. قضاوت من به عنوان یک مخاطب این است که اگر یکی از کارکردهای عضو شورا را مساله نظارت بدانیم، کارنامه تان در این بخش قابل دفاع نیست. قضاوت خودتان چیست؟

خیلی از تذکرات و موضوعاتی که بنده مطرح کردم، در کارنامه ارزیابی شما موجود نیست. تذکر ما در خصوص ۳۵ پرونده‌ای که بدون پروانه ساخته شدند، در لیست تذکرات شما نیست. وقتی در مورد این پرونده‌ها پیگیری می‌کردیم، آقای یزدانی شهردار منطقه یک گفت؛ درست است برخی از این تذکراتی که دادید به ذائقه ما خوش نمی‌آمد، ولی همین تذکر شما باعث شد که ما طی پروسه چند ماهه همه پرونده‌ها را پروانه‌دار کنیم و در منطقه از همان روز دیگر هیچ کس جرأت نمی‌کند، بدون پروانه شروع به کار کند. درست است برخی تذکرات ما ادامه نیافت یا آن‌طورکه می‌خواستیم خروجی نگرفتیم؛ ولی همین تذکرات از تکرار برخی موضوعات مشابه جلوگیری کرده است. شاید آن تذکر ساخت‌وساز پهنهG در منطقه یک به سرانجام نرسید؛ ولی دیگر در این منطقه شاهد چنین ساخت‌وسازی نبودیم. ما دیگر در مرکز شهر شاهد تخلفی مانند پاساژ علاءالدین نیستیم؛ چون متخلفان متوجه شدند ما نظارت می‌کنیم. تخلفاتی هم که در حال حاضر انجام می‌دهند، از نوعی است که ما هنوز کشف نکردیم و افشا نشده و جزء مطالبات و پیگیری‌های ما قرار نگرفته است.

یکی از کارویژه‌های هر عضو شورا این است که در فرایند قانونگذاری و تدوین مقررات مشارکت فعالانه داشته باشد. جنابعالی در این حوزه چه نقشی داشتید و در تدوین کدام پیشنهاد، قانون و آیین‌نامه خاص که ناظر به حل مسائل شورا، شهرداری و یا شهر تهران باشد، همکاری و مشارکت داشتید؟

یکی از دغدغه‌های بزرگ ما در شهر تهران بحث مدیریت یکپارچه شهری است که اگر این مسئله حل شود، کمک بسیاری به مدیریت و توسعه شهری در همه ابعادش می‌کند. من سعی کردم برای حل این مسئله در هر فضایی که می‌توانم ورود پیدا کنم و از هر ظرفیتی برای اجرای آن استفاده نمایم. کارگروهی تشکیل دادیم که آقایان دنیامالی، سالاری، حکیمی‌پور و خانم راستگو و آقای حافظی و تعدادی دیگر از اعضای شورا عضو آن هستند. ما در این کارگروه در کنار مجمع تشخیص مصلحت نظام بر روی طرح مدیریت یکپارچه شهری کار می‌کنیم و از ظرفیت مجمع استفاده می‌کنیم تا از این طریق پیشنهادهای کارشناسی شده خود را به دبیرخانه مجمع منتقل کنیم، سپس از طریق دبیرخانه پیشنهادات را پالایش کرده و به محضر مقام معظم رهبری ارسال می‌کنیم و تا از حدود اختیارات حضرت آقا برای ابلاغ این طرح استفاده نماییم. ۲۰ دستگاه دولتی در سطح تهران هستند که کارشان مرتبط با مدیریت شهری است، چون آن‌ها در قالب تصمیم‌گیری واحد قرار نگرفته‌اند باعث هزینه‌های سنگینی برای شهر تهران هستند. در حال حاضر در دبیرخانه مجمع تشخیص با یکی از معاونت‌های دکتر محسن رضایی این کار را پیش می‌بریم تا در نهایت با هماهنگی ایشان پیشنهاد به مجمع تشخیص داده و آنجا بررسی شود. همچنین به محضر مقام معظم رهبری ابلاغ شود. اگر ایشان قبول کنند، این یک حرکت عظیم و انقلابی در بحث مدیریت یکپارچه شهری است که اولاً باعث صرفه‌جویی شده و اقتصاد مقاومتی می‌تواند عملاً خودش را در این موضوع نشان دهد. ثانیاً هماهنگی‌های بیشتری انجام می‌شود و فرد مقصر و غیرمقصر در مسائل و مخاطرات شهری معلوم می‌شود. مسئله آلودگی هوای شهر، حمل‌ونقل و مصرف آب و برق کنترل می‌شود و هزینه‌های زائدی که هر کدام از سازمان‌های مرتبط با این مسائل انجام می‌دهند، از بین می‌رود.

محاسبات کارشناسی نشان می دهد که هر عضو شورای اسلامی شهر تهران در مجموع چهار ساله کاری خود حداقل هزینه ای معادل ۵ میلیارد تومان برای شهر و مردم تهران دارد. جنابعالی به اندازه ۵ میلیارد تومانی که شهر تهران برای شما هزینه داده، خدمات به شهر تهران ارائه کرده‌اید؟

اگر تصمیماتی که گرفتم محقق می‌شد، می‌توانستم بگویم به این میزان خدمات به مردم ارائه دادم و به‌صورت قابل قبولی برای مردم و خدا جواب داشتم. الان هم نمی‌خواهم بگویم، جوابی ندارم؛ چون من کار خود را انجام دادم، اما ادامه طرح و تذکر و به نتیجه رسیدن آن تماماً دست من نبود. فکر می‌کنم تلاشم را کردم و وظیفه تذکری، نظارتی و قانونگذاری خود را انجام دادم. حالا اگر با این وقتی که گذاشتم، به جایی که می‌خواستم رسیدم یا نه، بخشی از آن در محدوده اختیارات و قدرت من نبوده است.

در این مدت تمام وقت در خدمت شورا بوده یا به شغل دیگری هم مشغول بوده‌اید؟

من بیشتر وقتم را در خدمت شورا بودم و گاهی که فرصت می‌کردم به دلیل علاقه‌ام به ورزش در هیئت بدنسازی، هفته‌ای دو روز عصرها و در حدود چند ساعت آنجا فعالیت می‌کردم.

در کجا تهران ساکن بودید و اکنون هستید؟

ما در منطقه یک زندگی می‌کردیم و حالا هم در همان جا زندگی می‌کنیم.

میزان دارایی شما در این مدت چه تغییری کرده است؟

خب، قطعاً وضع مالی من نسبت به شغل قبلی‌ام بهتر شده است. از حقوق بازنشستگی سپاه ماهیانه حدود ۲/۵ میلیون تومان می‌گرفتم و در حال حاضر از شورا ماهیانه حدود ۵ میلیون و ۶۰۰ هزار تومان می‌گیرم. به علاوه اینکه در کمیسیون ماده ۱۰۰ هم هستم و گاهی از آنجا مبالغی برای هر پرونده دریافتی می‌کنم. زندگی را با همان حقوق بازنشستگی می‌گذرانم. این مبالغ دریافتی از شورا و کمیسیون را پس‌انداز می‌کنم و در این مدت ماهیانه حدود ۶ میلیون پس‌انداز داشته‌ام.

در این بخش به نقد کلی عملکرد شورای شهر تهران می پردازیم. برداشت من این است که در ۳ سال گذشته نظارتی که از طرف شورای شهر در تهران اعمال شده، واجد خصلت زیر است. این نظارت عمدتاً انفرادی و غیرسیستمی بوده؛ یعنی شما یا هر عضو دیگر شورا بر اساس اطلاعات و تجربه کاری گذشته خود نسبت به موضوعی در شهر تهران حساسیت نشان داده و در مورد آن تذکر دادید. اما هیچ‌گاه نظارت بر مدیریت شهری و شهرداری تهران از حالت انفرادی خارج نشده و به یک نظارت سیستمی ، هدفمند و کارا تبدیل نگردیده است. به عنوان مثال زمانی جایی آتش‌سوزی رخ داده یا به شما پلاکی گفته شده که در آن تخلفی صورت گرفته و یا جایی اتوبوسی تصادف کرده و امثال اینها آنگاه اعضای شورا به مساله ورود کرده اند، اما چیزی به اسم نظارت جامع شورای شهر تهران بر شهرداری نداریم. شما چقدر با این مورد موافق هستید و اگر موافق نیستید استدلالتان چیست؟

با این مسئله موافقم. مشکلی که در سیستم اداری یا ساختاری مدیریت شهری و رابطه شورا و شهرداری وجود دارد، این است که نظارت آیا خوب بوده یا بد! اگر خوب بوده چه خروجی داشته است و اگر هم بد بوده، به چه نقاطی رسیده‌ایم. در بحث نظارت باید گفت که جاهایی توفیقاتی داشتیم که اثرات خوبی داشته است و نباید از آن غافل شویم و بی‌انصافی کنیم. برای مثال وقتی بحث ۳۵ پرونده در منطقه یک درخصوص ساختمان‌های بدون پروانه بررسی شد، شهردار منطقه از این امر استقبال کرد و گفت: «از آن روز دیگر همه نواحی و مسئولان حساس شده‌اند. هنگامی‌که فردی اقدام به ساخت می‌کند تا فرایند قانونی را برای تکمیل پروانه انجام ندهد، مجوزی داده نمی‌شود». به این ترتیب شهردار از نظارت ما استقبال کرده و تأکید نمود که هیچ ملکی بدون مجوز در منطقه یک ساخته نمی‌شود.

مثال دیگر درباره نظارت؛ پروژه‌هایی مانند علاءالدین یا اسپیناس است که شورا حساسیت نشان داد و شهرداران مناطق هم همراهی کردند. احساس کردند که نمایندگان شورای شهر نسبت به تخلفات ساختمانی تیزبین هستند. البته ادعا نمی‌کنم که تخلفات صفر شده، ولی اندکی رعایت قوانین بیشتر شده است. در حوزه عمران به نظر من بیشتر مناطق شهرداری تهران در ضوابط طرح تفصیلی حرکت نمی‌کنند. آمار رسمی کمیسیون ماده صد نشان می دهد که در سال ۹۴، ۱۴۶۰۰ تخلف به این کمیسیون ارجاع شده است. یعنی اگر میانگین بگیرید برای هر منطقه بالای ۶۰۰ تخلف وجود دارد. این نشان می‌دهد هیچ کدام از مناطق طرح تفصیلی را رعایت نمی‌کنند. سال ۹۴ که رکود ساخت مسکن داشتم، هر منطقه ۶۰۰ مورد تخلف داشته است. به‌طور کلی اعضای شورای شهر نسبت به این تخلفات کم توجه هستند. چند نفر هم هستند که حساسند؛ ولی با سه، چهار نفر کار پیش نمی‌رود! یک عزم کلی و یک وحدت رویه می‌خواهد

در پروژه اسپیناس شورای معماری منطقه بدون برنامه و در قالب کمیسیون شورای معماری به مالک مجوز ساخت ۳ طبقه داده بود که در پروانه ساخت نبود و رأی کمیسیون ماده ۵ را هم نداشت. بنابراین ۳ طبقه تخلف انجام داده بود. با تذکری که دادیم و پیگیری‌هایی که انجام شد، تذکر را تبدیل به سؤال کردیم. وقتی بخواهید طرح سؤال را به استیضاح بکشید باید ۱۱ امضا جمع کنید؛ اما من متوجه شدم که ۱۱ امضا نمی‌توانم جمع کنم. متأسفانه اعضای شورای شهر می‌دانستند که حق با من است؛ ولی به‌جای اینکه در این تذکر با من همراهی کنند و شهردار تهران هم طبق قانون پاسخ گوی طرح سؤال من باشد، ۱۹ نفر از اعضای شورای شهر بر علیه من صحبت کردند

وضع مالی من نسبت به شغل قبلی‌ام بهتر شده است. از حقوق بازنشستگی سپاه ماهیانه حدود ۲/۵ میلیون تومان می‌گرفتم و در حال حاضر از شورا ماهیانه حدود ۵ میلیون و ۶۰۰ هزار تومان می‌گیرم. به علاوه اینکه در کمیسیون ماده ۱۰۰ هم هستم و گاهی از آنجا مبالغی برای هر پرونده دریافتی می‌کنم. زندگی را با همان حقوق بازنشستگی می‌گذرانم. این مبالغ دریافتی از شورا و کمیسیون را پس‌انداز می‌کنم و در این مدت ماهیانه حدود ۶ میلیون پس‌انداز داشته‌ام

مهدی چمران، رئیس شورای شهر تهران خبر داد:

تدوین آیین نامه نمای ساختمان‌های پایتخت

رئیس شورای اسلامی شهر تهران گفت: تهران به شهری بی‌هویت تبدیل شده است چرا که نیمی از سازنده‌ها از نمونه‌های موجود در کشورهای دیگر تقلید می‌کنند ونمای ساختمان‌ها به صورتی ناهمگون ایجادشده است.

مهدی چمران به تاکیدات مقام معظم رهبری پیرامون استفاده از معماری ایرانی - اسلامی در بناها و ساختمان‌های جدید، اشاره کرد و افزود: ایشان تاکید دارند؛ معماری شهری باید به گونه‌ای باشد که انضباط و آرامش شهری را در بر داشته باشد.

وی با بیان اینکه بر همین اساس در دور چهارم شورای شهر موضوع معماری و منظر شهری را پیگیری کردیم، ادامه داد: نظام‌نامه معماری ایرانی - اسلامی در کمیسیون شهرسازی و معماری مطرح شده است که باید آیین نامه‌ای مشخص برای اجرایی شدن آن تدوین شود تا نمای ساختمان‌ها همان گونه که نقشه و سازه در صدور پروانه اهمیت دارد، مورد توجه قرار گیرد.

رئیس شورای شهر با اشاره به اینکه در دور دوم شورای شهر سه مصوبه درمورد سیما و منظر شهری و همچنین مشوق‌هایی برای سازندگان بناها با معماری ایرانی - اسلامی داشتیم، عنوان کرد: اگر چه در آن زمان این مصوبات به دلایلی اجرایی نشد اما در شورای سوم این مصوبات تکمیل و تا حدودی نیز اجرایی شد.

چمران با تاکید بر اینکه طراحی و ساخت بنا باید مورد توجه قرار بگیرد، بیان کرد: این موضوع باید از همان ابتدای امر طراحی و برنامه‌ریزی شود چرا که در غیر این صورت شاهد بناهای بی‌هویتی در شهر خواهیم بود.

وی با اشاره به اقدامات غیر اصولی در زمینه طراحی بناهای جدید یادآور شد: امروز شاهدیم که در ابتدا داخل ساختمان طراحی و پس از آن درباره طراحی نما تصمیم گیری می‌شود.

رئیس شورای اسلامی شهر تهران با تاکید بر اینکه برخی از بناها برای فخر فروشی صاحبان آن به دیگران ساخته شده‌اند، تاکید کرد: بسیاری از این بناها شایسته معماری اصیل ایرانی نیست این در حالی است که معماری ما سابقه تاریخی دارد به طوری که می‌توان آن را از بزرگترین نمادهای فرهنگ و تمدن کشور دانست.

رحمت‌الله حافظی، رئیس کمیسیون سلامت و محیط زیست شورای شهر تهران:

سرمایه‌های شهر نباید فروخته شود

رئیس کمیسیون سلامت، محیط زیست و خدمات شهری شورای شهر تهران، با بیان اینکه نباید برای تامین مالی شهر تهران سرمایه‌های شهر فروخته شود، گفت: ریخت و پاش‌های گسترده شهرداری تهران تمامی ندارد، اداره کنونی شهر تهران با هزینه بالایی در حال انجام است.

رحمت‌اله حافظی افزود: بارها ذکر شده که مدیران شهرداری نباید در پشت درهای بسته برای شهر و شهروندان تصمیم‌گیری کنند و باید از طریق ارتباط بیشتر با شورایاری‌ها به نظرات شهروندان احترام گذاشته شود.

وی ادامه داد: تجربه سه سال حضور بنده در شورای شهر تهران، موید این است که هر جا ایستادیم، مطالعه انجام دادیم و مطالبه کردیم، به پیروزی رسیدیم. نمونه عینی این موضوع، فروش شهروند و شهر آفتاب است که با وجود در دستور قرار گرفتن فروش این دو سرمایه شهری، به دلیل ایستادگی و مخالفت اعضای شورای شهر تهران فعلا منتفی شده است.

رئیس کمیسیون سلامت، محیط زیست و خدمات شهری شورای شهر تهران با بیان اینکه نباید به دلیل سوءمدیریت در اقتصاد و اداره شهر، سرمایه‌های شهر فروخته شود، بیان کرد: شهرداری تهران برای تامین هزینه‌هایش از بانک شهر ۵ هزار میلیارد تومان وام گرفته است و امروز برای بازپس دادن این وام، قصد دارد بخشی از سهام شرکت شهروند و شهر آفتاب را واگذار کند.

حافظی یادآور شد: مصوبه شورای سوم شورای شهر تهران مبنی بر فروش شرکت شهروند در این دوره شورای شهر لغو شد، اما شهرداری تهران درصدد فروش سهام این مجموعه است از این رو شنیده می‌شود که شهرداری تهران طی هفته گذشته با تعدادی از اعضای شورای شهر جلساتی داشته تا با ارجاع مجدد لایحه فروش سهام این مجموعه به صحن، موافقت شورا را جلب کند.

وی با بیان اینکه ریخت و پاش‌های گسترده شهرداری تهران تمامی ندارد، تاکید کرد: اداره کنونی شهر تهران با هزینه بالایی در حال انجام است. تعداد پرسنل شهرداری تهران در ۱۰ سال گذشته از ۲۸ هزار نفر به بیش از ۶۰ هزار نفر رسیده است و هم اکنون شهرداری برای پرداخت حقوق کارکنان خود در هر ماه بالغ بر ۲۵۰ میلیارد تومان هزینه می‌کند.

حافظی با اشاره به اینکه هزینه نگهداشت شهر تهران بالا است و دو تا سه برابر، بیش از قیمت واقعی است، تاکیدکرد: برگزاری همایش‌ها و نشست‌های پرهزینه به جز تحمیل بار مالی سنگین، فایده دیگری ندارد. متاسفانه شاهد هستیم که شهرداری به موضوع مدیریت مصارف هزینه‌های جاری و عمرانی بی‌توجهی می‌کند؛ به طوری که حتی در لایحه بودجه سنواتی نیز تبصره‌های مربوط به اقتصاد مقاومتی را حذف کرده است.

برای دریافت رایگان هفته‌نامه «پدیده شهر» آدرس کامل پستی خود را به ایمیل نشریه ارسال فرمایید.

پدیده هفته‌نامه

۱۰ مهمان هفته

instageram:padidehshahrweekly | telegram:@padideshahr | www. padideshahr.com | August 13 , 2016 | ۱۲صفحه | سال سوم | دوره جدید، شماره: ۳ | شنبه ۲۳ مرداد ۱۳۹۵

محسن سرخو، رئیس کمیته حمل نقل شورای شهر تهران خبر داد:

«LRT» مدل جدید حمل نقل عمومی تهران

رئیس کمیته حمل‌ونقل شورای اسلامی شهر تهران از برنامه ریزی برای پیوستن سیستم حمل و نقلی «LRT» به شبکه حمل‌ونقلی تهران خبر داد.

محسن سرخو، با تشریح عملکرد و برنامه‌های کمیته حمل‌ونقل شورای شهر تهران از بررسی برای حضور LRT در شـــهر تهران گفـــت: LRT یکی از مدل‌های حمل‌ونقل عمومی است که در برنامه‌ها به صورت محدودتر دیده شده بود و با وجودی که در طرح جامع این مدل اصلادیده نشده بود باید تلاش کنیم تا در طرح جامع جدید این موضوع را پیش‌بینی کنیم.

ســـرخو درباره نقاط استفاده از این شـــیوه حمل‌ونقلی ادامه داد: اکنون دو مسیر پر تردد انقلاب حد فاصل میدان آزادی و میدان امام حسین و خیابان ولیعصر حد فاصل میدان راه آهن تا میدان تجریش برنامه ریزی برای حضور این وسیله حمل‌ونقلی در حال بررسی کارشناسی است.

وی بیان کرد: با راه اندازی این سیستم خطوط BRT به مناطق غربی و شرقی تهران برای ارتقای شبکه حمل‌ونقلی این مناطق منتقل می‌شود.

رییس کمیته حمل‌ونقل شورا در خصوص مزایای این سیستم حمل‌ونقلی تاکید کرد: هر رام قطار دارای ۳ واگن اســـت و ظرفیتی دو و نیم برابر BRT دارد و با توجه به اینکه انرژی آن از برق تامین می‌شود فاقد آلایندگی است.

وی گفت: سیستم برق دهی LRT به گونه ای است که خطری را ایجاد نمی کند و با راه اندازی آن می توان میله های خطوط بی آرتی را جمع آوری کرد.

رئیس کمیته حمل‌ونقل شورای شهر تهران افزود: با توجه به اینکه وسیله حمل‌ونقلی آسایش بیشـــتری را برای مسافران فراهم می‌کند و همچنین سرعت بیشتری داشته و قابلیت زمان بندی برای مسافران را فراهم می کند پیش‌بینی می‌شود که این وسیله مورد استقبال قرار گیرد.

ســـرخو با بیان اینکه این پروژه باید در قالب قراردادهای BOT انجام شود، بیان کرد: برداشت ما این است که اگر این خطوط در مناطق مرکزی شهر راه‌اندازی شـــود علاوه بر کاهش آلایندگی شاهد افزایش رغبت مردم برای استفاده از حمل‌ونقل عمومی خواهیم بود.

وی در ادامه از بازنگری در طرح جامع حمل و نقل شـــهر تهران خبر داد و افزود: طرح جامع حمل‌ونقل و ترافیک تکلیف این حوزه را تا ســـال ۱۴۰۴ مشخص کرده است و بر همین اساس طرح پنج ساله دوم تدوین شده است.

به گفته سرخو؛ از آنجا که بر اساس مقتضیات مجبور هستیم تا سال ۹۷ از بخشی از این برنامه عبور کنیم بنابر این طرحی برای بازنگری طرح جامع تهیه شده اســـت که با تصویب آن کمی‌ها و کاستی‌های موجود در طرح کنونی پیش‌بینی شده و برای تصویب به شورای عالی ترافیک ارسال شود.

وی درباره توسعه مترو نیز توضیح داد: با توسعه مترو آلایندگی‌های حمل‌ونقل عمومی به صفر می‌رسد ولی هزینه‌های زیادی را دارد و زمان‌بر است.

محســـن سرخو با اشاره به اینکه بهترین حمل‌ونقل برای تهران استفاده از خطوط مترو است، گفت: ساخت و بهره‌برداری از هر کیلومتر مترو هزینه‌ای در حدود ۱۷۰ میلیارد تومان را در بردارد.

رئیس کمیته حمل‌ونقل و ترافیک شورای شهر تهران با اشاره به رایزنی با بانک شهر برای تامین اعتبارات مورد نیاز خطوط ۶ و ۷ متروی تهران اعلام کرد : امیدواریم تا سال آینده خط ۶ مترو تهران به بهره برداری برسد.

ســـرخو یادآور شد: در اوایل سال ۹۳، ۱۵۰ کیلومتر مترو احداث شد که بر اساس برنامه‌ریزی‌ها تا آخر سال ۹۷ باید به ۳۰۰ کیلومتر برسد.

وی درباره حمل‌ونقل اتوبوسرانی گفت: در سال ۹۳، ۶هزار و ۵۰۰ دستگاه اتوبوس داشتیم که ۲ هزار دستگاه آن فرسوده بود و باید تا پایان برنامه پنج ســـاله دوم یعنی در ســـال ۱۳۹۷ تعداد اتوبوس‌ها به ۹ هزار دستگاه بدون ناوگان فرسودگی برسد و در حال حاضر در حوزه اتوبوسرانی عقب‌افتادگی داریم.رئیس کمیته حمل‌ونقل و ترافیک شورای شهر تهران گفت: راهکارهای جبران عقب‌ماندگی در حوزه مترو و اتوبوسرانی استفاده از بخش خصوصی است و با استفاده از این طرح شرکت‌های اتوبوسرانی اتوبوس‌های نو و جدید را که آلایندگی کمتری نیز دارند در اتوبوسرانی استفاده می‌کند.

ســـرخو گفت: حمل‌ونقل عمومی در شهر به درستی تقسیم نشده است و در بعضی از نقاط از جمله غرب تهران با توجه به برج‌سازی‌های بسیاری که بدون پیوست حمل‌ونقل ایجاد شده است کمبود حمل‌ونقل عمومی احساس می‌شود. به گفته وی؛ در زمان ساخت‌وساز پیوست حمل‌ونقل عمومی برای پروژه‌های تجاری دیده نمی‌شود و همین موضوع موجب ترافیک‌های بسیار شـــده است. رئیس کمیته حمل‌ونقل و ترافیک شـــورای شهر تهران بیان داشت: در جلسه کمیته حمل‌ونقل شورای اسلامی شهر تهران نیز به این موضوع اشاره شده است که این خلأ باید حتماً پیش‌بینی و رفع شود. خطوط اتوبوسرانی در غرب تهران محدود است و بزرگراه‌های شرق به غرب مانند همت، خرازی و حکیم همواره با ترافیک سنگین مواجه هستند و موجب آلایندگی هوای شهر تهران می‌شوند.

سرخو ادامه داد: یکی دیگر از موضوعات طرح جامع کاهش آلودگی هوای شـــهر تهران که چند مصوبه دوفوریتی در این خصوص داشـــته است. وی گفت: فیلترگذاری بر روی سیستم‌های دیزلی باید تأمین و تمامی کامیون‌ها و قطارهایی که در شـــهر تهران تردد دارند از سیستم فیلتر استفاده کنند.

رئیس کمیته حمل‌ونقل و ترافیک شورای شهر تهران افزود: درختان و باغات تهران با توجه به توصیه‌های مقام معظم رهبری که در جلســـه با اعضای شورای شهر تهران بیان کردند اعضا نیز اهتمام جدی نسبت به حفظ باغات در شهر تهران دارند.

سرخو ادامه داد: در برنامه پنج ساله کاهش آلودگی هوا مورد توجه قرار گرفته است و در این راستا تاکسی‌های نو باید جایگزین تاکسی‌های فرسوده شوند و به جای خودرویی با سوخت بنزین خودروهای هیبریدی و یا گازسوز به عنوان تاکسی استفاده شود. وی گفت: بر اساس اعلام شرکت کنترل کیفیت هوای شهر تهران در روزهایی که افزایش آلودگی داریم مناطقی که بیشترین آلایندگی را دارند محدوده‌های طرح ترافیک است که خودروهای شخصی کمتر و موتورسیکلت‌ها بیشـــترین تردد را دارند. هر موتورسیکلت برابر ۸ خودرو آلودگی ایجاد می‌کند.

رئیس کمیته حمل‌ونقل و ترافیک شورای شهر تهران بیان داشت: موتورهای برقی طی برنامه پنج ساله باید جایگزین موتورسیکلت‌های معمولی شهر تهران شوند و جلسات متعددی در کمیسیون عمران در این خصوص برگزار شده است.

برگزاری ۱۲ نمایشگاه در شهر آفتاب تا پایان سال

مدیرعامل شرکت نمایشگاه‌های بین‌المللی شهرآفتاب خبر از برگزاری نمایشگاه‌های تخصصی سایر کشورها در این مجموعه نمایشگاهی داد. محمد سیدی با اعلام این خبر گفت: طبق یک برنامه ریزی مدون؛ تا پایان امسال بیش از ۱۲ نمایشگاه تخصصی و غیر تخصصی در مجموعه نمایشگاهی شهرآفتاب برگزار خواهیم کرد. وی با بیان اینکه امکان دارد تعداد برگزاری نمایشگاه ها در سال جاری بیشترنیز شود، افزود: نمایشگاه‌ها طبق تاریخ از پیش تعیین شده در تمامی حوزه‌ها برگزار می‌شوند. سیدی با اشاره به اینکه برگزاری نمایشگاه‌های تخصصی و بین‌المللی را در حوزه های قطعات خودرو ، پلاستیک و صنایع چوب در دستور کار داریم، ادامه داد: همچنین در نیم سال دوم شاهد برگزاری نمایشگاه‌های بین‌المللی و ملی در مجموعه نمایشگاهی شهرآفتاب خواهیم بود. مدیرعامل شرکت نمایشگاه‌های بین‌المللی شهرآفتاب با تاکید بر اینکه با تعاملات گسترده به برگزاری هرچه بهتر و با کیفیت تر نمایشگاه ها خواهیم پرداخت، بیان کرد: سعی شده است که فضایی کاملا وسیع و مجهز در اختیار غرفه‌داران قرار داده شود.

پاسخ قناعتی درباره انگیزه پیگیری تخلف ساخت طبقات مازاد مرکز تجاری علاءالدین؛

تخریب علاءالدین؛ درس عبرتی برای سایر متخلفان

و شهرسازی و بحث پروژه‌های نیمه تمام هم باید گفت کارهای خوبی صورت گرفته اســـت. برای مثال وقتی پروژه زیرگـــذر جوادیه را پیگیری کردیم، در دســـتور کار قرار گرفت و انجام شد. مورد دیگر مترو اســـت که پیگیری شـــد و در ادامه دیدیم که اعتبارات لازم را دادند. بنابراین احساس می‌کنم به عنوان نماینده مردم، ناظر بر عملکرد مدیریت اجرایی و قوانین و مقرراتی که برای شهر وضع شده، انجام وظیفه کرده‌ایم.

این موارد همه نکات مثبت بود، کمی هم در مورد نقاط ضعف بحث نظارت صحبت کنید و در این رابطه راهکارتان چیست؟

پیگیری من ۵۰ درصد تأثیرگذار بوده و توفیقاتی داشـــته اســـت؛ اما درصد باقی مانده را می‌توان ناشی از ایرادات سیستم و ساختار دانست، زیرا ما تلاش خود را خواهیم کرد. در سیستم دولت اگر وزیـــری در چارچوب لازم حرکت نکند و تخلفی کند، نمایندگان مجلس او را استیضاح می‌کنند. بنابرایـــن وزیر در برابر نمایندگان باید پاســـخ‌گو باشد. مثلاً اگر هواپیمایی سقوط کند، وزیر راه را استیضاح می‌کنند، نه رئیس جمهور را! نمایندگان مطرح می‌کنند که رئیس‌جمهور ۱۰۰۱ خدمات و یک ایراد هم داشـــته اســـت. بنابراین به خاطر ســـقوط یک هواپیمـــا که رئیس جمهـــور نباید عوض شـــود؛ اما در چارچوب ساختاری مدیریت شهری وضعیت این‌گونه نیست. وقتی می‌گوییم شـــهردار منطقه یک تخلف کرده و باید پاسخ‌گو باشد، به جای شهردار، آقای قالیباف می‌آید. خب هنگامی‌که ایشان می‌آیند من به عنوان نماینده مردم بایـــد از موضوع دفاع کنـــم. در ابتدا تذکر می‌دهم، بعد طرح ســـؤال می‌کنـــم و به صحن مـــی‌آورم؛ اما چه اتفاقی می‌افتـــد؟ ۲۱ نفر علیه من حرف می‌زنند و می‌گویند قالیباف را نباید به خاطر عمل یک شهردار عزل کنید. آقای قالیباف پارک، ساختمان، تونل و اتوبان‌هایی ساخته، حالا یک ایراد هم در پروژه اســـپیناس دارد. بنابراین شما نباید به خاطر آن ایشـــان را مواخذه کنید. البته درست هم می‌گویند. من چند وقت پیش به آقای قالیباف و معاونان ایشان گفتم که پرونده‌ای که پیگیری می‌کنم، انصافاً شـــاید هیچ ربطی به قالیباف نداشـــته باشد؛ زیرا شـــهردار منطقه‌اش تخلف کرده، ولی بحـــث قالیباف میاد جلو! برای چـــی؟! اینجـــا نمایندگان مجلس باید ســـاختار مدیریت شـــهری و قوانین را تغییر دهند؛ زیرا به تغییر ساختار نیازمندیم. به طور مثال اگر رئیس سازمان بهشت زهرا تخلف کرده، وی را در صحن بیاوریم و برخورد کنیم. آن موقع است که شهردار و سایر سازمان‌ها خود را محدود به اجرای قوانین می‌کنند. قدرت نظارتی شورا اثرگذار شده و خود را نشان می‌دهد.

وقتی موضوعی را پیگیـــری می‌کنید و به نتیجه نمی‌رسید، چه کاری انجام می‌دهید؟

وقتی موضوعی را پیگیری می‌کنم و تذکرمان به نتیجه نمی‌رســـد، واقعاً نمی‌دانم چه کاری انجام دهم! الان حس نظارتی مـــن می‌گوید که پروژه اتوبان ۷۶ متری شـــهید بروجـــردی که قالیباف بودجه‌اش را پارسال ۱۴ میلیارد و امسال هم ۱۵ میلیارد گرفته، چرا یک سال و نیم خوابیده است؟ این پروژه دست آقای جاوید است، در حالی‌که باید آقای قالیباف پاسخ‌گو باشد! می‌شود با این پروژه قالیباف را عوض کرد؟ پروژه پل تقی‌آباد و طغرل نیز از نمونه‌های دیگر اســـت. در حالی‌که پول آن را گرفته‌اند؛ اما پروژه رها شده و هیچ کاری انجام نشده است. چه کسی باید پاسخ‌گو باشد؟ باید با مسئولان آن برخورد شود و اگر جوابی نداشتند، عزل شوند تا برای همه عبرت شود. این امر باعث می‌شود من هم که در شورای شهر هستم، انگیزه نظارتی و خدمتی‌ام بالا برود. بارها شده که برخی اعضا به من می‌گویند: «قناعتی بی‌خیال شـــو، با یه گل بهار نمی‌شـــه! با یه موضوعی که پیگیری می‌کنی اتفاقی نمی‌افته!»

نکته دیگراین اســـت اعضای شـــورای شهر و نماینده‌های مردم برای ایفای بهینه رســـالتی که مردم به دوششـــان گذاشـــتند، باید قدرت داشته باشند. قدرت در سیستم مدیریت شهری بد تعریف شـــده اســـت. یعنی وقتـــی یک نفر اشتباهی در شهرداری آب هم می‌خورد؛ وقتی می‌گویی کـــه چرا این اشـــتباه را انجام دادی؛ می‌گویند قالیباف می‌آید و جواب می‌دهد. اگر در آتش‌نشانی اشتباه رخ داده باشد، می‌گوییم بیایید جواب بدهید، می‌گویند قالیباف می‌آید جواب می دهد.

یکی از معیارهایی که می‌توان بر اســـاس آن راجع به میزان کارایی نظارت شـــورای شهر تهران قضاوت کرد، میزان عملیاتی شـــدن برنامه دوم توسعه است. به‌تازگی جلسه‌ای در شورا در خصوص میزان تحقق برنامه دوم توســـعه شهرداری برگزار شد .در آن جلسه عده‌ای گفتند اجرای برنامه تعطیل شده اســـت. عده‌ای دیگر اعتقاد دارند ۳۰ درصد برنامه اجرا شده، اما معاون برنامه‌ریزی شـــهردار تهران مدعی است که تا ۷۰ درصد این برنامه محقق شـــده اســـت. با توجه به وقت و هزینه زیادی که صرف تدوین و تصویب این برنامه شـــد ، می‌توانست بهترین معیار برای نظارت بر عملکرد مدیریت شـــهری باشد، اما عملا نه شورا توانست ساز و کار مناسبی برای نظارت بر میزان تحقق این برنامه تعریف کند، نه شهرداری خیلی خودش را در این زمینه پاســـخ‌گو می‌داند و بر عکس گاهی هم می‌بینید که در شورا لوایح و طرح‌هایی می‌آید که انگار نه انگار شهر تهران برنامه مفصل و میان مدتی دارد. زاویه نگاه شما به این موضوع چیست؟ علت آن را چه چیزی می دانید؟ و ایـــن برنامه چه فرجامی پیدا خواهد کرد؟

عدم تحقق درآمد مهم‌ترین دلیل این وضعیت اســـت. پیش‌بینی در برنامه ۵ ساله دوم این بود که ۹۵۰۰۰ میلیارد تومان درآمد داشته باشند؛ یعنی اگر میانگین بگیریم، تقریباً سالی ۲۰ هزار میلیارد تومان باید درآمد داشته باشیم. ما در سال ۹۳ حدود ۱۶ هزار و ۸۰۰ میلیارد تومان درآمد داشتیم. به‌طور کلی همه آن‌ها را که جمع کنید برای مثال به ۴۵ هزار تا می‌رسد. ما در سه سال نباید به ۴۵ تا برســـیم، بلکـــه باید به ۶۰ هزار تا برســـیم. یعنی ۱۵۰۰۰ میلیارد تومان کســـری داریم. این چیزی بوده که تازه روی کاغذ اســـت، در عمل هنوز توی حســـاب و کتاب سال ۹۳-۹۴ ورود پیدا نکردیم که آیا واقعاً برنامه‌هایی که تحقق پیدا نکرده، بحث جابه‌جایی برنامه بوده یا کسری بودجه؛ همین پروژه طغرل که در بودجه سال ۹۴ آمده، بعضی از آن‌ها هم مثل شهرآفتاب غیرضروری است. یک دفعه آمدیم ۱۸۰ میلیارد تومان بودجه جابه‌جا کردیم. خب این ۱۸۰ میلیارد تومـــان، یعنی چی؟ یعنی از ۱۰، ۲۰ مورد پروژه باید پول برداشته شود! شاید همان اعتبار شهید بروجردی و طغرل و... برای این پروژه هزینه شده باشد! جابه‌جایی‌ها به این صورت انجام می‌شود! مثلاً همین پول که برای پروژه شهر آفتاب هزینه می‌شـــد، بر اساس برنامه‌ای که برای آن تعریف شده بود. باید در ۵ سال آینده انجام میشد ؛ ولی یک‌دفعه این پول در سال ۹۴ هزینه شد. حالا درست است که در ســـال ۹۵- ۹۶ دیگر برای فاز اول شـــهر آفتاب بودجه‌ای داده نمی‌شـــود. می‌خواهم بگویم که این چنین موضوعاتی باعث شد که بعضی از طرح‌ها انجام نشود و نسبت به برنامه ۵ ساله مثل مترو و اتوبوس محقق نشود. مثلاً آن تعداد اتوبوس که می‌خواستیم نتوانیم تهیـــه کنیم. ۳۰ کیلومتر متروی که در ســـال پیش‌بینی کرده بودیم، نتوانیم محقق کنیم و...

برخی می‌گویند که شهرداری عملاً کتابچه برنامه را کنار گذاشـــته و یک دفعه طرح ضربتی مثل طرح ساماندهی مسایل منطقه ۱۲ انجام می‌دهد. یعنی اگر بودجه‌ای وجود نـــدارد، این موارد از کجـــا می‌آید؟ از این دســـت موارد خیلی زیاد داریم. سؤال این است که شورا چرا قبول می‌کند؟

محقق نشدن برنامه ریشـــه در رکود اقتصادی کشور دارد.

در سال ۹۲ که این برنامه تصویب شد اکثر کارشناســـان با توجه به شکل گیری رکود اقتصادی هشدارهای لازم را دادند اما شورا توجهی نکرد . به هر حال اعضای شورا باید این درک را می‌داشتند و پیش‌بینی درستی از فضای اقتصـــادی می‌کردند. بنابراین از این زاویه هم شورا مقصر است. اگراقتصاد ممکلت خراب بوده ،باید بپذیرید که درست برنامه‌ریزی نکرده‌اید؟

روزهای اول شورای چهارم که با قالیباف حرف می‌زدیم و بحث بودجه را می‌خواست در برنامه ۵ ساله بیاورد. در جمع اصولگرایان شورا با ایشان مسئله‌ای مطرح شـــد. وی در آن جلسه گفت: «من این مقدر در ســـال می‌توانم درآمد داشته باشم»، من در آن جلسه به وی گفتم: «شرایط اقتصادی کشور به ســـمتی می‌رود که خرید و فروش مسکن راکد می‌شـــود، بیشترین درآمد ما هم در حوزه مســـکن است و این اتفاق نمی افتد»، وی در پاســـخ به من گفت: «بزرگ‌ترین اشتباه شما اینجاست! از این به بعد وقتی اقتصاد مملکت به مشکل می‌خورد، تنها جایی که مردم مطمئن هســـتند و می‌خواهند سرمایه‌گذاری کنند، بخش مسکن است و من به شما می‌گویم کـــه این عدد رو بـــرو بالاتر، یعنـــی منظورش ایـــن بود ما بالاتـــر از این پـــول درمی‌آوریم». بنابراین نمی‌خواهم بگویم این به شورا ربط ندارد. اما مساله این است که در دولت هم همین است. دولت می‌آید یه برنامه ۵ ساله را می‌دهد. می‌گوید اگر نفت را ۶۰ دلار بفروشـــم، این‌قدر هم حقوق، هزینه‌های جـــاری و پروژه‌ها می‌شـــود. ۱۵۰۰۰ میلیارد تومان هم بودجه عمرانی کنار گذاشـــته می‌شـــود؛ ولی یک‌دفعه نفت ۴۰ دلار تا ۶۰ دلار می‌شـــود. همین را به مجلس ارائه می‌کند. نقش شورا هم همین است. مجلس هم می‌گوید دو دو تا، چهار تا. نفت اســـت و هیچ کس هم نمی‌تواند پیش‌بینی کند. ما هم در شـــورا حساب و کتاب کردیم. البته ما کمی شهرداری را محدود کردیم. شـــهردار می‌گوید به من اجازه دهید من این پول را در می آورم. به من اجازه تغییر کاربری دهید تا اعـــلام کنم آن‌هایی که تغییر کاربری می‌خواهند بیایند. همه شهرداری‌ها پر از آدم می‌شود. آن‌هایی که می‌خواهند اداری را به تجاری یا مسکونی را به اداری تبدیل کنند.

این مساله ای که اشاره کردید واقعاً در حال حاضر در تهران رخ نمی‌دهد؟

نه اعلام رسمی نشده است. اختیار می‌دهیم که در بعضی از مـــوارد و حوزه‌ها این اتفاق بیفتد؛ همچنین خارج از طرح تفصیلی کارهای انجام شـــود که البته در حوزه اختیارات شورا نیست، یکسری چیزها را نادیده بگیریم و بگوییم: «آقا برو پول دربیاور!» اگر هم در حال اتفاق است به نظر من محرمانه است. شورا اصلاً مقصر نیست. شـــهرداری مقصر است. شـــهرداری لایحه را می‌آورد و تحلیل می‌کند. می‌گوید من براساس این چند ســـالی که کار کردم، تحلیل من این است که می‌توانم سالیانه ۲۰ هزار میلیارد تومان درآمد داشـــته باشـــم . ۲۰ تا را می‌آورد. ما هم می‌گوییـــم ۱۸ هزار میلیـــارد تومان ؛ ولی ۱۸ تا هم محقق نشده است. حالا چه کسی مقصر است؟

آیا می‌توانیم ادعا کنیم به‌رغم اینکه گفته می‌شود شهر تهران دو دوره دارای برنامه شده، عملاً بر مدار برنامه حرکت نکرده است؟

ما باید نســـبی نگاه کنیم، آیا نســـبت به دوره سوم، شهرداری و شورای شهر قانون‌مندتر شده است؟ ؟ برداشت ما این است که شورا در بحث درآمدهای شهرداری حساس‌تر، رصد می‌کند. با برنامه کار می‌کند. درآمدها را براســـاس قوانین بررسی می‌کند؛ ولی ۱۰۰ نیست. اگر دوره سوم ۴۰ بوده، ما آن را به ۶۰ رســـاندیم. هنوز فاصله داریم. آیا شـــورا براساس برنامه در حال حرکت اســـت؟ نه ۱۰۰ درصد نیستیم. قبلاً از ۱۰۰ تا برنامه ۲۰ مورد آن انجام می‌شـــد، الان بیشتر شده اســـت؛ ولی هنوز با ایده‌آل فاصله داریم. یکســـری عوامل و برخی تصمیمـــات غیرقابل پیش‌بینی است.

یکی دیگر از ابزارهای نظارتی شورا مقوله حسابرســـی از شـــهرداری هست ،یعنی حسابرسی متری اســـت که به شورا این ابزار را می‌دهد که بتواند تفســـیر دقیقی از میزان سلامت مالی شهرداری داشته باشد. اما در حسابرسی سال ۹۲ شهرداری عملا به فرجام روشنی نرسید که به نظر می رسد شورا در این زمینه موثر عمل نکرد . چقدر این مسئله را می‌پذیرید و ریشه‌های آن چه چیست؟

در حسابرســـی ســـال ۹۲ بیشتر ســـازمان‌ها، شرکت‌ها وضعیتشان یا عدم اظهارنظر یا مردود یا اصلاً مقبول نداشتیم، بود. مناطق شهرداری هم بر اساس اطلاعاتی که داریم شرایط خوبی ندارند. در این مورد مـــن انتقاد و تذکری دارم برای اعضای دوره ســـوم شورا. چه آن‌هایی که الان در شـــورا هستند، چه آن‌هایی که نیستند و یا اصلاً کاندیدا نشـــدند. اگر آن‌ها که ســـال ۸۸ و ۸۹ در شـــورا بودند، حساب‌های گذشته را به‌صورت جدی بررســـی می‌کردند یا در ۹۱ سخت می‌گرفتند و سنگین محاسبه می‌کردند، بدون شک در ســـال ۹۲ شاهد شرایط بهتری بودیم.

با سخت‌گیری‌هایی که شـــورای چهارم انجام داد، برای مثال تذکراتی در حسابرسی‌ها داده، اســـنادی که علنی کرده و در سایت گذاشته و برخوردهایی که شـــده، در سال ۹۴ شرایط ما خیلی بهتر اســـت. فاکتورهـــا و هزینه‌های ما بر اســـاس برنامه است. حســـاب و کتاب دارد. شهرداری به خودش آمده. اما به ایده‌آل نرسیده است.

به هر حال شهرداری ادعا دارد فقط برای پولی که به حســـابم آمده، پاســـخ‌گو بودم. پولی که غیرنقد بوده، به حســـاب آن واریز شده، کسی بررسی نکرده است! امروز حساب های غیر نقد را روی کاغذ آورده و مبلغ آن را مشخص کرده است. ارزش‌گذاری کرده و می‌گوید آن‌ها وجود دارند. قبلاً این روند وجود نداشت. ما برای چه چیزی می‌گوییم غیر نقد را بیاورید به ما توضیح دهید. حساب‌ها و بدهی‌های خود را به ما نشان دهید. این روند نشان می‌دهد شورای چهارم بر بدهی‌ها و مطالبات حساس است. انشاالله شما خروجی آن را در دوره‌های بعد خواهید دید.

یکی دیگر از معیارهای نظارت بر شهرداری مقوله طـــرح تفصیلی می باشـــد. در این خصوص انتقادات زیادی مطرح می شـــود به عنوان مثال برخی از اعضای شـــورا بر این باورند که شـــورای معمـــاری مناطق تصمیماتی فراتر از طـــرح تفصیلی اتخاذ می کند و می گویند اتفاقاتی در تهران در حال وقوع اســـت که فاصله زیادی با طرح تفصیلـــی دارد. از این زاویـــه هم به نظر می‌رســـد شورای شـــهر تهران نتوانسته نظـــارت خودش را به خوبـــی اعمال کند. قضاوت شـــما در این خصوص چیست؟

به نظر من بیشـــتر مناطق شهرداری تهران در ضوابط طرح تفصیلی حرکـــت نمی‌کنند.آمار رســـمی کمیسیون ماده صد نشان می دهد که در ســـال ۹۴، ۱۴۶۰۰ تخلف به این کمیسیون ارجاع شـــده اســـت.یعنی اگر میانگین بگیرید سالیانه برای هر منطقه بالای ۶۰۰ تخلف وجود دارد. این نشـــان می‌دهد هیچ کدام از مناطق طرح تفصیلی را رعایت نمی‌کنند. سال ۹۴ که رکود ساخت مســـکن داشتم، هر منطقه ۶۰۰ مورد تخلف داشته اســـت. پس ما از شهرداری در حوزه ساخت‌وساز بر اساس ضوابط و قوانین طرح جامع و طرح تفصیلی عملکرد مناســـبی نمی‌بینیم. در این زمینه اگر من نفر اول نباشم، دومین نفری هستم که در مورد پروژه‌های کلان تذکر داده‌ام که برابر طرح جامع تفصیلی کار شود. به‌طور کلی اعضای شـــورای شهر نسبت به این تخلفات کم توجه هستند. چند نفر هم هستند که حساسند؛ ولی با ســـه، چهار نفر کار پیش نمی‌رود!یک‌عزم کلی‌ویک‌وحدت‌رویه‌می‌خواهد.

بعد از این جریان آقای قالیباف صحبتی را در صحن شورا انجام داد و گفت؛ من در شهر تهران مشکل هتل، شهربازی و... دارم و حالا شخصی آمده و در جهت رفع این مشکل سرمایه گذاری کرده است. حالا ۲۰۰۰ یا ۳۰۰۰ متر تخلف هم کرده! آیا واقعاً ما باید در اقتصاد شهری تنگ‌نظر باشیم و نخواهیم بخش خصوصی سرمایه گذاری کند؟ ایشان از یک زاویه دیگر با فکر اعضا بازی کرد و نظر آن‌ها را به سمت خود کشاند. اعضای شورا می‌دانستند تخلف شده؛ اما مصلحت‌اندیشی کردند که اگر تخلفی هم شده، تخلفی در جهت خدمات شهری و اقتصاد شهر است. رویکرد من یک رویکرد شهرسازی بود، رویکرد برخی اعضا ملی و کلی بود و از دایره نگاه من خارج بود. بنابراین در این موضوع همراهی نداشتم. این ماجرا ادامه داشت تا اینکه مالک آنجا گفت؛ از میراث فرهنگی و شهرداری پیگیری کرده و گفته‌اند که آقای قناعتی قانع نشده است، اداره برق و گاز به من انشعاب نمی‌دهند و به نوعی ملک من تحت‌الشعاع مخالفت آقای قناعتی قرار گرفته است

در سال ۹۴ گزارشی برای ما آمد که ملکی پروانه ۵۶۰۰ متر داشته؛ اما ۳۲۰۰۰ متر ساخته است. البته ناظر آن می‌گوید ۳۸۰۰۰ متر. بررسی کردیم و دیدیم که شهرداری چنین تخلفی انجام داده است. تذکری را به شهردار دادیم. شهردار گفت؛ ما این ملک را مشارکت کردیم و درست است که در پروانه ۵۰۰۰ تا است، منتهی با مشارکت ما این متراژ ساخته شده است. ما گفتیم آیا اگر شهرداری بخواهد در جایی مشارکت کند یا خودش بسازد، نباید پروانه بگیرد؟ بنابراین نسبت به این موضوع تذکر دادیم و کماکان این تذکر در دستور کار ما است و رهایش نکردیم. این پرونده چون پروانه بالای ۵۶۰۰ متر ندارد، باید تماماً تصمیم گیری شود. آقای سالاری در کمیسیون ماده ۵، ۱۹۶۰۰ متر قلع و قمع زده است و از این ۱۹۶۰۰ تاکنون نزدیک به ۲۰۰۰ متر تخریب شده است و برای تخریب مابقی آن هم پیگیری می‌کنیم و پرونده همچنان باز است

۲۳ رام قطار جدید تا پایان سال وارد ناوگان مترو می شود

قائم مقام شهردار تهران با اعلام این که مجموعه مترو در حوزه بهره برداری باید برنامه ریزی کند تا به محض اتمام خطوط ۶ و ۷ مترو و متروی فرودگاه حضرت امام (ره)، حتی یک روز هم معطل نشویم، تأکید کرد: روند کار زنجیره مترو از حفر تونل گرفته تا ساخت واگن و از تأمین منابع مورد نیاز گرفته تا بهره برداری از مجموعه، مانند دانه های تسبیح هستند که در کنار هم معنا و مفهوم می یابند. عیسی شریفی با تأکید بر این که خط ۶ مترو به همراه بخش جنوبی آن که به شهر ری متصل می شود، باید افتتاح شود و این اتصال، شیرینی افتتاح این خط را بیشتر می کند، اضافه کرد: خط ۶ پس از بهره برداری کامل، این ظرفیت را دارد که روزانه یک میلیون تا یک میلیون و ۲۰۰ هزار نفر را جا به جا کند و به همین دلیل است که در کل پروژه های شهری، اولویت با مترو است. وی با بیان این که کارخانه واگن سازی متروی تهران باید سرعت تحویل واگن را بیشتر کند، تاکیدکرد: مبنای انتظارمان از واگن سازی مترو، تحویل ۲۳ رام قطار جدید مترو تا پایان سال است تا به تدریج وارد ناوگان ریلی پایتخت شوند و جهت جا به جایی مسافران در خطوط جدید مورد استفاده قرار گیرند.

instageram:padidehshahrweekly telegram:@padideshahr www. padidehshahr.com August 13 , 2016 ۱۲صفحه سال سوم دوره جدید، شماره: ۳ شنبه ۲۳ مرداد ۱۳۹۵

در گفت‌وگو با جمالی‌پور؛ معاون استاندار تهران و فرماندار ویژه شهرستان ری مطرح شد:

این یک دروغ بزرگ است!

زمان مصاحبه را برای صبح زود تنظیم کرد. هنگامی‌که به محل فرمانداری رسیدم، هنوز کسی نیامده بود. دقیقاً سر ساعتی که قرار مصاحبه بود، شروع کردیم. در ذهن خودم طراحی خاصی کرده بودم که خروجی مصاحبه تصویر روشنی از وضعیت شهر ری برای خوانندگان نشریه ارائه دهد. فرماندار ری در این مصاحبه مسلط بر مسائل ری بود و درک دقیقی از مشکلات و اولویت‌های آن داشت. وی با حرارت بالایی از اقدامات دولت روحانی دفاع کرد و در عین حال خواستار توجه جدی‌تر دولت به ری شد. در نگاه آقای فرماندار، آنچه شهر تهران به ری می‌دهد بسیار کمتر از آن چیزی است که از آن می‌گیرد و ری کنونی در زیر سیطره معضلات تهران قرار گرفته است. هدایت‌الله جمالی‌پور؛ معاون استاندار تهران و فرماندار ویژه شهرستان ری در پایان مصاحبه راه‌حل معضلات و مشکلات استان تهران را تشکیل مجلس محلی دانست. آنچه در این یادداشت تقدیم می‌شود خلاصه‌ای از این گفتگو است.

برای ورود به بحث بفرمایید بودجه عمرانی شهر ری در سال ۹۴ چه میزان بوده است؟

اجازه دهید طور دیگری با این سؤال برخورد کنم. میزان توجه دولت و نهادهای عمومی از جمله شهرداری به شهری ری در ادوار گذشته چگونه بوده و در توزیع اعتبارات و خدمات در حوزه شهری ری چه اتفاقاتی از گذشته تاکنون افتاده است. شاید مقایسه آن‌ها نشان دهد که وضعیت شهر ری و محرومیت این نقطه تاریخی و به نوعی پیشینه فرهنگی، مذهبی، تاریخی ایران چگونه است. ری کنونی در زیر سیطره معضلات تهران قرار گرفته است. آب‌های آلوده، مردگان، دفن زباله‌ها و انتقال صنوف آلاینده و مزاحم و هر آنچه به نوعی تهران را آزار می‌دهد، در این شهر جمع می‌شود و این مظلومیت ری را می‌رساند؛ زیرا در قبال آن توجه به این شهر و ارائه خدمات قابل دفاع و مناسب برای مردم دیده نمی‌شود. همه زباله‌های تهران؛ یعنی حدود ۸۵۰۰ تن در روز در ری جمع می‌شود. محاسبه کنید سالیانه مردم تهران چقدر عوارض پسماند می‌دهند و این عوارض چقدر سهم ری می‌شود؟! آلاینده‌ها امروز خاک و آب و هوای مردم را نابود کرده؛ ولی در قبالش هیچ عددی برای ساماندهی دریافت نمی‌شود. نگاه کنید آب آلوده‌ای که مردم تهران تولید می‌کنند در رودخانه‌هایی که از گذشته برای کشاورزی مردم ری مورد استفاده قرار گرفته، جاری می‌شود. اکنون خاک حاصلخیز و سرمایه غنی کشاورزی مردم ری در حال نابودی است. این همه تولید می‌شود؛ اما سهم ری از عوارض تولید خوردو صفر است و پول را تهران دریافت می‌کند. به این ترتیب با اینکه آلوده‌ترین نقطه شهری تهران منطقه ۲۰ و ری است؛ اما هیچ سهم مشخصی از آلایندگی که سالیانه شهرداری تهران دریافت می‌کند، وجود ندارد. به نوعی معتقدم در گذشته هم دولت‌ها و هم نهادهای عمومی و شهرداری‌ها به شهر ری بی‌توجهی کرده‌اند. اگر نگاهی هم به موارد و نشانه‌های شهری بیندازیم، متوجه می‌شویم که منظره شهری شهر ری از یک انسجام معقول مبتنی بر فرهنگ و تاریخ خود برخوردار نیست. می‌توان بیان کرد که بخش اعظمی از شهر را بافت فرسوده تشکیل می‌دهد که هر لحظه می‌تواند جان مردم ری را تهدید کند. گسل ری معروف است. اگر خدای نکرده فعال شود، اثری از ری نمی‌ماند.

به عنوان فرمانداری وقتی روند تخصیص اعتبارات و روند توجه دولت و نهادهای عمومی از جمله شهرداری را نسبت به موضوع شهر ری بررسی می‌کنم، می‌بینم که شهر ری از یک ظلم تاریخی رنج می‌برد. این ظلم تاریخی در همه ابعاد از جمله بهداشت، آب شرب مردم، کشاورزی، منظره شهری، امکانات و خدمات عمومی دیده می‌شود. دولت جناب آقای روحانی از روزی که امور را بر عهده گرفته و بنده توفیق خدمتگذاری مردم را پیدا کرده‌ام، در چارچوب یک برنامه مشخص توجه ویژه‌ای به ارتقای خدمات در حوزه شهر ری شده است. شهر ری با وجود پیشینه تاریخی طولانی، ساختار اداری ناهمگونی دارد. می‌دانید ری از ۵ استان کشور به لحاظ جمعیتی بزرگ‌تر است؛ اما ساختار اداری آن در حد یک شهر تازه تأسیس بوده و از این نظر رنج تاریخی می‌برد. به کمک دولت علی‌رغم ممنوعیت برنامه پنجم در توسعه ساختار اداری شهر ری بازنگری کرد و اکنون این شهر در ساختار اداری از جایگاه نسبتاً مناسبی برخوردار شده است. همچنین اکثر ادارات شهر ری از دفتر نمایندگی به مدیریت و معاونت مدیر کلی ارتقا داده شد و نیروی انسانی مورد نیاز را نیز در چارچوب ارتقا و خدمات دستگاهی مورد توجه قرار داده است. در اهمیت توجه دولت به شهر ری همین کافی است که رئیس جمهور محترم ۳ بار به‌طور غیررسمی و یک بار هم رسمی از شهر ری بازدید کرده‌اند. حاصل دیدار عمومی رئیس جمهور برای مردم ری ۴۳۰ میلیارد اعتبار بود که در راستای مشکلاتی که عرض کردم، ساماندهی شده است. احداث فضاهای ورزشی برای جوانان، ساماندهی آب‌های آلوده و تصفیه‌خانه در مسیر سرخه حصار و نهر فیروزآباد (چالش اصلی کشاورزی ری)، احداث دو بیمارستان جایگزین یکی در فیروزآباد و دیگری در هفت تیر (برای ارتقای سطح خدمات درمانی مردم)، احداث مکان‌های آموزشی (در بخشی از منطقه از کمبود مدارس رنج می‌بردیم و مدارسمان دو یا سه شیفت داشتند) از مسائلی بود که مورد توجه قرار گرفت. مردم نیز یک خواسته ملی داشتند که آن احداث راه‌آهن بود. این مورد نیز تصویب شد و قرار است ایستگاه راه‌آهن شهر ری در دیدار بعدی راه‌اندازی شود. معتقد هستم که دولت در ۳ سال گذشته توجه ویژه‌ای به مسائل شهر ری کرده است. در کنار دو موضوع اصلاح ساختار و ارتقای و مناسب‌سازی ساختار اداری و اعتبارات مربوط به بازدید جناب دکتر روحانی، یکی از این موارد پرداختن سهم شهر ری از محل درآمدهای مربوط به عوارض ارزش افزوده و آلاینده بود. سال‌ها بود که این عوارض را شهرداری تهران می‌گرفت. یک نکته بسیار تأسف‌بار این بود که به مردم ری گفته شده بود؛ شهر ری درآمد ندارد و برای اداره آن نیازمند انتقال منابع مالی از نقاط شمالی شهر تهران به جنوب تهران هستیم. این یک دروغ بزرگ است؛ زیرا ری دهمین شهر صنعتی و نهمین شهر صنفی ایران است. محاسبه شد عوارضی که از محل ارزش افزوده و آلایندگی می‌تواند نصیب شهر ری برای اداره آن شود، بالای ۱۰۰۰ میلیارد تومان است و شهری مثل این شهر می‌تواند ۱۵۰۰ میلیارد تومان برای اداره مدیریت شهری خود درآمد داشته باشد. درصورتی‌که ه قبل از اینکه بنده به مسئولیت فرمانداری ری منصوب شوم، کل بودجه شهرداری منطقه ۲۰، ۹۰ میلیارد تومان بود و با تغییر شورا و استقرار شورای جدید، اکنون تخصیص اعتبارات مربوط به مدیریت شهری به ۴۰۰ میلیارد تومان رسیده است. در سال گذشته نزدیک به ۳۰۰ میلیارد تومان از محل ارزش افزوده و آلایندگی برای اداره شهر گرفتیم و این مبلغ برای بهیاری، شهرداری و بخشی هم در اختیار فرمانداری برای ارتقای سطح خدمات بهداشت و درمان و راه‌های روستایی مورد استفاده قرار گرفته است.

تحلیل شما نیز مانند بنده این است که توزیع منابع در تهران عادلانه نیست. اکنون می‌خواهم به بررسی سهم و نقش دولت و مدیریت شهری در ایجاد این وضعیت بپردازم. برای ورود به این مسئله خواهش می‌کنم باهم یکسری اعداد و ارقام بودجه‌ای را مرور کنیم. بفرمایید سال ۱۳۹۴ و ۱۳۹۵ وضعیت بودجه عمرانی شهر ری چگونه بوده و در واقع آن بخشی که دولت اختصاص داده، به چه صورت بوده است؟

اولاً شما مستحضرید که دولت آقای دکتر روحانی در حوزه درآمد و بودجه با چالش‌های جدی مواجه شد. درآمدهای نفتی دولت از مرز ۱۳۰ دلار افت کرد و به ۲۵ دلار رسید. فروش نفت دولت از ۲۵۰۰۰۰۰ بشکه در سال ۱۳۹۴ به ۸۰۰۰۰۰ بشکه افت کرد. بنابراین مشاهده کردید که چه فاجعه عظیمی در تأمین منابع مالی کشور اتفاق افتاد. آن هم در کشور ما که تک محصولی است و کل بودجه با درآمدهای نفتی کشور ارتباط مستقیمی دارد. در این فرایند باز دولت با همه مشکلات خود توجه ویژه‌ای به ری کرد. هرچند درست است که سهم ری از اعتبارات عمرانی در بودجه عمومی دولت قابل قبول نیست و حدود ۱۷ میلیارد تومان است. در مجموع اختصاص دولت در طول ۳ سال، حدود ۴۰ میلیارد تومان می‌شود. این فقط از محل بودجه عمومی دولت است؛ اما دولت برای اینکه نشان دهد به ری توجه ویژه دارد، نزدیک به ۴۰۰ میلیارد تومان از محل مالیات‌ها، ارزش افزوده و آلایندگی برای توسعه و عمران ری اختصاص داد که در طول تاریخ کشور بی‌نظیر است.

ارقام بودجه عمرانی شهر ری را با بخش مرکزی تهران و فرمانداری شمیرانات مقایسه بفرمایید.

اصلاً قابل مقایسه نیست. توجه در حوزه دولت در استان تهران قابل مقایسه با هیچ جای کشور نیست. یعنی این سهم عددی که دولت به ری اختصاص داده در بودجه‌های عمومی و مالیاتی با هیچ نقطه‌ای از استان تهران قابل مقایسه نیست. تا جایی‌که خبر دارم سهم شهرستان‌های دیگر کمتر از ۱۰۰ میلیارد تومان است.

حال اگر بخواهیم برآورد حداقلی از نیازهای شهر ری داشته باشیم، چه میزان منابع مالی مورد نیاز هست تا حداقل‌های زندگی شهری در آن فراهم شود؟

باید نگاهی به سطح محرومیت بیندازیم. سطح محرومیت ری آنقدر بالاست و متأسفانه آنقدر بی‌توجهی به آن شده و آنقدر زیر معضلات تهران قرار گرفته که نیازمند یک بودجه‌نویسی مستقل است.

برآورد شما به عنوان فرماندار ری در خصوص میزان اعتبار مورد نیاز برای اینکه این شهر را از نقطه محرومیتی که می‌فرمایید تا به یک نقطه حداقلی برسانید، چیست؟

اگر در یک برنامه ۵ ساله مشخص بتوانیم ۵۰۰۰ میلیارد تومان اختصاص دهیم، شاید بتوانیم ری را از این حالت بیرون آورده و به‌طور نسبی آن را بهبودببخشیم.

بنابراین با توجه به بودجه‌ای که دولت اختصاص داده و سطح نیازهای شهر، سال‌های بسیاری طول می‌کشد تا به آن نقطه برسیم. اکنون به نقش و سهم شهرداری شهر ری بپردازیم، بودجه عمرانی شهرداری منطقه ۲۰ در این ۳ سال چقدر بوده است؟

انتقاداتی که من نسبت به شهرداری و مدیریت شهری دارم، فقط خاص دوره فعلی نیست، خاص همه ادوار است. همه مدیران شهری ادوار مختلف بعد از انقلاب که سکان امور را در دست گرفتند، توجه آن‌ها به ری کمرنگ بوده است. این کم‌توجهی نسبت به شمال، شمال غرب و شمال شرق تهران اصلاً قابل مقایسه نیست. در سال ۱۳۹۲ که من عهده‌دار مسئولیت شدم، بودجه عمرانی شهرداری منطقه، ۹۰ میلیارد تومان بود. به دلیل اینکه خیلی از اعضای شورای شهر تهران از دوستان من بودند، این موضوع مورد بررسی قرار گرفت. بنابراین در حال حاضر توجه شهرداری به ری نزدیک به ۳/۵ برابر افزایش یافته است. البته این فقط روی کاغذ است و من نمی‌دانم چقدر تخصیص پیدا کرده است. این ۴۰۰ میلیارد تومان را هم اگر بخواهیم با مناطق ۱ و ۵ مقایسه کنیم، باز خواهیم دید که بسیار اندک است.

شهر ری چقدر مالیات می‌دهد؟

ما در ری اگر فقط بخواهیم مالیات صنعتی را حساب کنیم، بیش از ۱۰۰۰ میلیارد تومان است. چقدر در بخش ارزش افزوده مالیات می‌دهد؟

بیش از ۱۰۰۰ میلیارد است؛ اما متأسفانه فقط عدد تقریبی آن را دریافت کرده‌ایم.

منظورتان این است سالیانه بیش از ۱۰۰۰ میلیارد تومان مالیات داده می‌شود و ۴۰۰ میلیارد تومان دریافت می‌کند؟

۴۰۰ میلیارد فقط مربوط به یک سال نیست. سهم سالانه نزدیک به ۲۷۰ میلیارد است. حالا این خارج از آلایندگی‌هاست؛ چون ما در نمره‌گذاری هیچ نقشی نداریم. این شهر شماره‌گذاری خودرو ندارد، در حالی‌که تهران و همه مناطق آن دارند. یا موضوعات مربوط به آلاینده‌هایی که شهرداری تهران می‌گیرد، ولی به دلیل جهت حرکت باد بیشتر آن در شهر ری متمرکز می‌شود. جالب است بدانید حتی صنایع بزرگ شهر ری نیز مالیات خود را به تهران پرداخت می‌کنند.

البته برای اولین بار دولت عدالت توزیعی را ایجاد کرد. این عددی که در ذکر شد؛ در گذشته تمام آن را شهرداری گرفته و هیچ سهمی برای توسعه روستایی و شهری شهر ری قائل نشده است؛ اما دولت این سهم را منطقی کرد. یعنی از شهرداری گرفت و آن را در حوزه شهرستان با اختیار فرماندار توزیع کرد که کار بزرگی بود. با این کار خیلی از معضلات شهر ری سامان پیدا کرد. آبی که امروز به سد ماملو متصل شده، از این اعتبارات گذاشته شده یا حجم عظیمی از این اعتبارات را در راه روستایی برده‌ایم.

در دوره طلایی قیمت نفت در آن سال‌ها چقدر به ری اختصاص داده شده است؟

بالاترین عددی که در دوران طلایی قیمت نفت به ری داده شده، حدود ۷۰ میلیارد تومان بوده است که اگر نرخ تورم را هم بخواهیم حساب کنیم، ارزش عددی آن خیلی پایین است.

آیا از مجموع فرمایشات شما می‌توانیم این نتیجه‌گیری مشترک را داشته باشیم که میزان منابعی که دولت به شهر ری اختصاص می‌دهد، در مقابل مشکلات ری مانند یک شوخی بزرگ است؟

۱۰۰ درصد، معتقدم اداره ری با این ساختار غیرمنطقی است. زیرا با ساختار فرمانداری اداره شهری نمی‌توان آن را اداره کرد؛ زیرا شهرستان ری از ۵ استان بزرگ‌تر است و از لحاظ صنعتی دهمین شهر صنعتی ایران، از لحاظ استقرار پایگاه صنفی نهمین شهر، از لحاظ امنیتی با استقرار چهار زندان اولین شهر ایران، از نظر حمل و نقل مهم‌ترین شهر ایران با استقرار فرودگاه امام خمینی و پایانه بزرگ باربری کشور، از لحاظ انبارداری مرکز ثقل صادرات و دپوی انبارهای ایران است. بنابراین اداره این شهر با فرمانداری کاری سخت و با این اعتبارات غیرممکن است.

شما معتقدید که اگر ری تفکیک و جدا شود، با منابعی که از درون خود به‌دست می‌آورد، می‌تواند آن را به نحو مطلوب اداره کند و آیا این راه‌حل پیشنهادی شماست؟

۱۰۰ در صد. معتقدم اگر به من اجازه دهند که برحسب امکاناتی که در شهر ری است، شهر را اداره کنم. حتی می‌توانم به شهرستان‌هایی که پیرامون ما هستند و امکانات ضعیفی دارند، کمک کنم.

معنای حرف شما این است که منابع ری به جای دیگری می‌رود، درحالی‌که واقعیت این را نشان نمی‌دهد؟

من فکر می‌کنم مشکل اساسی این است که مدیریت شهری تهران جدایی بین ری و تهران را خطری برای خود می‌داند. چون احساس می‌کند اگر این اتفاق بیفتد باید برای ساماندهی معضلاتش هزینه بپردازد. برای مثال بدون شک برای دفن هر خودروی زباله‌ای که می‌خواهد در آرادکوه بیاید، باید عوارض پرداخت کند. تهران در قبال معضلاتی که امروز بر ری تحمیل می‌کند، هیچ چیزی ارائه نمی‌دهد و در مقابل معضلات بسیاری به آن تحمیل می‌کند. اگر بخواهیم در یک قالب عددی با تهران حساب و کتاب کنیم، باید سهم عظیمی را به ری پرداخت کند. دفن مردگانی که در ری اتفاق می‌افتد، عدد و رقمش را چه کسی دریافت می‌کند؟

> معتقدم در گذشته هم دولتها و هم نهادهای عمومی و شهرداری‌ها به شهر ری بی توجهی کرده‌اند. آلوده‌ترین نقطه شهری تهران منطقه ۲۰ و ری است اما هیچ سهم مشخصی از آلایندگی که سالیانه شهرداری تهران دریافت می‌کند، وجود ندارد. همچنین می‌شود گفت که بخش اعظمی از شهر را بافت فرسوده تشکیل می‌دهد که هر لحظه می‌تواند جان مردم ری را تهدید کند. اگر گسل ری که معروف است، خدای نکرده فعال شود اثری از ری نمی‌ماند

> به عنوان فرمانداری وقتی روند تخصیص اعتبارات و روند توجه دولت و نهادهای عمومی از جمله شهرداری را نسبت به موضوع شهر ری بررسی می‌کنم، می‌بینم که شهر ری از یک ظلم تاریخی رنج می‌برد که در همه ابعاد از جمله بهداشت، آب شرب مردم، کشاورزی، منظره شهری، امکانات و خدمات عمومی دیده می‌شود

> این یک دروغ بزرگ است که به مردم ری گفته شده، شهر ری درآمد ندارد و برای اداره کردن این شهر نیازمند انتقال منابع مالی از نقاط شمالی شهر تهران به جنوب تهران هستیم. چراکه شهر ری دهمین شهر صنعتی و نهمین شهر صنفی ایران است

ادامه از صفحه ۱۰

معیار دیگری که می‌توان در مورد عملکرد شورای شهر تهران بر اساس آن قضاوت کرد، معیار شفافیت و میزان پاسخ‌گویی به افکار عمومی است. ظاهراً بر اساس یک قاعده نادرست و مرسوم در شورای شهر تهران یک روز از جلسات را غیرعلنی برگزار می‌کنند(روز های یکشنبه) و یک روز را علنی(روزهای سه شنبه). یعنی می توان می‌توان گفت شورای تهران ۵۰ درصد فعالیت آن در بهترین حالت برای مردم شفاف است و مسائل جدی مرتبط با حوزه مالی، حسابرسی، نظارت، چالش‌های مدیریتی، جابه‌جایی آدم‌ها در روزهای یک‌شنبه اتفاق می‌افتد. من خودم این تعبیر را به‌کار می‌برم که شورا در روزهای یک‌شنبه در زمین شهرداری و روزهای سه‌شنبه هم در زمین رسانه‌ها بازی می‌کند. به‌طور کلی منظورم این است که شورای شهر تهران نمی‌تواند از حیث شاخص شفافیت و پاسخ‌گویی به افکار عمومی نمره قابل قبولی داشته باشد. شما چقدر با این تحلیل موافقید؟

نظر همه اعضای شورا این نیست. حداقل نظر دکتر حافظی و بنده این نیست. ما بارها گفتیم خبرنگاران یک‌شنبه‌ها هم بیایند. چه اشکالی دارد. چرا باید کاری کنیم که تراکم فشردگی تذکرات در روزهای سه‌شنبه بروز کند و بیرون بزند. هر روزمان باید عادی باشد. سعی کردم چیزی که می‌گویم، ابتدا خودم رعایت کنم. تو جلسه خصوصی به شوخی می‌گویند قناعتی به رسانه‌ها می‌گوید که در جلسه غیرعلنی چه گذشته است؟ البته ما هر چیزی هم نباید بگوییم؛ چون عده‌ای افراد سودجو در این شهر وجود دارند که دنبال یکسری اخبار هستند تا به واسطه آن‌ها به منافع خودشان برسند، آن‌ها محرمانه است و نباید به افراد گفت. در کل ۹۰ درصد موضوعات بحث‌هایی است که قابل بیان هستند. ما خبر و مورد پنهانی نداریم! ما نماینده و وکیل مردم هستیم. شما موکل ما هستید. ما را فرستادید از طرف شما به دادگاه رفتیم. به ما حقوق می‌دهید. اگر ما به شما دروغ بگوییم، چه وکیلی هستیم؟ چرا باید موضوعاتمان محرمانه باشد. البته در مجلس و دولت هم این شرایط است که مردم در جریان همه امور قرار نمی‌گیرند؛ زیرا ممکن است با مطرح کردن برخی موارد نظام یا جامعه با مشکل روبه‌رو شود.

میشود مواردی از تصمیمات مهم در روزهای یکشنبه را بفرمایید؟

در مورد حسابرسی‌ها که بیشتر در روزهای یک‌شنبه است، موضوعاتی مطرح می‌شود که اگر بعضی از رسانه‌ها هم آن الفاظ را طوری تیتر کنند که به گوش جامعه برسد، مردم از نمایندگان خود ناراحت می‌شوند. نمی‌خواهم بگویم بدبین می‌شوند. مثلاً در جلسه می‌گویند فلان سازمان، فلان کار را کرده. یکی بلند می‌شود، می‌گوید این به جز دزدی است؟! خب این مورد پخش می‌شود. حالا آن عضو شورا نسنجیده یا از روی احساسات با مدارک ناقص، موضوعی را می‌گوید که بعد در رسانه ها چاپ می‌شود. بعد می‌گویند پس معلوم شد منشأ دزدی کیست؟ پدرسوخته دزد بوده در شورا. فهمیدم تو بودی. پس شاید یکسری دعواها و حرف‌هایی رد و بدل می‌شود که مبنای علمی و منطقی نداشته باشد .

معیار دیگری که می‌شود راجع به عملکرد شورای شهر تهران بر اساس آن قضاوت کرد ، معیار دستور جلسات و کیفیت مباحث مطرح شده در صحن شورا است. بر اساس یک محاسبه کارشناسی، هر جلسه شورای شهر تهران حدود ۳۹۰ میلیون تومان هزینه برای شهر تهران دارد. حال اگر این هزینه را با کیفیت و کمیت موضوعات مطرح شده در جلسه شورا مقایسه کنید، به این نتیجه می رسید که خروجی جلسه اصلاً قابل مقایسه با هزینه‌ای نیست که شورا بر شهر تهران تحمیل می‌کند. ارزیابی شما از این مساله چیست؟

با مبلغی که اعلام می‌کنید، مشخص می‌شود که صرفا در حال نگریستن به ویترین شورا هستید. روزهای یک‌شنبه و سه‌شنبه شورا یک ویترین دارد که کانون اصلی آن سه‌شنبه است؛ ولی آیا رسالت نماینده شورا در سه ساعت جلسه روز یک‌شنبه است؟ ما نمایندگانی داریم که کمیسیون‌های خاص خود را می‌روند. در هفته ۳، ۴ کمیسیون می‌روند. به جز کمیسیون‌ها؛ ملاقات مردمی، سرکشی به مناطق، جلسه با شورایاری‌ها، یعنی درست است ۷۰ ساعت گفته‌اند؛ اما بعضی از اعضا ۱۰۰ تا ۱۵۰ ساعت وقت می‌گذارند. من که می‌گویم هتل اسپیناس فلان، خودم می‌روم. برج طغرل می‌بینم خوابیده، خودم می‌روم. صبح می‌روم با شورایاری منطقه ۲۰ جلسه می‌گذارم. بعد می‌رویم بازدید از طغرل، بعد دوباره برمی‌گردیم با هم جلسه می‌گذاریم. اگر بخواهیم بگوییم شورای شهر روزانه یا سالانه ۳۹۰ میلیون تومان هزینه دارد. من هم حرف شما را قبول دارم؛ ولی آن نیست. از آن داستان بیرون بیاید. اگر بخواهیم این‌جوری محاسبه کنیم، مجلس هم دارای همین مشکلات است. بله از لحظه به لحظه‌ای که در شورا هستیم باید کاری که انجام می‌دهیم، توجیه داشته باشد. فقط هم نه توجیه اقتصادی . باید در همه موضوعات باعث رفاه آسایش شهروندان شود، هر کاری که می‌کنیم.

حس و قضاوت مردم در خصوص مساله فساد و رانت یکی دیگر از معیارهایی است که بر اساس آن می توان در خصوص عملکرد شورا قضاوت کرد. از این زاویه شورای شهر چقدر توانسته حس مردم را تغییر داده و آیا باعث شده که مردم بگویند وجود شورایی ها باعث شده موضوع فساد و رانت کمتر شود یا خیر؟

اینکه بگوییم شورای شهر در بحث حساب و کتاب شهرداری حضورش مثمر ثمر بوده یا نه. این نگاه غیرمنصفانه است. اگر شورا نباشد شهرداری برنامه‌ای ندارد، اگر شورا نباشد شهرداری بر مدار برنامه کار نمی‌کند و شهرداری بر اساس برنامه هزینه نمی‌کند. هزینه‌های شهرداری مبنای کنترلی ندارد. اینکه شورا موفق بوده یا نبوده نسبی است. اینکه شورا نباشد؛ نه قبول ندارم. ما الان به شهرداری می‌گوییم این عدد برای مترو، بعدش هم حساب و کتاب می‌کنیم. لازم باشد هزینه‌ها و فاکتورهای آن‌ها را بررسی می‌کنیم. درست است شاید دقتمان کم باشد و شهرداری در بعضی جاها پنهان‌کاری داشته باشد؛ ولی اینکه شورا هیچ اثری نداشته، منصافه نیست. شورای شهر بر اساس تحقیقی که می‌کند، فوائد و نتایج بسیار زیادی برای بیت‌المال دارد.

در خصوص حس و قضاوت مردم، باید به آن‌ها گزارش دهیم. باید بدانند. رئیس شورای شهر و کمیسیون‌ها باید به مردم توضیح دهند. کمیسیون عمران باید در برنامه تلویزیونی شرکت کند (برنامه‌های که موارد را به چالش می‌کشند). بگوید از روزی که آمده، چه کاری کرده و چقدر هزینه کرده است؟ چقدر مغایرت و عقب‌ماندگی دارد از آنچه برنامه‌ریزی کرده تا آنچه دیده است. مردم بدانند که شورا خط‌کش گذاشته، کنترل و رصد کرده تا به این وضع برسد. شاید اگر شورا نباشه، توسط یکسری پنهان‌کاری و تخلفاتی می‌شد. چون احساس می‌کند بالای سرش کسی نیست و پایشی برای حساب و کتاب عملکرد وجود ندارد. من خودم بیشتر از همه مصاحبه می‌کنم. به مردم می‌گویم این اتفاقات افتاده است. شورا خیلی مؤثر است و باید عملکرد خود را به مردم بگوید.

پدیده

هفته‌نامه

گوناگون

۱۲

دفتر مرکزی: تهران - میدان هفت تیر - خیابان بهار شیراز - خیابان سلیمان خاطر - خیابان ملایری پور غربی - پلاک ۱۰۹ - طبقه ۲ - واحد ۵

صاحب امتیاز و مدیر مسئول: سیمین سالاری اسکر
سردبیر: عابدین سالاری اسکر
معاون سردبیر: افسانه قانع
همکاران: عبدا... سالاری اسکر - علی سالاری اسکر - منیر حضوری

مدیر هنری: محمد حیدریان
ویراستار: طاهره میرصفی
عکاس: جواد گلزار
چاپ: گلریز

تلفن: ۸۸۳۲۰۶۵۴
سایت اینترنتی: www.padidehshahr.com
پست الکترونیکی سردبیر: salari.abedin@gamil.com
پست الکترونیکی هفته نامه: info@padidehshahr.com

شنبه ۲۳ مرداد ۱۳۹۵ | سال سوم | دوره جدید، شماره: ۳ | ۱۲ صفحه | instageram:padidehshahrweekly | telegram:@padideshahr | www. padidehshahr.com | August 6 , 2016

ادامه از صفحه ۲

عریان شدن شکاف شمال وجنوب در لابه‌لای آمارها

همان طور که در ابتدا گفته شد، برای سنجش عدالت در کلانشهری مثل تهران، معیارها و شاخص‌های گوناگونی مورد بررسی قرار گرفته‌اند اما طبقه‌بندی و رسیدگی به نتایج تحقیقات نیزگام بعدی برای اجرای عدالت در شهر تهران به شمار می‌آیند. در سال ۹۲ آماری درباره برخی نتایج عدالت درشهر دربرخی رسانه ها منتشر شد و در شورای شهر نیز مورد بررسی قرار گرفت. در آن زمان واعظ مهدوی مجری طرح سنجش عدالت درشهر تهران نمودارهایی از آنالیز آمارهای به دست آمده را این‌گونه روایت کرد: «میزان دسترسی مستقل به آب لوله‌کشی: مناطق ۱۲، ۱۷ و ۱۹ محروم و مناطق شمالی وضعیت مناسبی دارند. میزان بی‌سوادی شهروندان بالای ۱۵سال: مناطق ۱۵، ۱۶، ۱۷، ۱۹ و ۲۰ بی‌سوادترین مناطق تهران و مناطق ۳، ۶، ۲ و ۵ مناطق باسواد تهران محسوب می‌شوند. میزان خشونت شدید در خانواده‌ها: مناطق ۷، ۱۲ و ۱۹ بیشترین خشونت در خانواده‌ها را دارند و مناطق ۱، ۱۸ و ۲۱ کمترین خشونت را دارند. میزان مالکیت خودرو در مناطق تهران: مناطق ۱۰، ۱۵ الی ۱۸ کمترین مالکیت خودرو و مناطق ۱، ۲، ۳، ۵، ۶ و ۲۲ بیشترین مالکیت خودرو را دارا هستند. میزان دسترسی به رایانه شخصی: شمال تهران بیشترین رایانه شخصی و هفت‌منطقه جنوب تهران کمترین دسترسی به رایانه شخصی را دارند. در آمارهای ارایه‌شده اعلام شد که مناطق ۴، ۲۱ و ۸ بیشترین سیگاری را در بردارند که در آمار کلی حدود هفت‌درصد تهرانی‌ها در این آمایش سیگاری بوده‌اند که شش‌درصد آنها بی‌سواد، هشت‌درصد دیپلمه و چهاردرصد دانشگاهی هستند. جالب‌ترین آمار در این گزارش نشان می‌دهد که منطقه ۱۶ تهران یعنی محله نازی‌آباد و هزاردستگاه چاق‌ترین شهروندان را دارد و مناطق ۱، ۳، ۶ و ۷ لاغرترین شهروندان را در خود جای دارد.

نامشخص بودن به کارگیری آمارها نابرابر در طرح وبرنامه‌های شهری

با اینکه در سه سال گذشته نتایج طرح بررسی عدالت در تهران برفاصله شمال وجنوب شهر صحه گذاشت؛ اما هنوز مشخص نیست این نتایج در کدامیک از طرح‌ها وبرنامه‌های شهر به کاربسته شدند. به زبانی ساده‌تر می‌توان گفت: کدام برنامه روشن و زمان‌بندی شده براساس نتایج طرح سنجش عدالت درشهر کلانشهر تهران اجرایی شد. اگرچه ممکن است برخی طرح‌ها و برنامه‌های مقطعی وکوتاه مدت براساس برخی آمارها در مناطق ۲۲ گانه شهر تهران به انجام رسیده باشد، اما مشاهدات وتحقیقات حاکی از آن است که هنوز طرح اجرایی کلانی بر مبانی نتایج پروژه سنجش عدالت درشهر به اجرا درنیامده است. شرایطی که نشان می‌دهد هنوز نمی‌توان به شکل قاطعانه درباره اجرای عدالت در شهر تهران قضاوت و اظهار نظر کرد.

> عوارضی که از محل ارزش افزوده و آلایندگی می‌تواند نصیب شهرری برای اداره‌اش شود بالای هزار میلیارد تومان است و شهری مثل شهرری می‌تواند هزار و پانصد میلیارد تومان برای اداره مدیریت شهری خود درآمد داشته باشد

> ببینید پنجشنبه‌ها چه وضعی بر سر ما می‌آید، تمام راه‌های ما مسدود می‌شود. در این فرایندی که برای ری در حال وقوع است، سهم مردمش از تولید معضلات چقدر است؟ اگر آقایان این را به ما بگویند مشکلمان حل می‌شود. یک پنجشنبه، جمعه بروید باقر شهر می‌بینید مردم نمی‌توانند نفس بکشند. ولی چقدر از عوارض دفن مردگان سهمشان می‌شود؟ هیچ!

شهرداری تهران مدعی است که در فرایند باز توزیع منابع نه تنها سهم ری را می‌دهد، بلکه فراتر از آن عمل کرده است.

من اصلاً به دولت و شهرداری کاری ندارم، بلکه به عنوان مسئول شهرستان ری و کسی که معضل آن را تحمل می‌کند، سؤال می‌کنم که سهم من از این معضلی که ایجاد شده، چقدر است؟ ترافیک شدیدی که برای من ایجاد می‌شود. می‌دانید روزهای پنجشنبه چه وضعی بر سر ما می‌آید، تمام راه‌های مسدود می‌شود. تمام آلاینده‌ها در شهر ری ایجاد می‌شود. در فرایندی که در حال وقوع است، سهم مردم ری از تولید معضلات چقدر است؟ اگر آقایان این را به ما بگویند مشکلمان حل می‌شود. فقط در خصوص دفن مردگانی که در حال وقوع است شهرداری تهران و مدیریت شهری به مردم ری چه توجهی دارند؟ اگر یک روز پنجشنبه یا جمعه به باقرشهر بروید، خواهید دید که مردم نمی‌توانند نفس بکشند. ولی چقدر از عوارض دفن مردگان سهمشان می‌شود؟ هیچ! همین مسئله است که آقایان به هر دری می‌زنند که ری را به همین شکل نگه دارند. می‌گویند اگر شهرداری تهران به ری کمک نکند، می‌میرد و ری مانند یک فرزند علیل است که شهرداری تهران نقش بهزیستی در حمایت از آن دارد. باز هم تاکید می‌کنم که این یک دروغ بزرگ است.

معنای فرمایش شما این است که راه‌حل وضعیت موجود ادامه همان تفکری است که می‌گوید؛ ری باید از تهران جدا شود.

بله ری جدا است. تأکید ما این است که دولت و همه افراد باید قانون را اجرا کند. ما دنبال این نیستیم که خدای نکرده دعواهای بی‌نتیجه ایجاد کنیم. اکنون ما در نظام جمهوری اسلامی حول یک محور می‌گردیم و آن هم قانون اساسی و قوانین مصوب مجلس شورای اسلامی است. بنابراین هر کس از قانون عدول کند قاعدتاً به خود و جامعه آسیب می‌زند. همچنین در موضوع شهری یک عدول از قانون داریم و معتقدیم که بخشی از دولت و بخشی از مدیریت شهری به قانون بی‌توجهی می‌کنند. قانون تقسیمات کشوری نحوه اداره شهرها و روستاها را تعریف کرده است، مهم‌تر از این قانون مدیریت حریم است که در ماده ۲ آن به روشنی بیان شده که حریم یک شهر نباید به شهر دیگر تجاوز کند. اکنون ببینید شهر تهران یک شهر مستقل و زیرمجموعه شهرستان تهران است و شهر ری نیز همین‌طور. مرزشان محدود و حریمشان مستقل است؛ اما شهرداری بدون توجه به این امر حریم خود را بر شهر ری مسلط کرده است. بنابراین کار او هم خلاف قانون اساسی، هم خلاف قانون تقسیم کشوری و هم خلاف قانون مدیریت حریم است.

آقای فرماندار، ریشه این مشکلات عمدتاً به دولت برمی‌گردد.

بله، من معتقدم دولت در صیانت از قانون تقسیمات کشوری و قانون حریم کوتاهی می‌کند. اگر فکر کنیم با دادن مدیریت اداره حریم‌ها یا محدوده‌ها به شهرداری‌ها می‌توانیم اعمال قدرت کنیم، این غلط است. اینجا ابزار قدرت دست فرماندار است. بنابراین کسی که می‌تواند از حقوق مردم و دولت حمایت کند که فرماندار باشد.

برخی از کارشناسان دقیقاً برخلاف نظر جناب‌عالی فکر می‌کنند و معتقدند راه‌حل مشکلات مجموعه جمعیتی حوزه تهران یا به عبارت دقیق‌تر مجموعه جمعیتی که از غرب استان البرز یا حتی قزوین شروع و تا شرق استان تهران ادامه می‌یابد، این است که آن را یک کل واحد بدانیم، نه مجمع الجزایر مستقل از یکدیگر. این شهر به دلیل افزایش جمعیت که اغلب ناشی از مهاجرت به این حوزه بوده، با یک وضعیت جدیدی مواجه است. مجموعه‌ای که مشکلات و مسائل آن داد و ستد پیچیده‌ای با هم دارد.

همه این موارد خلط مبحث است. امروزه دنیا به این رسیده که تمرکز قدرت فساد می‌آورد و توزیع قدرت می‌تواند توسعه را به ارمغان آورد. بله باور دارم به اینکه بتوانیم یک کانون سیاستگذاری منسجمی را برای اداره و مدیریت شهری و تصویب قوانین مورد نیاز ایجاد کنیم؛ اما در اینکه امور اداری و اجرایی این مجموعه عظیم را دست یک مدیر دهیم، به شدت مخالف هستم. این یکپارچگی در حال حاضر نیز وجود دارد، استاندار به عنوان مسئول حاکمیت وظیفه‌اش برنامه‌ریزی توسعه‌ای برای مدیریت استان است. ما در اینکه بتوانیم یک مجلس محلی برای این مجموعه مدیریت درست کنیم، می‌تواند ضروری باشد؛ زیرا مسائل مجموعه‌ها به هم مرتبط است، اما در اینکه مدیریت این مجموعه را در یک جا متمرکز کنیم، مخالف هستم. چون فسادآور بوده و موجب بروز گرفتاری می‌شود. ما می‌توانیم این مجموعه‌ها را به صورت مستقل اداره کنیم؛ اما مثل مجلس شورای اسلامی یک مجلس محلی ایجاد کنیم که سیاست‌ها، برنامه‌ها و قوانین مورد نیاز را برای اداره این مجموعه و انسجام‌بخشی و هماهنگی آن ایجاد کند. یعنی به جای اینکه در حوزه‌های مختلف؛ شوراهای مختلف ایجاد کنیم، یک شورای عالی استان را به عنوان محور قرار دهیم و همه سیاست‌ها و برنامه‌های اداره‌ای منطقه را در قالب سیاست‌های منسجم مورد بررسی قرار دهیم و ابلاغ کنیم که همه در این چارچوب حرکت کنند. بنابراین ضمن اینکه باید به یکپارچگی مجموعه در حوزه فرهنگی توجه کرد، باید به موضوع همبستگی اجتماعی مردم، شهرستان‌ها و استان‌های اطراف پایتخت نیز توجه کرد و حقوق مردم را در نظر گرفت. در نتیجه معتقد به ایجاد یک پارلمان منطقه‌ای و توزیع اختیارات و قدرت بین مجموعه‌های مستقلی که مرتبط با پارلمان باشند، هستم.

البته این نکته را یادآوری کنم که شاید برداشت شود این مباحثی که مطرح کردیم، خدایی نکرده سوءظن به مدیریت شهری است. درحالی‌که این‌گونه نیست. همه ما با هم دوست و برادر هستیم، یقیناً خدمات برادرانمان در شهرداری مورد توجه است. معتقد هستم که دوستان ما در شهرداری زحمات زیادی می‌کشند؛ اما روشی که امروز برای اداره شهر انجام می‌شود، درست نیست. هم ما اذیت می‌شویم و هم شهرداری، متأسفانه خدماتش خوب دیده نمی‌شود و مورد نقد قرار می‌گیرد. معضلی که وجود دارد این است که قانون یک شورا تشکیل داده و گفته است شورای اسلامی تهران، ری و شمیرانات؛ اما سرسختی بعضی از اعضا از جمله رئیس شورای شهر برای اجرای قانون و عناد ایشان برای اضافه شدن نام ری چگونه است؟ خب وقتی عناد وجود داشته باشد، حق مردم هم پایمال می‌شود و منازعه‌ای ایجاد می‌شود، ما همیشه تأکید داریم نباید وارد منازعه شد. من معتقدم ما یعنی هم مدیریت شهری و هم دولت امروز در حوزه مدیریت با یک عقلانیت رفتار می‌کنیم. مباحثی که مطرح می‌شود نقد عملکرد مجموعه‌ها نیست، بلکه توجه به بهتر اداره کردن و تخصیص مناسب سهم مردم در فرایندهای مختلف است. امیدوارم با عنایت دولت و مجلس محترم بتوانیم مدل خوبی را برای اداره استان تهران داشته باشیم؛ زیرا در مدیریت استان تهران باید بازنگری کنیم. ساختار مدیریت امروز مسئله دار است و با این اختیاراتی که استانداری دارد، برای اداره پایتخت و استان تهران مثمر ثمر نیست. امیدوارم این‌گونه گفتگوها منجر به ایجاد عقلانیت اداری و ارتقای سطح اداری استان تهران شود.

پدیده

امتداد افق است

برای دریافت رایگان هفته نامه پدیده شهر آدرس پستی خود را به شماره ۰۹۱۲۲۲۵۷۸۹۷ پیامک فرمایید.